

ஆசிரிய தீபம்

சர்வதேச ஆசிரியர் தின விழா

சிறப்பு மலர்

1991-10-06

வாழைச்சேனைக் கல்விக்கோட்ட
ஆசிரிய ஒன்றியம்.

370
ஆசிரி
SL1PR

ஆசிரிய தீபம்

சர்வதேச ஆசிரிய தன விழா
சிறப்பு மலர்

1991-10-06

வாழைச்சேனைக் கல்விக் கோட்ட
ஆசிரிய ஒன்றியம்.

வாழைச் சேனைக் கல்விக் கோட்ட ஆசிரிய ஒன்றிய

கீதம்

கண்ணைத் திறந்து கருத்துக்கள் ஈந்த
கணக்காயர் கூட்டம் வாழியவே
என்னைத்தில் செயலில் இளமை மிளிர்
எங்கள் ஆசார்கள் வாழியவே.

(கண்ணைத் திறந்து)

பொன்னை நெல்லை பொருளென மதித்து
போகம் காட்டி வாழாமல்
என்னை எழுத்தை இரு விழியாக
என்னும் நல் ஆசார்கள் வாழியவே

(கண்ணைத் திறந்து)

நிலையாய் நிற்கும் கல்விக்கு எந்த
நேரமும் பணியே செய்து வரும்
மலை விளக்காய் மிளிரும் ஆசார்
மங்களம் பெற்றிங்கு வாழியவே

(கண்ணைத் திறந்து)

ஆசார் நிலையை உயர்த்துதற்கு நம்
அரசும் கையது கொடுத்து விட்டால்
நேசம் நிலவும் நீங்கும் மட்டமை
நீடுழி வாழ வழி பிறக்கும்

(கண்ணைத் திறந்து)

பெற்றாரும் மற்றாரும் கற்போரும் என்றும்
பேணியே காக்கும் கல்வி தனை
நற்கருவாக நாட்டிலே துலங்கும்
நல்லாசார் ஒன்றியம் வாழியவே

(கண்ணைத் திறந்து)

வாழைச் சேனை கல்வி ஒன்றியம்
வாழும் ஆசார் கூட்டமது
வேளை தோறும் விதி சுடர் பரப்பி
மேதினி தன்னில் வாழியவே

(கண்ணைத் திறந்து)

வாழைச்சேனைக் கல்விக்கோட்ட ஆசிரிய ஒன்றியம்

போஷகர்கள்:

திரு. எஸ். மகாலிங்கம் அவர்கள்
கோட்டத்திற்குப் பொறுப்பான உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் – வாழைச்சேனை.

ஜனாப். வை. அகமதுலெவ்வை அவர்கள்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

திரு. எஸ். வரதசீலன் அவர்கள்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

ஆலோசகர்:

திரு. சி. நாகேந்திரம் அவர்கள்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

குழு I

தலைவர்: திரு. க. விஜயரெத்தினம்
கொத்தணி அதிபர்.
செயலாளர்: திரு. பெ. புண்ணியழுர்த்தி
அதிபர்.
பொருளாளர்: திரு. இ. வேலுப்பிள்ளை
கொத்தணி அதிபர்.
உப தலைவர்: திரு. தா. பரசுராமப்பிள்ளை
கொத்தணி அதிபர்.
உப செயலாளர்: திரு. கீ. சண்முகம்
அதிபர்.

குழு II

தலைவர்: ஜனாப். ஏ. எஸ். மீராசாகிப்
அதிபர்.
செயலாளர்: ஜனாப். எம். ரி. எம். அஷரப்
உப அதிபர்.
பொருளாளர்: ஜனாப். எம். சி. எச். முகம்மது
அதிபர்.
உப தலைவர்: ஜனாபா. ஏ. எம். புகாரி
உப செயலாளர்: எச். எம். எம். இஸ்மாயில்

உறுப்பினர்கள்:

திரு. கு. அருள்நாயகம், கொத்தணி அதிபர்.
திரு. மா. பிரசாத், அதிபர்.
திரு. சீ. சுந்தரராஜன், அதிபர்.
திரு. செ. தவராசா, அதிபர்.
திரு. ந. மோகனதாஸ், அதிபர்.
திரு. வே. உமாமகேஸ்வரன்,
சேவைக்காலப் பயிற்சி ஆலோசகர்.
திரு. மு. தவராசா, ஆசிரியர்.

உறுப்பினர்கள்:

ஜனாப். எம். எ. எம். உசனார், அதிபர்.
ஜனாப். எம். ஏ. சலாம், அதிபர்.
ஜனாப். ஏ. எஸ். மீராசாகிப், அதிபர்.
ஜனாப். எம். எஸ். அலியார், அதிபர்.
ஜனாப். ஏ. எஸ். உதுமாலெவ்வை, அதிபர்.
ஜனாப். ரி. எஸ். எம். புகாரி, அதிபர்.
ஜனாப். எம். ஏ. ஹயாத்து பாவா, அதிபர்.
ஜனாப். ஏ. பி. ஏ. நல்லீர், ஆசிரியர்.
ஜனாப். ஏ. எஸ். பாறூக், ஆசிரியர்.
ஜனாப். எம். யு. எம். நவீர், ஆசிரியர்.
ஜனாப். எம். எஸ். எம். இஸ்மாயில், ஆசிரியர்.

சஞ்சிகை ஆசிரியர்:

திரு. வே. உமாமகேஸ்வரன்

இணை ஆசிரியர்:

ஜனாப். வி. ஏ. யுனைட்

பொருள்டக்கம்

1.	ஜனாப் M. A. C. முகைதீன் அவர்களின் ஆசிச் செய்தி.				
2.	திரு. க. தியாகராசா அவர்களின் ஆசிச் செய்தி.				
3.	திரு. எஸ். மகாலிங்கம் அவர்களின் ஆசிச் செய்தி.				
4.	நுழைவாயில்.				
5.	பாலரைப் பயிலுங்கள் பயிற்றுங்கள்.				
6.	எம் பணி தொடர்வோம்.				பக்கம்
7.	பாடசாலை அதிபரும் சுற்றாடற் தொடர்பும்	...			1
8.	கல்வியில் சில முதன்மைகள்		5
9.	மாணவரின் மனப்பாங்கு விருத்தியில் ஆசிரியரின் பங்கு				7
10.	இலங்கை ஆசிரியர் சேவை	8
11.	ஆசிரியர் தினம்	9
12.	பாடசாலை வளர்ச்சியில் நல்லாசிரியர் நற்பண்புகள்				10
13.	மகாத்மாவே நீ வாழ்க	12
14.	ஆசிரியத் தொழிலின் மகத்துவம்	13
15.	(நி)தரிசனம்	15
16.	வகுப்பறைக் கற்பித்தல்	16
17.	ஆசிரியத் தொழிலின் மகத்துவமும் மதிப்பும்	...			18
18.	அவருக்குப் பாராட்டு விழா	19
19.	ஆசிரியத் தொழிலும் சில நடைமுறைப் பிரச்சனைகளும்				22
20.	நல்லாசிரியன்	25
21.	தமிழ்மொழி கற்பித்தலும் ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளும்	...			26
22.	கனத்த சமையை	29
23.	விபுலாநந்தரும் ஒரு ஆசிரியர்	30
24.	கல்விப் பயிர் வளர்ப்போமே	33
25.	சிகரம்	34
26.	ஈசனே மன்னித்திடு	38
27.	அர்த்தம் தேடும் ஆசிரியம்	39
28.	கண்ட பலன்	45
29.	பனை மரமே நீயும் நானும் ஓன்றுதான்	...			46
30.	அரசர்க்கு அரசன் ஆசிரியன்	48
31.	மனித தெய்வம்	49
32.	ஓளி விளக்கேற்றுபவர் ஆசிரியர்	51
33.	வாழைச்சேனை கோட்டத்துப் பாடசாலைகளும் தரங்களும்				53

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண
கல்வி, கலாச்சார, விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் செயலாளர்

ஜனாப் M. A. C. முகைதீன் அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

வாழைச்சேனைக் கல்விக் கோட்ட ஆசிரிய ஒன்றியத்தின் வெளி யீடாகிய “ஆசிரிய தீபம்” எனும் சஞ்சிகைக்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மேற்படி ஒன்றியத்தின் ஆசிரியர்கள் பல வருடங்களாக தொடர்ந்து மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்துக்குத் தொண்டாற்றி வருவது பாராட்டுதற்குரியது.

இவ்வொன்றியம் உலக ஆசிரியர் தினமாகிய 1991 அக்டோபர் 6ம் திகதி இந்தச் சஞ்சிகையை வெளியிடுவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். இச் சஞ்சிகை ஆசிரியரின் மகத்துவம், மதிப்பு, மேன்மை, சமூகத்தில் அவர்கள் வகிக்கும் பங்கு போன்றவற்றையடக்கிய கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள் நாடகங்கள் ஆகியன கொண்டு மினிரவது கணிக்கப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

அத்துடன் ஆசிரிய ஒன்றியத்தின் கலை விழா, தமிழ் பேசும் ஆசிரியர்களிடம் மறைந்துள்ள பல்வேறு கலைத்திறன்களையும் மேடையேற்ற வாய்ப்பளிப்பது ஒன்றியத்தின் சிறந்த முயற்சியாகும்.

இத்தகைய அரும்பணியை ஆற்றும் “ஆசிரிய தீபம்” ஆசிரிய உலகின் தீபமாக ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கவேண்டும் என்றும், அன்றைய விழா தீங்களியாக அமையவேண்டுமென்றும், அவ்விழாவை ஒழுங்குசெய்த ஆசிரிய குழாத்தினர் மென்மேலும் சேவைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் வாழ்த்துக் கூறி ஆசிப்பதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

M. A. C. முகைதீன்
வடக்கு - கிழக்கு மாகாண
கல்வி, கலாச்சார,
விளையாட்டுத்துறை அமைச்ச செயலாளர்.

கல்வி, கலாச்சார,
விளையாட்டுத்துறை அமைச்ச,
வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்,
திருகோணமலை.

1991-08-20.

நுழைவாயில்

“தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணி மாந்தற்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.”

எனும் வள்ளுவர் வாக்குப்போன்று அள்ள அள்ளக் குறையாததும், அள்ளிக் கொடுக்கக் கொடுக்கப் பெருகுவதுமாகிய கல்விச் செல்வத்தை மாணவமணிகளுக்கு அள்ளி ஊட்டுகின்ற ஆசிரிய பெருமக்களின் பெருமையினை நன்குணர்ந்து எதிர்வரும் ஐப்பசித் திங்கள் ஆறாம் நாள் சர்வதேச ஆசிரியர் தினமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு உலகின் பல பாகங்களிலும் ஆசிரியர் தின விழாக்கள் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதை எல்லோரும் நன்கற் வோம்.

உலகில் உள்ள எல்லாத் தொழில்களுக்கும் ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்கும் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு நல்ல மதிப்பும், மரியாதையும் ஏற்பட்டுவருவதோடு, ஆசிரியர்களின் அவசியமான தேவைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டு, அவர்களுக்குரிய இடமும் சமூகத்தில் முறையாகக் கொடுக்கப்படுவதை அண்மைக்காலங்களில் நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். எனவே தான் எந்தத் தொழிலுக்கும் கொடுக்கப்படாத மதிப்பு ஆசிரியத் தொழிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு ஆசிரியர் தினமும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதனடிப்படையில் எங்கள் இலங்கை மாதாவும் தன்னாட்டு ஆசிரியர்களைக் கொரவிக்க நினைத்து ஆசிரிய தின நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபண்ணி எங்களையும் அப்பணி தொடர அழைப்பாணை அனுப்பியுள்ளாள். வாழைச்சேனைக் கல்விக்கோட்ட ஆசிரியர்களாகிய நாங்களும் இவ்விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட முனைந்து அதன் ஓர் அங்கமாக வாழைச்சேனைக் கல்விக்கோட்ட ஆசிரிய ஒன்றியத்தின் சஞ்சிகையாக “ஆசிரிய தீபத்தை” ஏற்றிவைக்கின்றோம்.

எல்லா வகையிலும் வசதிகளும், வாய்ப்புக்களும் குன்றிய எங்கள் ஆசிரியர்கள் மிகவும் திறமையுடன் இச்சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு உதவியுள்ளார்கள். தற்போதைய காலகட்டத்தில் எங்கள் கோட்டப்பகுதியில் இருந்துகொண்டு இல்லாறான ஒரு முயற்சியில் ஈடுபடுவது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியமாகும். அதுவும் குறுகிய காலகட்டத் துக்குள் ஆக்கங்களைப் பெற்றுத் தொகுத்து வெளியிடுவது மிகவும் சிரமமாகவே இருந்த தெனினும் எங்கள் ஆசிரியர்களின் பூரண ஒத்துழைப்பாலும், சஞ்சிகைக் குழுவினரின் அயரா முயற்சியாலும் இன்று உங்கள் கரங்களில் ‘ஆசிரிய தீபம்’ மலர்ந்துள்ளது.

ஆசிரிய தீபம் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்க ஆக்கங்கள் தந்துதவியவர்களுக்கும், சஞ்சிகை சிறப்புடன் வெளிவரவேண்டும் என்று நல்லறிவுரைகள் வழங்கிய எங்கள் வாழைச்சேனை கல்விக்கோட்ட உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்களுக்கும், ஆசிரியர்கள் வழங்கிய வட-கிழக்கு மாகாண கல்வி, கலாசார, விளையாட்டுத்துறை அமைச்சச் செயலாளர் ஜனாப் M.A.C. முகைதீன் அவர்களுக்கும், மட்டக்களப்பு மாவட்ட கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. க. தியாகராசா அவர்களுக்கும், வாழைச்சேனைக் கோட்ட பொறுப்பாளரும், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளருமாகிய திரு. எஸ். மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும், எல்லா வகையிலும் உதவிகள் வழங்கிய எங்கள் ஆசிரிய சகோதரர்களுக்கும், வாழைச்சேனைக் கல்விக்கோட்ட ஆசிரிய ஒன்றிய நிர்வாக சபையினருக்கும், சஞ்சிகையை நல்ல முறையில் அச்சிட்டு உதவிய மட்டக்களப்பு சென் ஜோசேப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தினருக்கும் நன்றியைத் தெரிவிப்பதில் அகமகிழ்வடைகின்றோம்.

வே. உமாமகேஸ்வரன்.

(சஞ்சிகை ஆசிரியர்)

V. A. ஜானாட்

(துணை ஆசிரியர்)

பாலரைப் பயிலுங்கள் பயிற்றுங்கள்

வெ. அகமத் பி. ஏ. டிப் இன் எட் (இலங்கை)
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

காலவோட்டத்தின் மாறுதல்களுக்கேற்ப, கல்வித் திட்டங்களும் கல்விப் போதனை முறைகளும் மாறுதலடைவது தவிர்க்கமுடியாதது. புராதன காலத்தில் கல்விப் பொருள் சுருக்கமுடையதாயும், போதனை முறை என்பது மனப் பயிற்சியுமாகவே இருந்தன. இன்று உலகம் விரிந்து விட்டது. கல்விப் பொருள் பெருகிவிட்டது. கல்விப் போதனை முறை மாறிவிட்டது. தற்கால ஆசிரியர்களின் பணி மக்ததான் பொறுப்புடையதாகவுள்ளது. வளரும் குழந்தைகளின் வளமான வருங்கால வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவது அவர்களின் முன்னுள்ள மக்ததான் பணியாகும்.

வருங்காலத்தின் ஏஜமான்களான குழந்தைகள் ஆசிரியர்களின் கரங்களிலே ஒப்படைக் கப்படும் புஷ்பங்கள். கல்வி எனும் நல்ல நாளினால் தொடுக்கப்படும் பொன்மாலைகளாக அம்மலர்களை காலத்தின்மீது அணிவிப்பது ஆசிரியர்களின்மீது சமத்தப்படும் கடமை என்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை.

ஜந்து வயதில் ஆசிரியர்களின் கைகளிலே பெற்றோரால் ஒப்படைக்கப்படுவர்கள் குழந்தைகளாகிய மன உருண்டைகள். அவற்றைப் பயிற்சியால் பசையாகப் பிசைந்து மனித உருவங்களாக ஆக்குவார்களோ மண்ணாங்கட்டிகளாக்கி வீடுவார்களோ தெரியாது.

அதனாலோதான் முதலில் ஆசிரியர்கள் பாலரைப் பயிலுங்கள் என்று கூறுகின்றோம். பின்னர் பயிற்றுங்கள் என்கின்றோம்.

கல்விக் கொள்கை மாறுதலடையும், கற்பித்தல் வழிகள் புதுமையடையும் என்கிறோம். கல்விப் பொருளிலும் மாறுதலுண்டு. கல்வி என்பது பாடநூல்களில் பொழிந்துள்ளவை மட்டுமன்று. கற்பித்தல் என்பதும் கரும்பலகையும் வெண் சண்ணாம்புங்கொண்டு ஆசிரியர் மாணவரைக் கதிகலங்கச் செய்யும் நிகழ்ச்சியுமல்ல.

பின்னைகள் மந்திரப் பாவைகளன்று. உயிரும், உள்ளமும் கொண்ட மனிதப் பிறவிகள். அவர்களின் இயல்புகள் மாறுபாடுடையன. அவர்கள் கிராமங்களிலிருந்தும் வருகிறார்கள். நகரங்களிலிருந்தும் வருகிறார்கள். பசியுடனும் வருகிறார்கள், வயிறுபுடைக்கவுண்டும் வருகின்றார்கள்; கிழிந்துநெந்துபோன ஆடைகளுடனும் வருகிறார்கள், ஆடம்பரமாக அலங்கரித்துக் கொண்டும் வருகிறார்கள். மாறுபட்ட, பேறுபட்ட சூழல்கள், சூழ்நிலைகள் அவர்களின் வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கும் சக்தி கொண்டவை. எனவே ஆசிரியர்கள் தாம் புத்தகங்களில் கற்றுக்கொண்ட எதிர்பார்ப்புகளுடன் வகுப்பறையில் நுழைந்து மாணவரை அவர்தம் மணோநிலைகளைப் புரிந்து கொள்ளாது தவிக்கின்றார்கள். எத்தனையோ பாடசாலைகளில், எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் மாணவரைக் குறை கூறுவதைக் கேட்கின்றோம். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் ‘இந்தப் பின்னைகளுக்குப் படிப்பு ஏறுவதில்லை, நாங்கள் எவ்வளவு முயன்றும் அவர்கள் ஓர் எழுத்தைத் தானும் புரிந்துகொள்கின்றனரில்லையே, என்று.

இது ஏன்? பின்னைகளின் மீது ஆசிரியர்கள் குறை கூறுவது சரிதானா?

ஆசிரியத் தொழிலைப் புனித சேவையாகக் கொண்டுள்ள தியாகிகளே, முதலில் குழந்தைகளின் மீது குறை கூறுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். எல்லாக் குழந்தைகளும் இறைவன் படைப்புக்களே என்பதை மனதில் இருத்துங்கள். தன்னை, தன் பணியை

உணராத ஆசிரியன் குழந்தைகளை உணர இயலாது. தம்மையுணர முடியாதோர் தம்மை இப்பணிக்குத் தயாராக ஆக்க இயலாதோர் ஆசிரியத் தொழிலுக்குத் தகமையற்றோராவர். அவர்கள் தாம் குழந்தைகளைக் குறை கூறுகின்றார்கள்.

இன்று கல்வி என்பது வாழ்க்கை என்றாகிவிட்டது. வாழ்க்கை என்பது கல்வியாகி விட்டது. கல்வியின் இலக்கணம் எவ்வளவுக்கு விரிந்துவிட்டது தெரிகிறதா? வாழ்க்கையே கல்வியென்றால், அவரவர் சமூக வாழ்க்கையைப் பயிற்றுவிப்பது தான் ஆசிரியர்களின் தொழிற் கடமையாகும். வாழ்ந்து காட்டுங்கள்; வாழ்ந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள், கற்று வாழுங்கள், கற்பவராய், கற்றலுக்கு உதவுபவராய் இருங்கள். கல்வி கற்று கற்றவாறு ணர்ந்து ஒழுகுங்கள் என்பனவெல்லாம் வாழும் வழி கண்டோர்வாக்குகளாம். வாழ் நாள் முழுவதும் கற்றுக்கொண்டே இருங்கள் என்பது பெரியார் கூறும் நல்லுபதேசம். ‘கருவறை முதல் கல்லறை வரைக் கல்வி’ என்பதே இன்றைய கல்வித் தத்துவம். எனவே இவற்றின் அடிப்படையிலே, பாலர் கல்வியை நாம் மேம்பாட்டையைச் செய்யவேண்டும். நம்மிடத்திலே ஐந்து வயதில் வந்து சேரும் பிள்ளைகள், வளர்ந்து வாழ்நாழ் முழுவதும் கற்று, மனிதத் துவத்தை வளர்த்துக்கொள்ள அடிப்படையான ஆசையுள்ள கல்வியைக் கொடுக்கவேண்டும். கல்வியில் வெறுப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களாலேயே ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்பது கவனிக்கத் தக்கது. ஆசிரியர்கள் அன்பு, பாசம், கருணையுடையோராய் தாய் அல்லது தந்தை நிலையிலிருந்து கல்வியை மாணவருக்குப் புகட்டுதல் வேண்டும்.

ஆசிரியர்களே! உங்களிடத்திலே வரும் பிள்ளைகள் ஜீவ களையிக்க சுறுசுறுப்புமிக்க ஆராயுந் தன்மையுள்ள, கேள்விகளைக் கேட்கின்ற விளையாட்டுக்களில் விருப்பமுள்ள மனிதச் சிறுசிகள். அவர்கள் தாம் வாழும் சூழலைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆசையுடன் வருகிறார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில் எவ்வாறு தம்மை இயைபடுத்த வேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் பெறும் அனுபவங்களும், அவர்கள் நடமாடும் சூழல்களும் அவர்களுக்குக் கல்வியைப் போதிக்கின்றன. அந்த அனுபவங்களின் அடிப்படையில் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொண்டு நடக்கின்றார்கள். ஆசிரியர்களும் அவர்களுக்கு அந்த அனுபவங்களை விளக்கி, விரிவாக்கி கொடுக்கின்றனர். இதுதான் கல்வியாகும்.

பாடசாலைக்கு வரும் குழந்தைகள் பலதரப்பட்ட அனுபவங்களுடன் பலவிதமான பொருள்களைக் கண்டும், தொட்டும், உணர்ந்தும், சுவைத்தும் இருப்பார்கள். பலவிதமான எண்ணங்களும், கேள்விகளும் பலவித ஜயப்பாடுகளும் அவர்களிடத்திலே இருக்கும், அவர்களில் சிலர் உங்களுக்கு அவற்றை விளக்குவார்கள். சிலருக்கு நீங்கள் விளக்கச் செய்யவேண்டும். சிலர் பலவித சொற்களையும் அவற்றோடு தொடர்புகொண்ட பொருட்களையும் அறிந்திருப்பார்கள். சிலருக்கு சொற்களோ பொருள்களோ தெரியாமலிருக்கும். ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு இது தெரியவில்லையே என்று கவலைப்படுதல் வேண்டாம். அவர்களின் இடர்பாடு என்ன என்பதை புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அவர்களின் மொழித்திறன் அவ்வளவுதான் என்பதை அறிந்து, அவர்களின் மொழியாற்றலை வளர்க்க ஆவன செய்யவேண்டும். பொருள்களைப்பற்றி பிள்ளைகள் கொள்ளும் கருத்து. அவற்றின் பருமன். அளவு, தன்மை, எத்தனை என்ற எண்ணல் சம்பந்தமான சிறு விளக்கமுடையதாக அமையும். ஒசைகளில் ஈடுபாடும், இசையுடன் ஒன்றினைப் போலச் செய்வதும், குழந்தைகளின் இயல்பான ஈடுபாடுகளாகும். இவற்றை வளர்க்க இயலுவதோடு செம்மையுறச் செய்து ஒழுங்கு படுத்துவதே ஆசிரியரின் பணியாகும்.

குழந்தைகள் மட்டுமன்றிப் பெரியவர்களும் பொருள்களை முழுமையாகவே காணுகின்றனர். உணருகின்றனர். பின்னர் பொருட்களின் பகுதியையும் அதன் உறுப்புக்களையும் அறிகின்றனர். இதனடிப்படையிலேயே இன்று பலருக்கான பாடத்திட்டங்கள் ஒன்றினைக்கப்பட்ட தொழிற்பாடுகளாக அமைய வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. கணிதம், வாசிப்பு, சுற்றாடற் கல்வி, எழுத்து என்று பிரிப்டாமல் ஒரு முழுமையான செயற்பாட்டின் கூறுகளாக இவை அமையவேண்டுமென கல்வி விற்பனீர் கூறுகின்றனர்.

குழந்தைகள் தமது சமூகச் குழலிலிருந்து பெற்றோர், சகோதரர், உறவினர் என்போர் டத்திலிருந்து மொழி, கணிதம் என்றில்லாமல் அவற்றோடு தொடர்பான கருத்துக் களாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். பல அனுபவங்களின் வழியாக அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்பவற்றையும் பிள்ளை பெற்றுக்கொள்கின்றது.

பாடசாலையில் பிள்ளைகள் பெறும் பல்வேறு அனுபவங்களை நூர்டாக பிள்ளைகள் வாழ்க்கையின் விளக்கத்தைப்பெற ஆசிரியர்கள் துணை புரிதல் வேண்டும். பிள்ளைகளின் தொழிற்பாடுகள் இயல்பானவையாக அமைதல் வேண்டும். அவர்களின் விருப்பத்திற்குரிய தொழிற்பாடு விளையாட்டாகும். அவர்கள் தாமாகவே ஈடுபடும் விளையாட்டுக்களின் ஊடாகவே கல்விப் போதனை நடைபெறவேண்டுமென கல்வியாளர்கள் கருதுகின்றனர். தனிப் பாடங்கள் சம்பந்தமாக மாணவரின் நடத்தைகளை ஆசிரியர் எதிர்பார்த்தல் அவசியமில்லை. ஆசிரியருக்குத் துணையாகவே பாடங்கள் மொழி, கணிதம், சுற்றாடல் எனப் பிரிக்கப்படுகின்றன. எனவே ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் விருப்பம், தேவை, முன்னறிவு என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு தான் கொண்டுள்ள நோக்கத்தை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும்.

மாணவர் சுதந்திரமாக, தொழிற்பாடுகளில் ஈடுபடுதற்கான குழந்தை அவசியம். வகுப்பறை சுயாதீனமான சுதந்திரச் செயற்பாட்டுக்களமாக இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் மாணவர்களைவரும் செயற்படுகின்றனரா என்பதை ஆசிரியர் அவதானிப்பதோடு, எல்லோருக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றதா என்பதையும் உறுதிப் படுத்தல் வேண்டும். கையாளும் உபகரணங்கள் மாணவரின் அனுபவ விருத்தியை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். ஆசிரியரின் பணி அவர்கள் பெறும் அனுபவங்களை பயனுடையதாக ஒழுங்கமைப்பதாகும். இதற்காகவே ஆசிரியர் மாணவருடன் உரையாடுவார். வினாக்களை எழுப்புவர். விடைகளை அளிப்பர், விளக்கம் கொடுப்பர். மாணவரின் செயலை ஆக்கத்தைப் பாராட்டுவர்.

இங்கேதான் ஆசிரியரின் பாட ஆயத்தம் அல்லது திட்டமிடல் வேண்டப்படுகின்றது. மாணவருக்கு எத்தகைய தொழிற்பாடுகளை ஆசிரியர் வழங்கவிருக்கிறார் என்பதை முன்னரே திட்டமிட்டு அதற்கான உபகரணங்களைத் தயார்ச்செய்து தான் எதை மாணவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு தனது கற்பித்தலைத் தொடருவாரனால் அவரது தொழிலின் வெற்றி தோல்வியை அவர் கண்டுகொள்ள இயலும்.

தொழிற்பாடுகள் ஒரேவகையான விளையாட்டாகவும், சலிப்பூட்டக்கூடிய நிகழ்ச்சியாகவும் இருந்தால் மாணவர்கள் உற்சாகத்துடன் ஈடுபடமாட்டார்கள். ஓவ்வொரு குழுவும் வெவ்வேறு வகையான ஒரு முழுமையான தொழிற்பாட்டின் நிகழ்ச்சிக் கூறுகளில் பங்குகொள்ளுதல் வேண்டும். சித்திரம் வரைதல், எழுதல், எண்ணக் கூட்டுதல் பொருட்களை அடுக்குதல், அளத்தல் என்பன தொழிற்பாட்டின் நிகழ்ச்சிக் கூறுகளாக அமையலாம்.

ஆசிரியருக்கு வழங்கப்படும் பயிற்சி பாடநூல் என்பன ஆசிரியர் தனது தொழில் தனித்தன்மை பெறுவதற்கான சாதனங்களோயாம். மாணவரின் கற்றல் விருத்தியை மேம்படுத்த ஆசிரியர் இவற்றைத் துணையாகக் கொள்ளலாம்.

கோபம் கூடாது

“கோபத்தை அடக்குவோரும், மக்கள் குறைகளை மன்னிப்போரும் பயபக்தர்கள். பிறருக்கு நன்மை செய்வோரை இறைவன் நேசிக்கிறான்.”

எம் பணி தொடர்வோம்

சேற்றில் பூத்திடும் தாமரையில்; கொலு
இருப்பவள் சரஸ்வதி நாமறிவோம்;
நாட்டின் கண்கள் ஆசிரியர் என
போற்றும் புகழை உணர்ந்திடுவோம்!
கற்ற கல்வி கற்றுக் கொடுத்தல்
கடமை என்று செயல்படுவோம்;
நற்பணி ஆற்றி நன்நெறி செய்து
ஏற்றம் காண நாம் உழைப்போம்!

அன்னை மடியில் ஆடிய மணிக்கு
அகிலத்தின் ஓளியை காட்டிடுவோம்;
சின்ன மனதில் நல்மொழி பதித்து
சிறப்புடன் வாழ வழி சமைப்போம்;
கள்ளம் இல்லா பாலகர் நெஞ்சில்
களங்கம் காணா திருந்திடுவோம்;
அறிவை கொடுத்து இவரை நாம்
நாளைய தலைவராய் ஆக்கிடுவோம்!

அன்பும் பண்பும் துணையிருக்க; இவர்
ஆற்றல் அனைத்தும் வெளிக்கொணர்வோம்,
அயராதுழைத்து மாணவ மணியை
நற்றொழில் எடுக்க வித்திடுவோம்;
உடல்நலம் பேணும் வைத்தியனாய்
பொறுயியல் துறையின் வல்லுனராய்;
நீதி வழங்கும் அதிபதியாய்
அகிலம் காண நாம் வைப்போம்!

கமலினி முத்துலிங்கம்,
ஆசிரியை,
மட்/கொம்மாதுறை வினாயகர் வித்தியாலயம்.

பாடசாலை அதிபரும் சுற்றாடற் தொடர்பும்

இரு பாடசாலை அதிபருக்கு நிர்வாகப் பொறுப்புடன் கற்பித்தல் பொறுப்பும் சமூகத் தொடர்பும் என பலவகைக் கடமைகள் உள்ளன. நிர்வாகம் என்னும்போது பாடசாலையை செவ்வனே நடத்துதல், நிர்வகித்தல், கல்வித் தினைக்களத்துடனான தொடர்புகள் என்பவன்றைக் குறிப்பிடலாம். கற்பித்தல் பொறுப்பு எனும்போது ஒரு பாடசாலை மாணவர் தொகையைப் பொறுத்து அதிபரின் கற்பித்தல் நேரம் கணிக்கப் பட்டு அதன்படி கற்பித்தல் கடமையில் செயல்படவேண்டும். சமூகத் தொடர்பு அல்லது சுற்றாடல் தொடர்பு என்று கூறும்போது

(அ) பெற்றோர்கள்.

(ஆ) பாடசாலை சுற்றாடல் நலன் விரும்பிகள்.

(இ) அரசியல் தலைவர்கள்.

(ஈ) கல்வித் தினைக்களம் ஏனைய தினைக்களம், சமய நிறுவனங்கள் என்பவற்றுடன் கொண்டுள்ள தொடர்புகளைக் குறிக்கும்.

பாடசாலைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சுற்றாடலுக்கு மட்டும் சொந்தமானவை என்னும் எண்ணக்கரு தற்காலத்தில் மறைந்து வருகின்றன. ‘திறந்த பாடசாலைகள்’ என்னும் கருத்தே இப்பொது பரவிவருகின்றது. பாடசாலைகளில் நோக்கங்கள் பரந்த அடிப்படையில் இருப்பதுடன் சமுதாயத்தின் மாற்றங்களுக்கும், தேவைக்க்கும் ஏற்ப வளைந்து கொடுக்கக்கூடியதாக அமையவேண்டும். பாடசாலைக்கு எங்கிருந்தெல்லாம் மாணவர்கள் வருகிறார்களோ அங்கெல்லாம் பாடசாலையின் தாக்கம் ஏற்படவேண்டும். அந்த அளவிற்கு பாடசாலைகள் பரந்த நோக்கமும், சமூகத்திற்குப் பயன்படும் தன்மையும் உடையனவாகத் தம்மை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

கல்வியானது வாழ்க்கை முழுதும் தொடர்கிறது. பாடசாலைகள் தம் சுற்றாடலில் வாழும் மக்களுடைய அனுபவங்களை பயனுள்ளவையாக ஆக்க எவ்வளவோ செய்யலாம். அவ்வாறு செய்வதற்கு பாடசாலைக்கும் அதன் சுற்றாடலுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் இருக்கவேண்டும். பாடசாலை மூலவளங்கள் குழு உள்ள சமூகத்துக்கு பயன்படவேண்டும்.

முன்னர் பாடசாலைகளை அதிபர்கள் நிர்வகித்தனர். ஆனால் இன்று ஒரு அதிபர் நிர்வகியாகவும், முகாமையாளராகவும் செயற்படுகின்றார். சமூகத்தில் இடம் பெற்று வரும் வேகமான மாற்றங்கட்டு பாடசாலைகள் ஈடுகொடுக்க வேண்டுமெனின் அவை சமுதாயத்தில் இருந்து விலகி இருக்கமுடியாது. சமூகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க பாடசாலையும், பாடசாலைத் தேவைகளை பூர்ந்திசெய்ய சமூகமும் ஒன்றுக்கொன்று உதவத் தயாராக இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு சுற்றாடல் தொடர்புகள் சம்பந்தமாக அதிபர்கள் பங்கு மிகமிக அவசியம். எனவே அதிபர் சுற்றாடல் சமூகத்தை நன்கு அறிந்திருப்பதுடன் சுற்றாடல் தொடர்பில் தனக்குரிய இடத்தையும் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

பாடசாலைக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் இருந்து ஏற்படும் தாக்கங்களைச் சமாளித்து பாடசாலையிலும், சமூகத்திலும் தன் தலைமைத்துவத்தை அதிபர் நிலைநாட்ட வேண்டும். திட்டமிடற் கருமங்களைச் செய்யும்போது பாடசாலையினதும் சமூகத்தினதும் தேவைகளும் மூலவளங்களும் சரியாக இனங்கண்டு செயற்படவேண்டும்.

சமூகத்திலுள்ள மூலவளங்களுள் மிக முக்கியமான மூலவளம் பெற்றோர் ஆகும். தமிழ்னாகளின் கல்வித் தேவைகளை பாடசாலை தீர்த்துவைக்க முயலும்போது பெற்றோரும் தமிழ்மாலான உதவிகளைச் செய்ய முயல்வர். எனவே அவர்கள் கண்ணியமாக கவனிக்கப்படவேண்டும். பெற்றோரைப் போல் பின்வரும் மூலவளங்களும் சமூகத்தில் காணப்படுகின்றன.

- (அ) பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை.
- (ஆ) பழைய மாணவர் மன்றம்.
- (இ) ஓய்வுபெற்ற உத்தியோகத்தர்.
- (ஈ) அரசாங்க தனியார் நிறுவனங்கள் என்பன:

அதிபர் பாடசாலைத் தலைவராக மட்டுமன்றி சூழலுள்ள சமூகத்தின் தலைவராக வும் விளங்கவேண்டும். அப்படியாயின் சமூகத்தின் மூல வளங்களையும் முறையாக பயன் படுத்தலாம்.

1. பாடசாலைத் தேவைகள்.

(அ) பெளதீக தேவைகள்	:	பாடசாலைக்கு தேவையான பல்வேறு கட்டிடங்கள், தளபாடங்கள், உபகரணங்கள் என்பன.
(ஆ) பணியாட்கள் தேவை	:	சிற்றுாழியர், எழுதுவினைஞர்.
(இ) துணைப்பாடவிதான் தேவைகள்	:	உபகரணங்கள்.
(ஈ) சேமநல் சேவைத் தேவைகள்	:	ஆசிரியர் அறை, பொழுதுபோக்கு முயற்சிகள்.
(உ) நிதித் தேவை	:	பல்வேறு தேவைகட்கான பணம்.

2. சமூகத் தேவைகள்.

- (அ) சமூக சீர்திருத்த வேலைகள்.
- (ஆ) வளர்ந்தோர் கல்வி.
- (இ) சேமநல் சேவைகள்.
- (ஈ) கலை, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள்.
- (உ) பொழுதுபோக்கு வசதிகள்.

கல்வியும் சமூக அபிவிருத்தியும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயற்படவேண்டும்: இவ்விருதரப்பு முன்னேற்றத்தையும் அடைவதற்கு சில முக்கிய தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்படுவது அவசியமாகும்.

நிர்வாகத் தொடர்புகள்:

- I கல்வி அமைச்சு, பிராந்திய கல்விப் கணிப்பாளர், கோட்டக்கல்வி அதிகாரி ஆசியோருடனான தொடர்புகள். இவை பாடசாலை நிர்வாகம் சம்பந்தமான தாக இருத்தல் வேண்டும்.
- II பாடசாலை அலுவலர்களிடையே உள்ள தொடர்புகள். (உதம்) ஆசிரியர்கள், சிற்றுாழியர்கள் போன்றோருடனான தொடர்புகள்.

அரசியல் தொடர்புகள்:

கல்வி பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவில் அடங்கும் ஒரு கருமம். இதனால் அதிபர்கள், பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாகாணசபை அங்கத்தவர்கள், ஏனைய அரசியற் பிரமுகர்கள் ஆகியோருடன் நெருங்கிய தொடர்புகளை வைத்திருக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. இத் தொடர்புகள் இருவழித் தொடர்புகளாக இருத்தல் வேண்டும்.

இதன்மூலம் பாடசாலைத் தேவைகள் பண ஒதுக்கீடுகள் என்பவற்றையும், ஆசிரியர் பற்றாக்குறை என்பவற்றையும் நிவர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கும்.

தொழில் அடிப்படையிலான தொடர்புகள்:

இத்தொடர்பு முக்கியமாக பாடசாலையில் பயிலும் பிள்ளைகளைப்பற்றி அவர்தம் பெற்றோருடனானது. வகுப்பு ஆசிரியர்களும் பாட ஆசிரியர்களும் பெற்றோருடன் தொடர்பு கொள்ளல் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இத்தகைய தொடர்புகள் பிள்ளைகளின் வீட்டுப் பின்னணியை ஆசிரியர்கள் நன்கு அறிந்துகொள்வதற்கு பெரிதும் உதவும்.

சமுதாயத் தொடர்புகள்:

இது பரந்துபட்ட அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். பாடசாலைகளின் கலை, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளில் அண்மியுள்ள சமுகத்தவர்கள் பங்கு கொள்ளக்கூடியதாகவும் சமூக வைபவங்களில் பாடசாலை பங்குகொள்க்கூடிய தாகவும் ஒழுங்குகள் செய்யப்படவேண்டும். அவற்றோடு சிரமதான வேலைகள், சமய, சமுதாய, கலை, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள், விழாக்கள், விளையாட்டுக்கள், பொழுதுபோக்கு செயற்பாடுகள் என்பவற்றையும் ஒழுங்கு செய்யலாம். இதற்கு இளைஞர்கள், முக்கியஸ்தர்கள் போன்றோரது ஆதரவினை பெற்றுக்கொள்ளல் அவசியமாகும்.

இத்தகைய தொடர்புகள் மூலம் சமுகத்தில் ஒரு சிறந்த கல்விச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தலாம். பாடசாலையை விட்டு விலகியவர்கள், வளர்ந்தோர் என்ற பல தரப்பினருக்கும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்தலாம். இவற்றுக்கு மைய இடங்களாக தகவல் பரிவர்த்தனை நிலையங்களாக பாடசாலைகளைக் கொள்ள வேண்டும்.

பாடசாலையும் சுற்றுாடலும் தொடர்பாக மேலே செயற்றிட்டம் அமுலாக்கப்படும்பொழுது அதில் பலரும் கலந்துகொள்வர். எனவே தொடர்புகள் தனித் தனியாக துண்டிக்கப்படாத நிலையில் தொடர்புபடல் வேண்டும். பாடசாலை - சமூக தொடர்புகளைப் பேணுவதில் அதிபர்களின் தலைமைத்துவ பண்புகள் மிக முக்கியமானவை. அதிபரும் ஆசிரியர்களும் சமுகத்தோடு நெருங்கி செயற்படவேண்டும். சமுகத்தின் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிப்பதாக பாடசாலைகள் தோற்றுமளிப்பது அவசியமாகும். எனவே நேரமறிந்து சாதுரியமாக மேற்கொள்ளப்படும் நேரமையான தொடர்புகள் மூலம் அதிகமான பயனை அடையலாம்.

புதிய யோசனைகள்:

பாடசாலை சுற்றாடல் தொடர்புகளை சீர்செய்யும் நோக்குடன் பாடசாலைகளில் புதிய பாடசாலை முகாமைத்துவ சபைகளை நிறுவுவதற்கு கல்வி அமைச்சர் ஆசோசித்துள்ளது. பெற்றோர் ஆசிரியர் சபைகளில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட மூன்று உறுப்பினர்களும், பாடசாலை ஆசிரியர் தரப்பில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட மூன்று உறுப்பினர்களையும், கல்வி நிர்வாகத்தினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு இயக்குனரையும் பாடசாலை அதிபரையும் கொண்டதாக பாடசாலை முகாமைத்துவ சபை அமையும். இச்சபையின் உறுப்பினர்கள் மூன்று வருடத்திற்கு செயற்பட உரிமையுண்டு.

13வது சட்ட திருத்தத்தின் கீழ் மாகாண சபைகளில் மாகாண கல்வி முகாமைத்துவ சபை அமைக்கப்படும். இச்சபை மாகாண நடுத்தர கல்வி அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை முன்னேற்ற முயலும். பாடசாலை அதிபர்கள் இருவரும், இரு ஆசிரியர்களும், ஒரு பெற்றோரும் இதில் அங்கம் வகிப்பர். இவர்கள் பாடசாலை முகாமைத்துவ சபையிலிருந்து தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். மேலும் இருவர் வர்த்தகப் பிரிவுகள் ஈடுபட்டோரையும், கல்வி, உயர்கல்வி நிர்வாகத்தில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒருவரையும் கொண்டிருக்கும்.

மேற்கூறியவற்றில் இருந்து பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு பெற்றோர், ஆசிரியர், அதிபர், நலன்விரும்பிகள் ஆகியோரது கூட்டு முயற்சி எவ்வளவு அத்தியாவசியமானது என்பதை நாம் அறியலாம். எனவே அதிபரின் முகாமைத்துவ திறன் எவ்வளவு சிறப்பானதாக இருக்கிறதோ அதே வகையில் பாடசாலையும் சமுகமும் வளர்ச்சியடையும் என்பதில் ஜயமில்லை.

திரு. தா. பரசுராமபிள்ளை,
வாழைச்சேனைக் கொத்தணி அதிபர்.

“படிப்பு வெறும் தீக்குச்சியைப்போன்றது. எந்தப் பிரச்சினையோடாவது உராயும் போதுதான், அதிலிருந்து சிந்தனைச் சுடர் புறப்படுகிறது.”

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

“என்னைய் இல்லாமல் விளக்கெரியாது. அதுபோலவே கடவுளில்லாது மனிதன் வாழ்முடியாது. எல்லா மனிதர் பக்கமும் கடவுள் இருக்கிறார். ஆனால் எல்லா மனிதரும் கடவுள் பக்கம் இருப்பதில்லை. இதுவே அவர்கள் துன்பத்திற்குக் காரணம்.”

— ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர்

கல்வியில் சில முதன்மைகள்

இன்றைய நவீன உலகில் வளரும் இளம் பிராயத்தினரால் வரவேற்கப்படும் ஒரு சாதனம் கல்வி ஆகும். ஒருவரின் எதிர்கால வாழ்வை நிர்ணயிப்பது நிகழ்காலக் கல்வியாகும். பண்டைக்காலம் தொட்டு கல்வியின் முதன்மைகள் பல்வேறு அறிஞர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டே வந்திருக்கின்றன. அதன் மத்தியிலும் கல்வி அறிவு பெறாத பலர் தமது வாழ்வைத் திறம்பட வாழ்ந்து முடித்துள்ளனர். எனினும் இன்றைய நவீன உலகில் சகலருக்கும் கல்வி அடிப்படைச் சாதனமாகும் என்பது மறுக்க முடியாத ஒன்றாக உள்ளது.

கல்வியின் முதன்மைகள் கல்வியின் நோக்கத்திலே தங்கியிருக்கின்றன. ஒரு காலத்தில் கல்வியானது, குறித்த ஒரு வர்க்கத்திற்கும், குறித்த சில குடும்பத்தார்க்கும், உரியது என்ற நிலை இருந்தது. அங்கு கல்வியின் நோக்கம், குடும்ப அந்தஸ்து, கெளரவம், என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது. உண்மையில் அதுவல்ல கல்வியின் நோக்கம். கல்வியின் நேர்க்கம் ஆழ்ந்த பொருளையுடையது. ‘சகலருக்கும் கல்வி’ ‘கருவறையில் இருந்து கல்லறைவரை கல்வி’ ‘கல்வியில் சம வாய்ப்பு’ ‘தொழிற் கல்வி’ இலவசக் கல்வி என்று கூறப்படுவது யாவும், கல்வியின் நோக்கங்களைக் காட்டி நிற்கின்றன இவற்றுடன் நில்லாது இவற்றே தொடர்படைய, மேலும் பலவற்றையும், கூறமுடியும். இவற்றிலிருந்து புலப்படுவது யாதெனில் கல்வியின் நோக்கங்கள், கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கெற்ப மாறுபட்டுக் கூறப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதாகும்.

கல்வியின் நோக்கங்களை நவீன கருத்துடன் உளவியலாளர்களும், கல்விமான்களும், கூறினவைக்கத் தவறவில்லை. அவர்களுடைய கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் இன்று வரவேற் கத் தக்கணவாக உள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவ மாணவருள் முழுமையான ஆளுமை விருத்தியும், கலாச்சாரப் பண்பு விருத்தியும் கல்வியின் தலையாய நோக்கங்கள் ஆகும். ஒருவரை அவரின் எதிர்கால வாழ்க்கைக்குப் பண்படுத்துவதும் கல்வியின் நோக்கமாகும். மாணவரைச் சமூகத்துடன் பொருத்தப்பாட்டையச் செய்வதும் கல்வியின் நோக்கமாகும். மேற்கூறிய கருத்துக்களுடன் இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் பின்வரும் கருத்துக்கள் வஹுவடைந்து வருகின்றன. சமூகத்தின் பொருளாதார சூழலுக்கு முக்கியமாகத் தொழிற் சூழலுக்கு மாணவரின் கல்வி விருத்தியை அமையச் செய்யவேண்டும். அத்தோடு விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப விருத்தியினை தோற்றுவிப்பதுடன் புதிய செயன் முறைகளையும், நவீன கண்டுபிடிப்புக்களையும், புத்தாக்கங்களையும், பயன்படுத்தவும், தொழிற் பிரிப்பினை ஏற்படுத்துவதுடன், பொறிகளினதும், கருவிகளினதும், பயன்பாட்டினை அதிகப்படுத்தவும், மக்களிடையே பல்வகைத் திறன்களை வளர்ப்பதுடன், இவற்றினை மக்களிடையே கண்டுகொள்ளவும், கல்வி உதவவேண்டும்.

தற்காலத்தில் கல்விக்கான சமூகக் கேள்வி அதிகரித்து வருவதை காணமுடிகிறது. வளர்வுறும் நாடுகளில் இலவசதிகரிப்பு மேலும் அதிகமாகவுள்ளது. மென்மேலும் அதிகரிக்கும், எண்ணிக்கையினர் உயர்ந்த மட்டத்திலான, கல்வியையும், சிறந்த தரமுள்ள கல்வி யையும், விளைத்து நிற்கின்றார்கள். அதிகரித்துவரும் இத்தொதையினருக்கு தரத்திலும் தன்மையிலும், குறையாத கல்வியை அளிப்பதுடன், மேலும் சிறந்த கல்வியை அளிக்கவும் வழிவகைகள் காணவேண்டும். இதற்காகச் சில புதிய செயல்முறைகளையும், புத்தாக்கங்களையும் பயன்படுத்துவதும் கருவாக்களை ஆராயவேண்டும். இதற்குள் அரசு சில இலவசக்கல்வி சித்தாந்தங்களை தன்னுள் கொண்டு கல்விக்குரிய செலவீணங்களையும், ஈடுசெய்யக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

பாடசாலைக் கல்வி கற்றல் கற்பித்தல் இடைவினைத் தாக்கத்தால் செயற்படுவதாகும். இங்கு மாணவர்கள் கற்பவர்களாகவும், ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். ‘நற்பிரசைகளை உருவாக்குவது கல்வி’ எனும்போது அவ்வாறு உருவாக்க பவர்கள் ஆசிரியர்களேயாவர். நல்லாசிரியன் ஒருவனால்தான் நற்பிரசைகளை உருவாக்க முடியும். ஆசிரியர் ‘வழிகாட்டி’ ஆக தொழிற்படும்போது அவ்வாசிரியர் மாணவர்களுக்கு

ஒரு மாதிரியாக ("MODEL") திகழுவேண்டும். கற்றல் கற்பித்தல் தொழிற்பாட்டினை மாணவரின் வாழ்க்கைக்கும் அவர்களின் தேவைக்கும், பொருத்தப்பாடு உடையதாகச் செய்வது ஆசிரியர்களின் பெரும் பணியாகும். அதேவேளையில் அத்தொழிற்பாடு திறம்பட இடம்பெறச் செய்வதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்கி கொடுப்பது கல்வி நிருவாகிகளின் கடமையாகும். கல்வி நிருவாகிகள் ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கம், மதிப்பு. நல்லுதான் முதலியவற்றை அளிப்பதன் மூலம் இவர்களை திறம்படச் சேவையாற்ற வழிவகுக் கலாம். ஆசிரியர்களுடைய மனதில், விரக்தி நிலைகள் உருவாகாமல் சந்தோசமும் அமைதியும் நிலவும்பொழுது அவர்களுடைய சேவையும் திறம்பட அமைகின்றது.

கல்வியின் முதன்மைகளில் நியமயில்க்கல்வி முறை குறிப்பிட்ட இடத்தைப் பெறுகின்றது. நியமயில்கல்வி முறை என்பது பாடசாலையாகிய நியம முறையான நிறுவனத்தை விட ஏனைய வழிகளில் பெறும் கல்வியைக் குறிக்கின்றது. வாணோலி, தொலைக்காட்சி, செய்தித்தாள்கள், சஞ்சிகைகள், துண்டுப்பிரசரங்கள், வாசிக்காலைகள், தொழிற்சாலைகள் போன்ற சாதனங்கள் இன்று நியமயில் கல்வியை வழிக்கின்றன. ஒரு வகையில் இந்நியமயில் கல்வி முறைகள் நியமமுறையான வழியில் கல்வியைப் பெறுவதை விடக் கூடிய பயனைத் தருவதாக இருக்கமுடியும். இதற்குத் தொலைக்காட்சியைச் சிறப்பாகக் கூறலாம். உண்மையில் நியம முறையான கல்வியும், நியமயில் முறையான கல்வியும், இணைந்து செயல்பட்டால், கூடிய பயனைக் கொடுக்கமுடியும். இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டு தற்போது இலங்கையில் ஆராம் ஆண்டு தொடக்கம் பத்தாம் ஆண்டு வரையும், நடைபெறும் பிற்பகல் பாடவேளையாகும். இங்கு கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்கள் தொலைக்காட்சி மூலம் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகின்றன. இங்கு சிறப்பம்சம் யாதெனில் மாணவர்கள் மட்டுமல்ல வளர்ந்தோர், முதியோர், போன்ற ஏனையோரும் நியமயில் கல்வி மூலம் கல்வியறிவைப் பெறமுடிகிறது.

தற்போது நமது நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பல்வேறு வகையான "ரியூசன்" நிலையங்கள் கல்வியை அளிக்கின்றன. இவை பாடசாலைகள் போல் நியம முறையில் இயங்குவதில்லை. ஆனால் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் பாடங்களையே அதாவது பாடசாலைக் கலைத்திட்டப் பாடங்களையே இந்த ரியூசன் நிலையங்கள் கற்பிக்கின்றன. மாணவர்களைப் பரீட்சைக்கு தயார்படுத்தும் நிலையங்கள் என்றே இவற்றை அழைக்க வேண்டும். இதனால் மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஏன் பெற்றார் மத்தியிலும் இந்திசையங்கள் வலுவான வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளவையாக விளங்குகின்றன. இங்கும் பல பிரச்சினைகள் கல்வியின் முதன்மைகளைப் பாதிப்பனவாக உள்ளன. ரியூசன் நிலையங்களின் வலுக்கள் கூடுப்போது நியம முறையான பாடசாலைகளின் வலுக்கள் வீற்கச் சிகிட்டிகளைக்கின்றன. பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களே ரியூசன் நிலையங்களிலும், கற்பிக்கும்போது பற்வேறு இடைத்தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இஸ்விடைத்தாக்கங்களுக்கு ஈடுகொடுக்காத மாணவர்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றார்கள். இப்படியான நடவடிக்கைகள் விரும்பத்தக்கதொன்றல்ல.

தேசிய ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டினையும் வளர்க்கக் கல்வி ஒரு சிறந்த சாதனமாக அமையுமுடியும். இலங்கையில் பல மொதிகளைப் பேசுபவர்களும் பல மக்களைச் சேர்ந்தவர்களும், வெவ்வேறு சமூகப் பொருளாதார நிலையிலுள்ளோரும் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களிடையே பரஸ்பர நல்லெண்ணத்தையும், கருத்து இணைவையும் கல்வி விருத்தி வளர்க்கமுடியும். இந் நோக்கத்தில்தான் இன்றைய இலங்கை அரசு பாடசாலைகளில் மும்மொழி கற்பித்தல் திட்டத்தைக் கொண்டுவருகின்றது. ஆனால் கல்வி விருத்தி மட்டும் தனித்து மேற்கூறிய பிரச்சினைகளுக்கு பரிகாரம் காணமுடியாது. இதற்கென ஏனைய துறைகளில் சமூகம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுடன் இணைத்தெ கல்வியும் தன் பங்கினை ஆற்ற முடியும். மொழி, இன், மத அடிப்படையிலான பாதிப்புகள் அகற்றப்படல், தத்தமது மொழி, மதம், கலாச்சாரம், தனி துவம் ஆசிரியவற்றைப் பேணி வளர்க்கச் சந்தர்ப்பம் வழங்குதல் போன்றவற்றையும் கவனத்திற்கு எடுக்கவேண்டும். இம்முறையில்தான் பன்மையில் ஒருமை காணமுடியும்.

திரு. க. விஜயரெத்தினம்
செங்கலடிக் கொத்தணி அதிபர்.

மாணவரின் மனப்பாங்கு விருத்தியில் ஆசிரியரின் பங்கு

திரு. சி. வரதசீலன்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

சமூக விழுமியங்களை மதிக்கின்ற பண்பு கல்வியின் இலக்குகளில் பிரதானமான ஒன்று என்பதை நாமறிவோம். பல்வேறு நெருக்கடிகளும், நிர்ப்பந்தங்களும் நிறைந்துள்ள நாம்வாழும் இன்றைய சமுதாய அமைப்பிலே பண்புடைமையை ஏற்படுத்துவதில் கல்வியின் பயன்பாடானது அத்துறையில் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். பரீட்சைமையைப்படுத்தப்பட்டுவிட்ட இன்றைய ஏட்டுக்கல்வி முறையிலே சமூகம் எதிர்பார்க்கின்ற சில பெறுமானங்களைக் கொண்டதான் பண்புகள் இளைஞர்கள் மத்தியில் அருகிவருகின்றன என்பது பொதுவான கருத்தாகக் காணப்படுகிறது.

ஒரு தனிமனிதனது நற்பண்பு என்பது சமூகம் சார்ந்த அவனது நடத்தைக்குக் கிடைக்கின்ற கணிப்பு அல்லது அங்கீராத்திலேயே தங்கியுள்ளது. எனவே பண்பாளர் களாகத் திகழ்வதற்கு வேண்டிய மனப்பாங்குகளைச் சிறுவயது முதலே வளர்த்தெடுப்பது இன்றைய காலத்தின் கட்டாய தேவையாக உள்ளது.

மனப்பாங்குகளை விருத்தி செய்வதில் ஆசிரியர்களின் பணி மகத்தானது. பின்கூடு உள்ளங்களைக் கையாஞ்சிகளிற் பெருமையிக்க பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கும்போது மிகுந்த எச்சரிக்கையும், பொறுப்புணர்வும் அவசியமாகின்றன. ஆசிரியர்கள் தமது வாழ்க்கை நடைமுறைகளை ஆர்வத்தோடு நோக்குகின்ற சிறுவர்கள் பின்பற்றுத்தக்கதாகச் சிறந்த முன்னுதாரணமாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு ஒவ்வொரு தனி மாணவரையும் தக்க முறையில் இனங்கண்டு கூடிய அளவு அக்கறை செலுத்துவதன் மூலம், சமூக எதிர்பார்ப்புகளை உகந்த முறையில் ஈடுசெய்வதற்கேற்ற மனப்பாங்குகளை அவர்களிடம் வளர்த்தெடுக்கவேண்டும். அனைத்துலக ஆசிரியர் தினத்தை அனுட்டிக்கின்ற இவ்வேளையில் இவை தொடப்பான ஒரு சுய ஆய்வை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் மேற்கொள்ளலாம்.

‘அரம்போலும் கூர்மைய ரேஞும் மரம்போல்வர் மக்கட் பண்பு இல்லாதவா’ என்பது வளர்வார் வாக்கு.

இன்றைய காலத்தின் நெருக்கடியையும், வருங்காலத்தின் தேவைகளையும் அறிவு பூர்வமாகச் சிந்தித்து பண்புடைய ஒரு சந்ததியை உருவாக்க ஆசிரியர்களாகிய நாம் நம்மை அர்ப்பணிப்போமாக.

இறைவனின் மகிழ்ச்சி

“பெற்றோர்களின் மகிழ்ச்சியில் இறைவனுடைய மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. அவர்களுடைய வெறுப்பில் இறைவனுடைய வெறுப்பு இருக்கிறது..... பெற்றோர்களின் பாதத்தின்கீழ் சொர்க்கம் இருக்கிறது.”

—நபிமொழி.

இலங்கை ஆசிரியர் சேவை

கல்விப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ள உத்தியோகத்தர்களின் சேவையினை ஒழுங்குபடுத்துவதில் அன்மைக்காலத்தில் பல்வேறு முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. இலங்கை கல்வி நிருவாக சேவை, அதிபர் சேவை என்பன சீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று ஆசிரியர்களிடையே நிலவும் பல்வேறுகரவேறுபாடுகளை சீரமைத்து ஆசிரியர்களுக்கு என ஒரு கட்டுக்கோப்பான ஆசிரிய சேவை அமைப்பதற்கு வேண்டிய ழர்வாங்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன.

இத்திட்டத்தின் கீழ் இலங்கையில் உள்ள சுகல ஆசிரியர்களும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஆசிரியர் சேவையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டு அவர்களது அனுபவம், கல்வித் தராதரம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சம்பள அடிப்படைகள் நிர்ணயிக்கப்படும்.

புதிய திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியர்கள் 5 தரங்களாக வகுக்கப்படுவர். இதனை தரம் 5 இலிருந்து தரம் 1 என வகைப்படுத்தவுள்ளனர்.

புதிதாக ஆசிரிய சேவையில் சேரும் அனைத்து ஆசிரியர்களும் அவரவருக்குரிய சம்பள அடிப்படையில் 5 ந் தரத்தில் அடங்குவர். இவர்கள் அனைவரும் “உதவி ஆசிரியர்” என அழைக்கப்படுவர்.

பின்னர் 10 புள்ளிகளைப் பெற்றதும் அவர்கள் 4 ந் தரத்தில் பிரவேசிப்பர். இந்த தரத்துக்கு வந்ததும் அவர்கள் ஆசிரியர் என அழைக்கப்படுவர்.

10 புள்ளிகளையும் பெறும் முறை

விசேட பட்டம் 6 புள்ளிகள், சாதாரண பட்டம் 5 புள்ளிகள், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரிய தராதரப்பத்திரம் 3 புள்ளிகள், பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா 2 புள்ளிகள். ஆசிரிய சேவைக்காலம் ஒவ்வொரு வருடத்துக்கும் 1 புள்ளி.

4 ஆம் தரத்திலுள்ள ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய சேவை மூப்பின் அடிப்படையிலும், அவர்கள் மேலதிகமாகப்பெற்ற கல்வித் தரத்தின் அடிப்படையிலும் 3 ந் தரத்துக்கு உயர்த்தப்படுவர். 3 ஆம் தரத்தில் உள்ள ஆசிரியர் “சிரேஷ்ட ஆசிரியர்” என அழைக்கப்படுவர். ஆசிரியர் ஒருவர் சிரேஷ்ட ஆசிரியராக வருவதற்கு மேலும் 10 புள்ளிகள் பெறுதல்வேண்டும். (ஒரு வருட சேவைக்கு 2.5 புள்ளிகளும், மேலதிக கல்வித் தகைமைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் 5 புள்ளிகளும் வழங்கப்படும்)

ஒரு சிரேஷ்ட ஆசிரியர் அதாவது 3 ந் தரத்தில் இருந்து தரம் 2 க்கு உயர்த்தப்படுவார். ஆசிரிய தரம் 2 விசேட தரம் II என அழைக்கப்படும். ஒரு சிரேஷ்ட ஆசிரியர் 3 வருடங்கள் என்றாலும் சேவை செய்தபின் ஒரு பதவியுயர்வு பரீட்சையில் சித்தியடைதல்வேண்டும். சித்தியடைந்தபின் அவர் தரம் 2 க்கு உயர்த்தப்படுவார்.

விசேட தரம் II இல் உள்ள ஆசிரியர்கள் விசேட தரம் I க்கு ஒரு பரீட்சையில் சித்தியடைந்தபின்னர் பதவி உயர்வு பெறமுடியும். விசேட தரம் II ல் 3 வருடங்கள் சேவை செய்தவர்களே இப்பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம்.

இத்தகையதோர் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆசிரியர் சேவை கொண்டுவரப்படின் ஆசிரியர்கள், அதிபர் பதவிக்கோ அல்லது கல்வி நிருவாக சேவை பதவிக்கோ போட்டியிட வேண்டிய அவசியம் சம்பளத்தைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கமுடியாது.

நன்றி:

கல்வி நிர்வாகம்,
முதலாம், இரண்டாந்தர அதிபர்களுக்கான
பரீட்சை வழிகாட்டி.

ஆசிரியர் தீணம்

அரிதாம் மனிதப் பிறவியிதை
 அடையும் பயனில் அதுவுயரப்
 பிரியாத் துணையாய் எழுபிறப்பும்
 பிசகா துயிரைத் தொடரவரும்
 திரியாச் செல்வம் பெறுகல்வித்
 திரையா தருளங் திறனாரும்
 தெரிவா னிறைவன் ஆசிரியன்
 தினமும் அவனின் தினமாகும்.

மொழியின் தெளிவும் இலக்கியத்தின்
 முதிருஞ் சுவையும் பலகலையின்
 பொழியும் விளைவும் மனிதவுளப்
 பொலிவும் நிறைவும் உலகெளிமை
 அழியும் நெறியும் புனிதவளம்
 அருளும் நிலையும் பதியவரும்
 வழியின் ஒளியாம் ஆசிரியன்
 வளருங் காலம் அவன்காலம்.

அறிவின் ஊற்றுக் கேணியென
 அடையும் மனிதர் தெளிவுபெற
 உறுதித் திறனின் ஏணியென
 உதவும் நிலையில் உயர்வுபெற
 செறியுந் துயரில் தோணியெனச்
 சிதறா வுள்ளம் உணர்வுதரும்
 நெறியோ னுயர்வின் ஆசிரியன்
 நிகழும் நாட்கள் அவன்நாட்கள்.

பொன் - தவநாயகம்
 அதிபர், மட் / சித்தாண்டி இ. கி. ச. த. க. பாடசாலை.

பாடசாலை வளர்ச்சியில் நல்லாசிரியர் நற்பண்புகள்

பாடசாலை வளர்ச்சி:

ஓர் அதிபருடைய வல்லமையினாலோ, சில ஆசிரியர்களின் ஆதரவினாலோ பாடசாலை வளர்ச்சியடைய முடியாது. கல்வித்தரம் முன்னேற முடியாது. மாணவர்களின் அக்கறை, அரசியலாளரின் ஆசி, கல்வி அலுவலரின் ஆதரவு. ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பு, பெற்றார், பழைய மாணவர் மற்றும் பிரமுகர்களின் தார்மீகப்பற்று, அதிபரின் நிர்வாகப் பரவலாக்கம் என்பவற்றின் கூட்டு மொத்தச் செயற்பாடே பாடசாலை வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் வித்தாகும். கல்வித்தரமும் நிர்வாகமும் இணைந்து செயற்படும்போதே பாடசாலை வளர்ச்சியடையும். கல்வித்தரம் முன்னேற்றமடையும். இவ்வழி ஆசிரியர் கற்பிப்போராகவும், கற்போராகவும் இருத்தல்வேண்டும். அதிபர் கற்றல், கற்பித்தல்பற்றி நன்கறிந்தவராகவும், கற்பித்தலில் ஈடுபடுவோராகவும் இருத்தல்வேண்டும். கல்வி அதிகாரிகள் இவை எல்லாவற்றையும்பற்றி நன்கறிந்தவர்களாகவும், மேற்பார்வைக் கலையில் தேர்ந்தவர்களாகவும் இருத்தல்வேண்டும். யாவும் ஒருங்கிணையும்போது பாடசாலை வளர்ச்சியடையும், கல்வி நிச்சயம் முன்னேற்றமடையும் என்பது தெளிவு.

ஆசிரியர்:

முழுமனிதனாக வாழுவும் சமூகத்தை உயர்த்துவும் கல்வி இன்றியமையாதது. இவை வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும் நிகழ்ச்சியாகும் இங்கு கல்வியை மாணவர்களுக்கு அளிப்பவர் ஆசிரியர். அவர் ஒரு ஞானவிளக்கு, கல்வியின் விழுமியங்கள் யாவற்றையும் மாணவர்களுக்கு அளிப்பது ஆசிரியர் கையிலேயே தங்கியுள்ளது. ஆகையால் இலம் உள்ளங்களோடு அன்புகொண்டு பழகும் புனிதமான, மேன்வையான, மகிழ்ச்சிகர மான ஆசிரியத் தொழிலைச் சிறப்பாகப் பேணல் இன்றியமையாதது ஆகும்.

நல்லாசிரியர் நற்பண்புகள்:

சுலப மாணவர்களின் வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் இறைவனடி சேரும் வரை பாடு படுபவனாக இருத்தல், மாணவர்களுடைய கல்வி, உணவு பொருளாதாரம் போன்ற விடயங்களுக்குப் பொறுப்பாளராகவும், எல்லாவகையிலும் முன்மாதிரியாக இருப்பதுடன் நண்பனாகவும், தலைவனாகவும், ஆலோசகராகவும், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், சக ஆசிரியர்கள், அதிபர், கல்வி அதிகாரிகள், சமுதாய அங்கத்தவர்கள் சகலருடனும் தொடர்புள்ளவராகவும் இருத்தல். மற்றும் மாணவர்களிடத்தில் மட்டுமன்றி சமுதாயத்தில் தனது நடத்தை நேர்மைக்குட்பட்டிருத்தல் நல்லொழுக்கம், மென்மை, இனியபேச்சு, உயர்நோக்கு, நிறைந்த உள்ளம், கற்பித்தலின்போது ஆர்வமும் மகிழ்ச்சியும் குடிகொண்ட உள்ளம், அறிவு தேடும் முயிந்தியில் இடைவிடாது ஈடுபடும் செயற்பாடு உடையோராகவும், பொறுமையில் பூமியைப்போல், சமீதி வழங்கும் நீதிபதியைப்போல் விளங்குவதோடு தான் தவறு செய்யும்போது ஏற்றுக்கொள்வராகவும் இருத்தல் நல்லாசிரியர் பண்புகளாகும். மேலும் இலகு நடையில் இனியமுகத்துடன் கற்பித்தல், சுதந்திரமான வகுப்பறைத் தொழிற் பாட்டை அமைத்துக்கொடுத்தல், கற்பிக்கும் பாடத்தில் தெளிவான அறிவுடையவராக இருத்தல், தான் கற்பிக்கும் பாடத்தில் மாணவர்கள் விஷேட சித்திபெற வழிகாட்டுதல், பாடத்திட்டம், பாடக் குறிப்பு, பாடப் பதிவு யாவும் ஆரம்பமுதல் இறுதிவரை பூரண மாக நடைமுறைப்படுத்தல் சிறந்த கற்பித்தல் முறைகளைத் தெரிந்திருத்தல், மீத்திறன், பின்தங்கியோர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விஷேட வகுப்புகள் நடத்துதல். நடை, உடை,

பாவனை யாவும் திருப்திகரமாக இருத்தல், உளவியல் ரீதியாக மாணவர்களை நெறிப் படுத்தல் என்பனவும் நல்லாசிரியர் பண்புகளாகும்.

நல்லாசிரியர் பண்புகள் சார்பாக – அறிஞர்கள்:

கல்வி உளவியலாளர்: எச். எஸ். என். மக்பர்லாண்ட்:

“எல்லா மாணவர்களிடமும் கரிசனை காட்டி அவர்களின் பல்துறை வளர்ச்சிக்கு உதவுபவர்களாகவும், வகுப்பில் மனவெடிச்சித் தாக்கத்திற்குள்ளான மாணவர்களைக் கண்டறிந்து அவர்களிடம் உள்ச்சகம் ஏற்பட வழிவகைகளை மேற்கொள்பவராகவும் இருத்தல் நல்லாசிரியர் பண்பு” என்றார்.

ஆங்கிலப் பெண்மணி, சீமில்மார்ஷல்:

“வகுப்பில் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல் நல்லாசிரியர் பண்பாகா” என்றார்.

நன்னூலார் (பவனந்தி முனிவர்):

“குலனரு தெய்வங் கொன்கை மேன்மை
கலைபயி றெள்வு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர் நிகர் மாட்சியும்
உலகிய லறிவோ டுயர்குண மினையவும்
அமைபவ னாலுரை யாசிரி யன்னே”

நல்லாசிரியர் எனப் போற்றப்படுவரிடம் உயர்குடிப் பிறப்பு, சிவகாருண்ணியம், கடவுள் வழிபாட்டு மேன்மை, பரந்த அறிவு, பேச்சுவன்மை, நிலம், மலை நிறைகோல் மலர் ஆகியவற்றை ஒத்த குணங்கள் உடையவராகவும், உலக நடையையறியும் அறிவும், உயர் குணமும் பெற்றவராய் இருத்தல் வேண்டும் என நன்னூலார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே எதிர்கால சந்ததியினரைச் சான்றோனாக உருவாக்கும் பொறுப்பை ஏற்ற நாம் நல்லாசிரியர் பண்புகளைப் பெற்று நல்லாசிரியனாக விளங்குவோமாக.

ஜனுப் H. M. M. இஸ்மாயில்

ஆசிரியர்,
மட்/மீராவோடை அல்ஹுதாயா வித்தியாலயம்.

“மாணவர்கள் கல்வி கற்கும்போது தூய்மையும், உண்ணாயும் உடையவர்களாய் இருத்தல்வேண்டும். அவ்வியல்புகள் இல்லாத கல்வி முற்றும் பயனற்றாகி விடும். என்னாம், பேச்சு, செயல் ஆகிய மூன்றிலும் பரிசுத்தமானவர்களாக விளங்கவேண்டும். இல்லையேல் எவ்வளவுதான் படித்திருந்தாலும் அதனாற் பயணேயில்லை, அவர்களுடைய வாழ்க்கை பாழடைதல் ஒருதலை.”

— மகாத்மா காந்தி.

மகாத்மாவே நீ வாழ்க !

அறிவென்னு மருள் பெற்று உலகமக்கள்
அகிலத்திற் சிறப்புற்று வாழவல்ல
தெறியூட்டி வழிகாட்டு மொளிவிளக்காய்
நின்றுலகை யாழுகின்ற பெருஞ்சுடரே !
பொறி சிந்துமுன் பெருமை தன்னையிந்தப்
பூவுலகந் தெளிந்து புகழ்பாடுகின்ற -
சரிதங்கள் மீண்டுவருஞ் சங்கதியைச்
சரிகண்டு வாழ்த்தி மனம் பூரிக்கின்றோம் !

★ ★ ★

இறையென்னும் பேரிடத்திலிருந்து மக்கள்
இதயத்திற் பெருவாழ்வு பெற்றவுந்தன்
மறைபோற்றும் மாசற்ற தன்மையின்றி
மங்கிச்சீரழிவுற்ற நிலைமை தன்னைப்
பறைசாற்றிக் கண்டனங்கள் தொடுப்பதாலும்
பண்புநல் ஆய்வுரைகள் செய்வதாலும்....
குறைபட்ட மனத்தோடு குமைந்துவாழும்
குருகுலமே, உன் வாழ்க்கை உயர்ந்திடுமோ...?

★ ★ ★

புண்பட்ட உன் ஏழ்மைச் சரிதந்தன்னைப்
புதுக்கவிதை, கிறுக்கைதகளாக்கி நல்ல
பண்பட்ட இலக்கியங்களென்று சொல்லி,
பாராட்டி விமர்சனங்கள் செய்துவிட்டால் -
கண்ணொத்த உன்மனைவி மக்கள் சிந்தும்
கண்ணீரின் ஊற்றென்ன வற்றிப்போமோ....?
மன்னொத்த பொறுமைக்குள்ளாகி மாழும்
மகாத்மாவே, உன்பெருமைக் கிடுமுண்டோ....!

★ ★ ★

திருமதி எப். மீராசாகிப்
ஆசிரியை, மட் / வாழைச்சேனை அன்-நூர் ம. வி.

ஆசிரியத் தொழிலின் மகத்துவம்

கூற்றவர்களுக்கு முகத்தில் இருக்கும் இரு கண்களும் கண்கள், கற்காதவர்களுக்கு முகத்தில் இருக்கும் இரு கண்களும் கண்கள் அல்ல புண்கள் என்று திருவள்ளுவ நாயனாரின் திருக்குறள் எடுத்துக்கூறுகின்றது. அதாவது ஆசிரியர்கள் என்பவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் அல்ல குரு என்பார்கள், ஏனி எனப்படுவார்கள், எழுத்து அறிவித்த வன் இறைவன் என்பதற்கு அமைவாக அதாவது இறைவன் எந்த அளவு மேலானவருக்கு கொடுக்கப்படும் மதிப்பு ஒரு ஆசிரியருக்கு கொடுக்கப்படுகின்றது என்றால் ஒரு ஆசிரியர் எப்படியான மதிப்புடையவராக இருக்கவேண்டும்.

ஆசிரியத்தொழில் கிடைத்தவர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்றாகச் சிந்தித்துச் செயற்படவேண்டும். எந்த ஒரு கருமத்தைச் செய்யத் தொடங்கும்போதும் சித்தித்துத் தான் செயற்படுவது ஒரு கற்றவனுக்கு மிக முக்கியமாகும். இருந்தாலும் ஆசிரியர்களாகிய நாம் சிந்தித்துச் செயல்படாவிட்டால் நமது கடமையை சரிவர நிறைவேற்றமுடியாமல் இருக்கும்.

நமது தொழில் ஆசிரியத் தொழில், இது மகத்துவமும் மதிப்பும் உடைய ஒரு தொழில் என்று கூறினால் ஒருபோதும் மிகையாகாது. ஆசிரியர் தொழிலில் ஏனைய தொழில்களைப்போல் பணம்தான் அதிகம் இல்லாவிட்டாலும், கல்வி என்ற விலை மதிப்பிடமுடியாத செல்வம் கடல்போல் நிறைந்து காணப்படும். ஒரு மனிதன் வாழ்க்கையில் இறக்கும்வரைக்கும் கற்றுக்கொண்டே இருக்கலாம். அதுதான் முதுமொழி கூறுகின்றது அல்லவா? கற்றது கைமண்ணவு கல்லாதது உலகளவு ஆசிரியத் தொழிலில் மாதாந்தம் சம்பளம் பெற்றால் போதும் என்ற சிந்தனை மாத்திரம் எந்த ஒரு ஆசிரியர் மனத்திலும் இருக்காது, இருக்கவும் கூடாது. நமது கையில் விலை மதிப்பிட முடியாத மாணிக்கக்கற்கள் அதாவது அன்புக் குழந்தைகள் தரப்படுகின்றனர். அவர்களை எதிர்காலத்தில் நற்பிரஜைகள் ஆக்கும் பொறுப்பு நமது கையில்தான் தங்கியிருக்கின்றது. அதற்கு நாங்கள் தரமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். நாங்கள் ஆசிரியர்கள் தானே எல்லாவற்றையும் படித்து முடித்துவிட்டோம் இனிப் படிக்கத் தேவையில்லை என்ற சிந்தனையை மனதில் வைத்திருக்கக்கூடாது. கண்டதைக் கற்கப் பண்டிதன் ஆகலாம் என்பதற்கு அமைவாக எல்லா அறிவான புத்தகங்களையும் ஒய்வு நேரத்தில் அதாவது காலத்தைப் பொன் செய் என்பதற்கு அமைவாக வாசித்து ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களாகிய நாமும் அறிவு வங்கியாகச் செயல்படவேண்டும்.

ஒரு உயர்வான நிலைக்கு மாணவனை மாற்றிவிட்டு அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் திறமைதான் ஆசிரியனுக்குரியது. ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்போல ஒரு மாணவன் நல்ல அறிவாளியாகி ஒரு பெரிய பதவியில் இருக்கும்போது ஒரு ஆசிரியர் மனதில் அளவுக்கு மிஞ்சிய மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது, பெற்றோரும், ஆசிரியர்களும் மாணவர்களின் இரு கண்கள் என ஆசிரியர்களாகிய நமக்கு மதிப்பு வழங்கப்படுகின்றது என்றால் பேசவும் வேண்டுமா? அதாவது கண் இல்லாவிட்டால் உலகில் எப்படி உயிர்வாழ முடியும் அதுதான் முடியாத காரியம்: அந்த அளவு விலைமதிப்பிடமுடியாத ஒரு பொருளாகிய கண்ணுக்கு ஆசிரியரை ஒப்பிடப் படுகின்றது என்றால் ஆசிரியர்கள் ஆசிய நாம் ஒவ்வொருவரும் எந்த அளவு மதிப்பைப் பெறுகின்றோம். அதுதான் ஆசிரியர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது மாணவ சமுதாயத்தை முன்னேற்றுவதில் கடமை, கட்டுப்பாடு, கண்ணியம், நேர்மை. நீதி ஒவ்வொன்றையும் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுடன் கடைப்பிடித்து மேன்மைகாட்டுவோம். ஆனால் பூத உடல் அழிந்தாலும் புசழ் உடம்பு அழிந்துவிடமாட்டாது.

ஆசிரியத் தொழிலின் சீர் சிறப்பினால் சமுதாயத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும். கெட்ட பிள்ளையைக்கூட நல்ல பிள்ளையாக மாற்ற ஒரு ஆசிரியரால் முடியும். ஒரு மாணவனை ஓரே வருப்பு நேரத்தில் எல்லாம் அடித்தும், பேசியும் திருத்தமுடியாது. அன்பான வார்த்தைகள் பேசி அன்புடன் அரவணைக்கும்போதுதான் மாணவர்கள் மனத் திலும் அன்பு ஏற்படுகின்றது. கெட்ட சுபாவம் உடைய ஒரு மாணவன் கூட தான் சிந்திக்க ஆரம்பிக்கின்றான், அத்துடன் ஆசிரியர்களுடனும், சக மாணவர்களுடனும் அன்பும், இருக்கமான சிந்தையும் உள்ளத்தில் படிந்துவிடுகின்றது. தான் நல்ல பிள்ளையாக இருக்கவேண்டும் எதிர்காலத்தில் உயர் பதவியில் இருந்தால் தன்னை சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நற்சிந்தனைகளை எல்லாம் பெற்றுக்கொள்கின்றான். எனவே ஆசிரியர்களாகிய நாம் ஓவ்வொருவரும் கெட்ட குணங்களுடன் வகுப்புக்கு வந்து சேரும் மாணவர்களையும் அன்பாக வழிநடத்தி பாடங்களைக் கற்பிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

ஒரு உழவன் தனது வயல் நிலத்தில் நெல் விதைத்து எவ்வளவு கவனமாக கண்ணே இமை காப்பதுபோல் காத்து வளர்த்து அதற்குத் தேவையான நீர், பசளை, பூச்சி நாசினிகளை எல்லாம் ஒழுங்காகக் கொடுத்து இறுதியில் அறுவடையில் தனது மனத் திருப்தி அடைவதுபோல, ஆசிரியத் தொழிலை ஏற்றுக்கொண்டவர்களாகிய நாம் ஓவ்வொருவரும் மாணவர்களாகிய பயிரின் அறுவடை எப்போது தெரியும் என்றால் நாம் ஊட்டிய கல்வியை ஒழுங்காக செல்லுத்துக் கேட்டும், கொடுக்கப்படும் ஓவ்வொரு பாடம் சம்பந்தமான வேலைகளையும் ஒழுங்காகச் செய்தும், ஒரு இலட்சியத்துடன் ஒரு இலக்கை அடையவேண்டும் என்று கடமையாற்றும் மாணவர்களின் உயர்வான பதவிகள் நமது கவனத்துடன் கற்பிக்கப்பட்ட கல்வியின் அறுவடையாகும்.

ஆசிரியர்களாகிய நாமும் மாணவராக இருந்துதான் ஆசிரியர்கள் ஆகினோம், அறியாத பருவத்தில் நாமும் புத்தியில்லாத நிலையிலும் இருந்திருப்போம், நமக்குப் புத்தி சொல்லித்தந்து வழிகாட்டியாக அமைத்து கல்வி என்னும் அழியாத செல்லத்தைத் தேடித் தந்து நம்மையும் சமுதாயத்தில் நற்பிரஜையாக மாற்றிய பெருமை நமது ஆசிரியர்களைச் சாரும். அதேபோல ஆசிரியர்களாகிய ஓவ்வொருவரும் வாழையடி வாழையாக நல்ல கல்விமான்களை உருவாக்கும் அழியாத புகழ் நிறைந்ததும், பெரு மதிப்பும், மகத்துவமும் நிறைந்த ஒரு தொழில்தான் ஆசிரியத் தொழில்.

செல்வி சுப்பிரமணியம் ஜெயராணி

ஆசிரியை,

மட் / புதுக்குடியிருப்பு வாணி வித்தியாலயம்.

“குறைதான் குறைபற்றிக் குறை சொல்லும். நாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நிறைவு பெற்றவர்களாக இருக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவனவு பிழர் குறைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வதில் அன்பும் அமைதியும் காட்டுவோம்.”

— பெனலன்.

(நி)தாசனம் !

ஆஹா...! நான் பாராட்டப்படுகிறேன்...!

யார் யார் இதழ்களோ என் பெருமைகளைப் பேசுகின்றன...!

அவர்கள் என்னைப்பற்றி உரசும்போதெல்லாம் புனிதம் பெற்ற சந்தனக் கட்டைபோல... நான் பரிமளிக்கிறேன்...!

என்னை மணப்பவன் பாக்கியசாவிதான்...!

என்னைய் முழுக்காடிய இளம் பெண்ணின் உடம்பிலே கமழுமே புனிதமான ஒரு மனோரஞ்சித வாடை, அதை நான் எப்போதும் தந்துகொண்டே இருப்பேன்...!

என் பிறவிப்பயன் அப்படிப்பட்டது...!

என்னில் வெளிச்சம் பெற்ற அறிவுக் கண்கள், இந்த அகிலத்தையே தாண்டி - அண்டவெளியில் மேயும்போது....

இனம் புரியாத ஒருவகை பெருமிதத்தில் நானும் கூடவே மிதக்கிறேன்...!

அன்று - நான் ஓர் ஆசிரியம்...! ஆச்சரியமுந்தான்...!

இந்த உலகமே என் காலடியில் கட்டுண்டு கிடந்தது...!

இறைவன் தன்னிடத்தில் என்னைவத்து அழகு பார்த்தான்...!

அரசன்கூட என் ஆசிவேண்டித் தவங்கிடந்தபோது

என் வாக்குகள் செல்வாக்குப் பெற்ற மறைவாக்குகளாய்... மதிக்கப்பட்டன...!

புனிதம் என் பெருமைக்குச் சாமரை வீச,

மனித வெளியில் நான் தலைநியிர்ந்து நடந்தேன்...!

இன்று....!

பொன்னை மதிக்கும் சமூகத்தராச் என்னையும் நிறுத்துப்பார்க்கிறது...!

நானோ, சாக்கடை நீரில் விழுந்த சந்தனப்பூவாய்....

செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கிறேன்...!

என்னுடன் ஒட்டி உறவாடிய - புனிதம், மகிமை, அந்தஸ்தது... எல்லாமே

பின்ததில் சுழன்ற உண்ணிகளாய்...

நான் என்மையை இழந்துவிட்டேனா...?

அதோ...! அது யார்...? என்னைப்போல...

ஓகோ...! கட்டை விரல்களைக் காணிக்கை வாங்கும் இச்சாதாரிகள்

இன்னுமா....?

மனித முற்றத்திலே வாரி இறைக்கப்படும் என்சேவைப் பூக்களில்

இப்போதெல்லாம் தூய்மையின் சுகந்தம் வீசுவதில்லையாமே...!

எப்படி வீசும்....?

சமூகத் தமயந்தி, போலிநளனுக்கல்லவா இன்று மாலை சூட்டுகிறாள்...!

நிஜம் நிழலுக்குள் மறையப்பார்க்கிறதே...!

நெஞ்சம் கனத்து இதயம் வெடித்துச் சிதறிவிடும் போல...

நான் என் உணர்ச்சிகளை ஒன்று திரட்டி உரக்கக் கத்துகிறேன்...!

“ஓ... சமூகமே! நீ என்னை இனங்காணத் தவறிவிட்டாய....”

என் சத்தம் யார் காதிலாவது விழுகிறதா...?

நிச்சயம் விழவேண்டுமே...!

ஜாப் வி. ஏ. ஜானாத்,
ஆசிரியர், மட் / ஓட்டமாவடி ம. வி.

வகுப்பறைக் கற்பித்தல்

வகுப்பறைக் கற்பித்தல் என்பது ஆசிரியர் இயந்திரம்போல் இயங்குவதன்று. அது மிகவும் சிக்கலானதும், ஆசிரியரின் திறமைக்கும், ஆற்றலுக்கும் சவால் விடும் செயற் பாடாகும். கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் வெற்றியடைய வேண்டுமாயின், கற்பித்தல் செயற் பாட்டில் ஈடுபடும் ஆசிரியர், தான் கற்பிக்கும் பாடப்பொருள் பற்றிய முன்னறிவும், அப்பாடத்தின் நோக்கம், அதை கற்கும் மாணவர்கள் அடையும் திறன், வளர்த்துக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு, மாணவர்களின் திறன் தன்மை என்பவற்றை நன்கு அறிந்தவராக இருத்தல் அவசியமாகும்.

வகுப்பறையில் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் ஈடுபடும் ஆசிரியர் கற்றலுக்கு வழிகாட்டி யாகவும், சுய கற்றலுக்கு மாணவரை தூண்டுபவராகவும் அமைதல் வேண்டும். தான் கற்பிக்கும் மாணவர்களைப் பற்றிய அறிவு ஆசிரியருக்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். அவர்களது வீட்டுச் சூழல், ஆற்றல், திறன், பாடப் பொருள்பற்றிய அவர்களது முன்னறிவு என்பவற்றையெல்லாம் அறிந்து கொள்ளல்வேண்டும். அறிந்தபின் ஏற்றவாறு எல்லா மாணவர்களுக்கும் பொருந்தக் கூடியவாறு, எல்லோரும் பயன் அடையக்கூடியவாறு, கற்பித்தல் முறையை தெரிவு செய்து கொள்ளல்வேண்டும். விரிவுரை முறை, கலந்துரை யாடல் முறை, விளாவிடை முறை எந்த முறை மூலம் கற்பித்தால் வகுப்பில் உள்ள சகலரும் பயன் பெறுவார் என்பதை தீர்மானித்து செயற்படும்போதுதான் வகுப்பறை கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் வெற்றிபெறமுடியும். இல்லையேல் இயந்திரம்போன்ற செயற்பாடாகவே அமையும்.

வகுப்பறை கற்பித்தலில் ஈடுபடும் ஆசிரியர் ஒருவர் வெற்றியடைய வேண்டுமாயின் அவர் பாடத்தை திட்டமிடுதல் என்பது வருட ஆரம்பத்தில் செய்து கொள்ளல்வேண்டும். ஒவ்வொரு அலகையும் கால ஒழுங்கினபடி பரித்துக்கொள்ளல்வேண்டும். ஒவ்வொரு அலகின் நோக்கம், தன்மை என்பவற்றிக்கேற்ப கற்பித்தல் முறையையும் தீர்மானித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். ஒவ்வொரு அலகு சம்பந்தமாக மேற்கொள்ளவிருக்கும் வேலைத்திட்டங்கள், ஆற்றல் கூடிய மாணவர்கள், குறைந்த மாணவர்கள் என்போருக்கு வழங்கவிருக்கும் வேலைகள், ஒவ்வொரு அலகு சம்பந்தமாக மாணவர்களுக்கு வழங்கவுள்ள விளாக்கள் போன்ற விடயங்கள் வருட ஆரம்பத்திலே தீர்மானித்துக்கொள்ளல்வேண்டும். இவ்வாறான விடயங்களை ஒரு குறிப்பேட்டில் குறித்து எவ்ததுக்கொள்ளுதல் நன்று. இக்குறிப்பேட்டின் உதவியுடன் ஆசிரியர் தனது நோக்கத்திலிருந்து விலகிச்செல்லாது ஒழுங்காகவும். வேகமாகவும் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் ஈடுபடமுடியும். அத்துடன் கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாடும் சிறந்ததாக அமையும்.

வகுப்பறை கற்பித்தல் சிறப்படைய அன்றாட பாட ஆயத்தமும் முக்கியமானதாகும். அன்றாட பாட ஆயத்தம் கற்பித்தல் செயற்பாட்டை இலகுவாக்குவதோடு செய்யவேண்டியதை ஒழுங்காகவும், நேரவிரயமின்றியும், செயற்படுத்துவதற்கு துணையாக அமையும். அலகின் தன்மை, அலகை கற்பதால் மாணவர் அடையும் ஆற்றல் மனப்பாங்கு எவை, அலகின் எப்பகுதி மாணவர்கள் கூடுதலாக விளங்கிக் கொள்ளல்வேண்டும் என்பவற்றை முன்கூட்டியே தீர்மானித்துக்கொள்வதால் கற்பித்தல் இலகுவானதாக அமைவதோடு ஆசிரியருக்கு எந்தவித சவாலையும் சமாளிக்க கூடியதாகவும் அமையும். அத்துடன் தனது ஆளுமையைப் பேணுவதற்கும் உதவியாக அமையும்.

அலகை உப பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு அலகிற்கும் தேவையான காலம், மாணவர் விளங்கிக்கொள்ளல்வேண்டிய பகுதி பயன்படுத்தக்கூடிய உபகரணங்கள் எவை என்பவற்றை தீர்மானித்துக்கொள்ளுதல், கற்பித்தல் செயற்பாட்டை சிறந்ததாக்கும்.

மேலும் மதிப்பீடுபற்றி தீர்மானித்துக்கொள்ளுதலும், முக்கியமானதாகும். அலகின் தோக்கத்தை மாணவர்கள் அடைந்துள்ளார்களா, அறிந்துகொள்ளவேண்டிய பகுதியை அறிந்துள்ளார்களா என்பதை அறிதல் வகுப்பறைக் கற்பித்தலில் முக்கியமானதாகும். மாணவர் தாம் கற்றவற்றை வெளிப்படுத்தக்கூடிய வினாக்களைத் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்துகொள்வதன்மூலம் அலகின் நோக்கத்தை மாணவர் அடைய முடியும். இதன்மூலம் கற்பித்தல் சிறப்பானதாக அமையும்.

வகுப்பறை கற்பித்தல் சிறப்படைவதற்கு பாட ஆயத்தம் மட்டும் போதுமானதல்ல. அப்பாடத்தை கற்கும் மாணவர் ஆற்றல், அவரது சூழல், பாடம்பற்றிய அவரது முன் அறிவு என்பவற்றை ஆசிரியர் அறிந்து அதற்கேற்றவாறு தமது அன்றாட பாட ஆயத்தம், வகுப்பறை செயற்பாடு என்பவற்றை மேற்கொள்வதில்தான், கற்பித்தல் சிறப்பு தங்கிட்டுள்ளது என்றாம். ஒரு பாடத்தை கற்பித்தவில் எத்தனை காலம் அனுபவமுள்ள ஆசிரியராயினும் அவர் கற்பிப்பது புதிய புதிய மாணவர்களுக்கு என்பதை ஆசிரியர் மனதில் வைத்திருத்தல் அவசியமாகும். மாணவர்களின் தன்மைக் கேற்றவாறே அன்றாட பாட ஆயத்தம் செய்தல்வேண்டும் அப்போதுதான் அங்கு கற்பித்தலுடன் கற்றலும் நடைபெறும். மாணவரைப் புறக்கணித்து செயற்படும். கற்பித்தல் வெறுமனே கற்பித்தல் செயற்பாடே தவிர கற்றல் செயற்பாடாகாது. எனவே வகுப்பறைக் கற்பித்தல் சிறப்படைய, வெற்றி யடைய ஆசிரியர் கற்பித்தவில் மட்டும் ஈடுபடாது கற்றல் செயற்பாட்டிற்கும் வழிகாட்டுபவராக அமைதல்வேண்டும். அப்போதுதான் வகுப்பறைக் கற்பித்தல் சிறந்ததாக அமையும்.

திரு. சீனித்தம்பி - சுந்தரராஜன்

அதிபர்,

மட் / முறக்கொட்டாஞ்சேனை இ. கி. மி. வி.

“உண்மையைப் பார்க்க உதவும் கண்ணாடியே கலையாகும். மனிதன் சத்தி யத்திலே அழகைக் காணத் தொடங்கும்பொழுது உண்மைக் கலை உதய மாகிறது.”

— மகாத்மா காந்தி.

ஆசிரியத் தொழிலின் மகத்துவமும் மதிப்பும்

காலத்தில் அழியாத கல்வியெனும் மூன்றேழமுத்தால்
ஞாலத்தில் உயர்ந்தோங்கும் நல்லறிவை வளர்த்தெடுக்கும்
ஆசிரியத் தொழிலின்பால் மகத்துவத்தை எடுத்துரைக்க
கவிதையின்பால் தீட்டுகிறேன் அருங்கலையின் மதிப்புயர
அகத்தியரின் மரபுதனில் அழியாது தொடர்ந்து வந்த
கரும்பினிலும் கனியமிர்தம் கல்வியினை வழங்கிவரும்
நல்லாசான் ஊட்டிவரும் நல்லறிவு பாதைதனில்
சான்றோராய் உதித்தவர்கள் நாற்றுசையில் விளங்குதிங்கே.

(கால....)

★ ★ ★

பல்கலையும் பயிற்றுவிக்கும் சட்டம்பிப் பணியினிலே
பைந்தமிழின் பெருமைதனை போற்றி வளர்த்திலே
நல்லறிஞர் பாரதியும் வள்ளுவரும் மஸர்ந்திட்ட
நல்லறிவுக் கதிர்யாவும் பாரணைத்தும் மிஞாருதிங்கே
நல்லாசிரியப் போதனையில் பெற்றெடுத்த அறிவுதன்னில்
நற்சீடர் கண்டெடுத்த விஞ்ஞான நுட்பங்கள்
விண்ணிலிருந்து கிரகங்கள் ஆழிமுதல் அடிவரையில்
அணுவணுவாய் ஆய்ந்தறிந்து அற்புதங்கள் காட்டுதிங்கே.

(கால....)

★ ★ ★

பல்மொழியும் பலமதமும் அரசியலும் கலைஞரானம்
வையத்துள் எதுபொருஞும் வையாது துளைக்குதிங்கே
அறிஞர்கள் உருவாக்கும் அண்டறிவு நூலுதனில்
சிலமதில் பல்லினமும் சிறப்புற்று வாழுதிங்கே
அழிவில்லா கல்விக்கு மேதினியில் முதலிடமே
விலையறியா சாஸ்திரத்தில் அடைந்துவிட்ட பயன்களையே
மாணிடப் பிறவி கொள்ளும் இத்தனை பெறுமதிக்கு
ஆசிரியர் மகத்துவமும் தொழிலின்பால் மதிப்புமாகும்.

(கால....)

★ ★ ★

திரு. T. V. சுப்பிரமணியம்,
ஆசிரியர், மட் / கல்மடு அ. த. ச. பாடசாலை.

அவருக்குப் பாராட்டு விழா

களம்: வீடு. பாத்திரங்கள்: கணவன் (ஆசிரியர்), மனைவி.

மனைவி: என்னங்க ஒரே யோசினயா இருக்கின்க.

கணவன்: ஒன்னுமில்ல... நம்மட நிலைய நினைக்சாத்தான் ஒரே யோசனயா இருக்கு.

மனைவி: யோசிச்சி என்னங்க ஆசுப்போகுது. நான்தான் உங்களுக்கிட்ட அடிக்கடி சொல் றன்தானே. நாமஞ்சும் மத்தவங்களப்போல ஏதும் சயிட்டால் தொழிலைப் பார்க்கனு மென்று. நீங்க என்னடான்டா ஸ்கூல் ஸ்கூலென்றும் சமூகமென்றும் இரவுமில்ல பகலுமில்ல ஒடித்திரியிறிங்க. கண்ட பலன் ஒன்றுமில்ல ..

கணவன்: இஞ்சப்பாரு புள்ள நீங்க சொல்லுறதும் என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தளவில் பணம்தான் எல்லாமென்று நினைக்கவரல்ல. நமக்கெண்டு இந்த உலகத்தில பிறந்ததற்கு ஒரு கடம இருக்கு. அது முடிந்தளவுக்கு செய்தாக னும். அதிலும் ஆசிரியத் தொழிலென்று வந்திட்டா இன்னும் பெரிய பொறுப்பு களையே சமூகம் கொடுத்திடுது. அது மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாம் புரியிறதுதான் ஆசிரியர் தொழிலெண்டு நான் நினைக்கிறேன்.

மனைவி: நானென்ன இல்லெண்டா சொல்றன். ஆனா... எத்தனையோ மாஸ்டர்மாரு இருக்காங்களே. அவங்களெல்லாம் இந்தத் தொழில் மட்டுமா செய்யுறாங்க. பள்ளிக் கூடம் விட்டு வந்ததும் டிவிஷனென்றும், மரக்கறி வியாபாரமென்றும், சீலக்கடையென்றும் ஏதும் தொழிலைப் பார்க்கவியா. ஒங்களுக்கு மட்டும்தானா இருபத்துநாலு மணித்தியாலமும் ஸ்கூலும் புள்ளையஞ்சும்.

கணவன்: இந்தாங்க கொஞ்சம் பேசத்தொடங்கிட்டா எப்பவுமுள்ள பல்லவி தொடர்ந்திடும். கதையத் தொடங்கக்குள தெரியுமே. எங்கயாவது சுத்தி இடத்துக்கு வருவிங்கெண்டு.

மனைவி: எனக்குத்தான் தெரியும். எடுக்கிற இந்த சம்பளத்துக்குள புள்ளையள காவயிறும், அரவயிறுமா, வயித்தக்கட்டி, கடன்வாங்கி, கடையில் பாக்கி வைத்து காலம் தன்னுறது.

கணவன்: சரிபுள்ள கொஞ்சம் பொறுத்துக்குங்க. இரண்டு வருச சம்பள அட்வாண்ஸ்சுக்கு அப்பிளே பண்ணியிறுக்கன். எடுத்திட்டா நம்மட கடன்களால் ஓரளவு நீங்கி, நாம் மும் ஏதும் வீட்டில் கோழிகளக் கொஞ்சம் வளர்க்கெண்டுதான் ஒரு பெரிய ஜிடியாவே வைத்துள்ளேன். கோழி வளர்ப்புச் சம்பந்தமாக நம்ம மீராசாய்வு மாஸ்டருக்கிட்ட ஆலோசனையெல்லாம் கேட்டு வைச்சிருக்கேன்.

மனைவி: ஒம் குளம் வத்தும் குளம் வத்துமென்று குடல்வத்திச் செத்திச்சாம் கொக்கு. அந்தக் கததான் இது ரெண்டு வருசமாச் சொல்றிங்க. ஒங்கட ரெண்டு வருச லோன சொல்லிச் சொல்லியே காலத்த ஒடுடிடுவிங்க.

கணவன்: என்ன செய்யிறது. ஏதும் அரசியல் செல்வாக்கு அல்லது பந்தம் புடிக்கத் தெரிந்தா இன்னேரம் எடுத்துப் பளசாப் போயிறுக்கும். நம்மட ஜானைத் மாஸ்டர் ஒரு மாதத்தில் எடுத்தான்... எல்லாம் செல்வாக்கு. சரி தண்ணிச்சோறு என்னயும் இருக்கா. வயித்தக்கிள்ளாது. உடுப்பும் கழுவக்கிடக்கு.

காட்சி 2

காலம்: பின்னேரம். களம்: மைதான ஓரம்.

பாத்திரங்கள்: மீரா ஆசிரியர். உதுமான் ஆசிரியர்.

உ. ஆசி: என்ன சேர் எடுக்கிற சம்பளத்த அந்தக் கடன் இந்த லோனென்று கழிச்சப் போட்டு இரண்டாயிரம் ரூபா தாராணுகள். இப்ப சாமான் எல்லாம் ஆன வில குதிர வில விக்குது. கிடைக்கிறது பத்து நாளைக்கும் போதாது சேர். என்னம்மாத்தான் நீங்க சமாளிக்கிறிங்களோ.

- மீ.** ஆசி: அது உருவத்தில் தெரியவியா .. வீட்டிலேயும் இதான் மாஸ்டர் ஒரே நச்சரிப்பு. சிலவேளை இந்த வாழ்க்கைகே அர்த்தம் இல்லாத மாதிரி இருக்கும். நாம் பெரிசா இலட்சியம், சமூகமென்று கணவு காண்கிறோம் ..
- உ.** ஆசி: என்ன சேர் செய்ற.. நானும் இந்த அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கின்ற விண்ணப் பிக்கப்போறன் சேர். கொடுத்திட்டு வெளிநாடு போகலாமென்று யோசிக்கன்.
- மீ.** ஆசி: என்ன மாஸ்டர் உங்களைப்போல கொஞ்சப்போரு ஏதோ கடமயணர்வோட இருக்கிறவங்களும் போனா. இந்த சமூகத்திட கல்வி நிலைய யோசித்துப் பார்க்கனும். நம்கும் பெரிய பொறுப்புகள் இருக்கு அதற்கு தட்டிக் கழிக்கக்கூடாது.
- உ.** ஆசி: என்ன சேர் சமூகம்? நாம் கஸ்டப்படக்குள் எங்க சேர் கணக்கெடுக்குது. நாம் கஸ்டப்படுதால் நமக்கு இந்த சமூகம் சிலையா எடுக்கப்போகுது.
- மீ.** ஆசி: நமக்கு சில எடுக்கணுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. அது தப்பு. இன்டைக்கில்லாட்டியும் என்றோ ஒருநாள் எண்ணிப்பார்க்கும். அப்படித் திட முடிவுக்கு வந்திடாதிங்க.
- உ.** ஆசி என்ன செய்ற நம்மட பொருளாதாரப் பிரச்சினை பூதாகாரமாக முன்னுக்கு நிக்கிறபோது எத்தான் யோசிக்க இருக்கு சேர்.
- மீ.** ஆசி: எதுக்கும் நல்லா யோசிக்க, இந்தத் தொழில் எவ்வளவு பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்கவேண்டி வரும். எல்லாவற்றுக்கும் திடமன்துடன் எதிர்நீச்சல் போடுவோம். வெற்றி தோல்வி பார்க்கக்கூடாது. வாழ்க்கைப் போட்டியில் ஒடவேண்டியதுதான். எண்ட 24 வருட ஆசிரியத் தொழில் நெச்சா கழிந்ததே தெரியாது. ஏதோ ஒரு ஆத்ம திருப்பி ...

காட்சி 3

களம்: விழா மண்டபம். பாத்திரங்கள்: அதிதிகள், ஆசிரியர்கள்.
விழா அங்கமாக பிரதம அதிதி பேச்சு.

அவைத் தலைவர் அவர்களே, கோட்டக்கல்வி அதிகாரி அவர்களே,
ஆசிரிய ஆசியைகளே எல்லோருக்கும் வணக்கம்.

இந்த விழா ஆசிரியர்களின் உயரிய சேவையையும், அவர்களின் நலம்பாராத அயராத உழைப்பையும் போற்றும் முகமாக உலக ரீதியில் ஆசிரியர் தினம் கொண்டாடப் படுகின்றது. இது நமது நாட்டிலையும் ஒவ்வொரு மட்டத்திலையும் கொண்டாடப்படுவதைப் பார்க்கின்றபோது உண்மையில் நாம் மகிழ்ச்சியடையாமலிருக்கமுடியாது.

ஆசிரியர்களை ஏணிக்கும், தோணிக்கும் ஒப்பிடுவார்கள். இரண்டுமே ஒருவனை ஏற்றிவிடும் வேலையைச் செய்கின்றது. ஆசிரியன் என்பவன் சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வனையும் உச்சிக்குக் கொண்டுசெல்வதற்குத் தன்னை ஏணியாகச் கொடுக்கின்றான். ஏணியின் வேலை அத்தோடு முடிந்துவிடுகிறது. ஆசிரியனும் இதைப்போன்றுதான் தனது உயரிய சேவையினால் எத்தனை வகைப்பட்ட உற்பத்திகளை உற்பத்தி செய்துவிடுகின்றான்.

இன்று உங்களில் உயரிய முறையில் உழைத்தவர்கள் என்று ஒவ்வொரு வடிவத்தில் தெரிவு செய்துள்ளார்கள். இப்படியான நிகழ்ச்சிகள் மற்றவர்களையும் இனிவருங் காலங்களில் தூண்ட, துலங்காக அமையும். இதையிட்டு நான் கல்வி அதிகாரி என்ற ரீதியில் அல்லாது, நாலும் ஆசிரியராக இருந்தவன் என்ற ரீதியில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

பேச்சைத் தொடர்ந்து...

பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கும் நிகழ்ச்சி: ஒவ்வொருவரின் பெயர் கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவராகச் சென்றுகொண்டனர்.

ஆசிரியர் மீராசாய்வு. பெயர் வாசிக்கப்படுகின்றது.

பல தலைப்பின்கீழ் சிறந்த ஆசிரியராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுப் பாராட்டுப் பத்திரமும், போன்னாடையும் போர்த்தப்பட்டார். இது அவரின் வாழ்க்கையில் உழைப்புக்குக் கிடைத்த பாராட்டாக ஏற்றுக் கொண்டார். இந்த உலகமே அவரைப் பாராட்டும் மகிழ்ச்சி யில் ஆண்தத்தில் அவரின் கண்கள் பணித்தன.

கூடம் ஸலவாத்துடன் நிறைவேற்றுது.

காட்சி 4

களம்: வீடு. பாத்திரங்கள்: மனைவி, ஆசிரியர், குழந்தைகள்.

மீரா. ஆசி: அஸ்மா... அஸ்மா... என்று அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குள் நுழைகின்றார்.

சின்ன மகள்: ஓடிவந்து பார்த்துவிட்டு குசினிக்குள் ஓடுகின்றாள். உம்மா..... உம்மா. வாப்பா கூப்பிடுறாரு.

மனைவி: குசினிக்குளிருந்து வெளிவருகின்றாள்... சோர்ந்த முகத்துடன். முகத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் உணர்ச்சிக் குறிகள்.

மீரா ஆசி: இதைப்பார்த்தாயா .. என்னைண்டு தெரியுதா... எண்ட சேவையைப் பாராட்டி பொன்னாடை போர்த்தி பாராட்டுப் பத்திரமும் வழங்கினார்கள் .. இது எப்படி சேர்ட்டிபிக்கட் தெரியுமா .. அகில உலக ஆசிரியர் தினத்தில் எண்ட உழைப்பைப் பாராட்டி வழங்கப்பட்டது. தன்னை மறந்து அவரின் வாய் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருந்தது ..

சின்ன மகளின் அழுகை: சின்ன மகன் குசினிக்குள் காலடித் துக்கொண்டு அழுதுகொண்டிருந்தான். அவனின் அழுகை வரவர கூடிக்கொண்டிருந்தது. உம்மா பசிக்குது... உம்மா பசிக்குது

மனைவி: என்னங்க விளங்குதா... அவனுக்குப் பசிக்குதாம். தேத்தண்ணி போட்டுக் கொடுத்தன் சாப்பிடுறந்துக்குக் கேக்கிறான். என்னத்தையும் வாங்கிக் கொடுக்கிறான்டா கையில் ஒருசதக் சாசிமில்லயே. என்ன செய்ற.. நம்மட்ட இல்லண்டு அதுசனாக்குத் தெரியுமா .. கடக்காரனும் கடன் கூடிப்போக்கெண்டு பாக்கியக் கொடுக்காம தர மாட்டானாம்.

மீரா ஆசி: கதிரையில் விறைத்துப் பார்த்தவராக....

பாராட்டுப்பத்திரம் அவரையறியாமல் கையிலிருந்து நழுவிக் கீழே விழுந்தது. கால் களாக்குக் கீழே கிடந்தது. அவரின் வாய் எதையோ முனுமுனுத்துக்கொண்டிருந்தது.

ஜனாப் பு. அஹமட்,

ஆசிரியர்,

மட் / வாழைச்சேணை அன் - நார் ம. வி.

“எனது வாழ்விற்கு நான் எனது தந்தைக்குக் கடப்பாடுடையேன். ஆனால் நான் நன்றாக வாழ்வதற்கு என் ஆசிரியரே காரணர்.”

— மகா அலெக்சாண்டர்.

ஆசிரியத் தொழிலும் சில நடைமுறைப் பிரச்சினைகளும்

இரு நாடு சிறந்த கலாசாரப் பண்புள்ள அபிவிருத்தியின் அடிப்படையில் கட்டி யெழுப்பப்பட வேண்டுமெனில் நன்கு ஆராய்ந்து திட்டமிடப்பட்ட கல்வித் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட கல்வித் திட்டம் சிறந்த முறையில் நடை முறைப்படுத்தப்படுவதற்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் கண்ணுக்கருத்துமாக இக்குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் பணியில் ஈடுபடல் வேண்டும் அத்துடன் இன்றைய சிறுவர்கள் நாளைய தலைவர்கள் என்ற கோட்டபாட்டிற்கேற்ப அவர்களை சிறந்த முறையில் உருவாக்கி நாட்டின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் பாரிய பொறுப்பும் நம் நாட்டு ஆசிரியர்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்று எமது நாட்டு இளைஞர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் அமைதியின்மை, இனக் கலவரங்கள் என்பவற்றுக்கு முக்கிய காரணங்கள் எமது கல்வித் திட்டத்திலுள்ள குறை பாடுகளும் அதனைப் போதிக்கின்ற ஆசிரியர்களிடமுள்ள அலட்சியப் போக்குமே என்றால் மிகையாகாது.

இரு நாட்டின் கல்விக் கொள்கையானது தனி மனிதன் ஒருவன் தான் பின்பற்றும் சமய, கலாசாரப் பண்பாடுகளை பேணிப்பாதுகாக்க கூடியதாகவும், மனிதன் மனிதன் என்பதற்காக மதிக்கும் மனப்பாங்கை கொண்டதாகவும் அமைவதுடன் சமுதாயங்களுக்கிடையில் அன்னியோன்யத்தையும், நாட்டுப்பற்றையும் வளர்த்து நாட்டின் எதிர்கால வேலை வாய்ப்புகளுக்கு பொருத்தமான மனித சக்தியை உருவாக்குதல் வேண்டும்.

சாதாரணமாக ஒரு பிள்ளை ஐந்து வயது முடிவடைந்தததும் பாடசாலைக்குச் சென்று சுமார் 13 வருட காலம் பாடசாலைப்படிப்பை தொடர்வேண்டியவனாக இருக்கின்றான். இக்காலப் பகுதியிலேயே அவன்து பிள்ளைப்பருவம், வாலிப்பருவம் ஆகியவை அடங்குவதால் மிகவும் நிதானமாக அவன்து ஆளுமையை வளர்த்து நல்லொழுக்கங்களை விருத்தி செய்யவேண்டியது ஆசிரியர்களின் பிரதான கடமையாகும்.

ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளுடன் உறுதியுடனும், பாரபட்சமின்றியும் நடந்துகொள் வதும் அவர்களின் குழலில் ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட ஒரு ஒழுங்கமைப்பை ஏற்றுத்திடல், உள், சமூகத் தொடர்புகள் ஆகிய காப்புணர்வுகளை வளர்க்க முனைவதும் அவசியமாகும். இதன்படி ஒவ்வொரு மாணவனும் தனது திறன்களையும், நாட்டங்களையும் நன்குணர்ந்து அவற்றை விருத்தி செய்து பூரண வளர்ச்சி பெற்ற - ஒரு ஜனநாயக சமூக வாழ்வில் பங்குபற்றக்கூடிய - நற்பிரசையாக பரிணமிக்க வழியேற்படுகின்றது.

ஒரு மாணவனுக்கு அவன்து குடும்பம், சமூகம், பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் ஆகியன சமூக உணர்வை விருத்தி செய்ய உதவியபோதும் பாடசாலையில் ஆசிரியர்கள் மூலம் செயற்படுத்தப்படும் வழி காட்டலே அவனை பூரண மனிதனாக சமூகச் சூழலில் உள்ள கலாசாரங்களையும், சமூக பண்புகளையும் இனங்காண துணை நிற்கின்றது.

இவ்வாறு எதிர்காலச் சிற்பிகளை உருவாக்கும் பாரிய பொறுப்பினை சுமந்துள்ள ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தால் விரும்பப்படும் நற் பண்புகளையும், விழுமியங்களையும் கடைப் பிடிப்பவர்களாகவும், தாம் செய்யும் தொழிலை தெய்வத்தன்மைவாய்ந்ததாக மதித்து செயல்படுவர்களாகவும் இருந்தால் மட்டுமே தமது கடமைகளை செவ்வனே நிறைவேற்ற முடியும்.

இத்தகு சேவை மனப்பாங்குகொண்ட ஆசிரியர்களை கண்ணியப்படுத்தி, கெளர் வித்து அவர்களின் நலன்களில் அதிக கவனம் செலுத்தி சமுதாயத்தில் அவர்களும் தலை நிமிர்ந்து நடக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டியது அரசின் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவணாகும், மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்பனபோன்ற ஆசிரியனை கடவுளுக்கு சமனாக மதிக்கும் வார்த்தைகள் இன்று ஏடுகளில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் குறைந்த வருமானத்தையுடைய வறிய மக்களின் தரத்திலேயே ஆசிரிய சமுதாயம் இன்று நோக்கப்படுகின்றது.

நானுக்கு நாள் ராக்கட் வேசத்தில் ஏறிக்கொண்டிருக்கும் விலைவாசியை சமாளிக்க முடியாமலும் தனது அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூட நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாமலும் மன விரக்தி அடைந்து கடன் தொல்லை, வறுமை என்பவற்றில் தத்தளிக்கும் நிலைக்கு இன்று ஆசிரியத் தொழில் தாழ்த்தப்பட்டுள்ளை எவ்வாறும் மறுக்கமுடியாத ஒரு நிதர் சன உண்மையாகும்.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆசிரிய சேவை சமூகத்தில் ஒரு கண்ணியமான கெளவரமிக்க சேவையாகக் கணிக்கப்பட்டது. இதனால் பலரும் ஆசிரிய சேவையை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால் இன்று ஏதாவது ஒரு தொழிலை தற்காலிகமாக வேணும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே இளைஞர்கள் ஆசிரியத் தொழிலை நாடுகின்றனர். பின்னர் வங்கிபோன்ற ஏனைய வருமானம் கூடிய தொழில்களோ அல்லது வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புகளோ கிடைக்கும்போது ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து விலகிக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறான நிலைக்கு பிரதான காரணம் இன்று ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் மிகக் குறைவான சம்பளமாகும்.

வெளிநாடுகளில் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளங்களுடன் ஒப்பிடும்போது எமது நாட்டில் மிகக் குறைந்தனவு சம்பளமே வழங்கப்படுகின்றது. எனவே இத்தொழிலில் உள்ளவர்கள் பகுதி நேரத்தொழிலாக வேறு தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு தமது வாழ்க்கைச் செலவை சமாளிக்க வேண்டி நிற்பந்திக்கப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறான குழலில் ஆசிரியர்களிடமிருந்து சிறந்த சேவையை எவ்வாறு எதிர்பார்க்கமுடியும்? ஆசிரியர்களைக் கண்ணியப்படுத்தி சமூகத்தில் ஒரு உயர்ந்த நிலைக்கு கொண்டுவரும்பொழுதே அவர்களும் கூடியளவு உற்சாகத்துடன் தமது பணியை முன் ணெடுத்துச் செல்லக்கூடிய மனப்பாங்கையைப் பெறுவர். எனவே இன்றைய நிலையில் ஆசிரியர்கள் தமது சேவையை திறம்படச் செய்து, சிறந்த சமூகப்பண்பாடும் பொருளாதார அபிவிருத்தியுடைய நாட்டை உருவாக்க வேண்டுமெனில் அவர்களின் குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப்படல்வேண்டும்.

உலக ஆசிரிய தினத்தை கொண்டாடுவதன்மூலம் மாத்திரம் ஆசிரியர்களின் நிலையை உயர்த்திவிட முடியாது. அவர்கள் தாம் செய்யும் தொழிலிலே முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தி நாட்டுக்காக உழைக்கக்கூடிய மனநிலையையும் உருவாக்குதல் வேண்டும். இதன் அடிப்படை முயற்சியாக அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தேவையை ஓர்த்திசெய்யக்கூடியதாகவும், சமுதாயம் மதிக்க கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கவேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

மேலும் கல்வியில் அரசியல் தலையீடு மட்டுப்படுத்தப்படல் வேண்டும். எனைனில் அரசியல் பழிவாங்கல் காரணமாக ஆசிரியர்கள் அங்குமிகும் இடமாற்றம் செய்யப்படும் போது அவர்களது மனநிலை பாதிப்படைகின்றது. எனவே அவர்களினால் சிறந்த முறையில் கற்பிக்க முடிவதில்லை.

தற்பொழுது அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தி வரும் தகுதியின் அடிப்படையில் போட்டிப் பரீட்சைகள்மூலம் வேலைவாய்ப்பு வழங்குந் திட்டம் ஒரு வரலேற்கப்பட வேண்டிய செயற்பாடாகும்.

அரசின் கல்வித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற கல்வி அலுவலகங்கள் தருதி, திறமை என்பவற்றுக்கு போதியளவு மதிப்பளித்து செயற்படல் வேண்டும். வளங்களை பங்கிடு செய்யும்போது குறிப்பிட்ட சில பாடசாலைகள் மாத்திரம் பயன்தையாமல் கல்விப் பிராந்தியத்திலுள்ள சுகல பாடசாலைகளும் நன்மை அடையக் கூடியவாறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

நாட்டின் சில பகுதிகளில் சிலில் நிருவாகச் செயற்பாடுகள் தடைப்பட்டுள்ள இன்றைய கால கட்டத்தில் தமது கடமையிலிருந்து தவறும் ஆகிரியர்களுக்கு எவ்வித ஒழுக் காற்று நடவடிக்கைகளும் எடுக்கமுடியாத குழல் காணப்படுகின்றது. இதனாலும் இத் தொழிலின் மகத்துவம் தற்பொழுது ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டுளது. அத்துடன் பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்கு உதவ வேண்டிய பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் சில பாடசாலையின் உள்ளக நிருவாகங்களில் தலையிட்டு வருவதும் தொழிலின் மகத்துவத்தை பாதிப்படையச் செய்துள்ளது.

ஏ. எல். மீராஞ்சிப்

அதிபர்,
மட்சியாவட்டவான் அ. மு. க. வி.

“ஒருவன் உன்மேல் பகை கொண்டானென்றால், அவனுடன் அன்பு வைத்து அவனுக்கு உண்மையை எடுத்துக்காட்டவேண்டும். அதிலும் அவன் குற்றத்தை வற்புறுத்தி அவன்மேற் பழி சமத்தக்கூடாது. உன்னுடைய பொறுமையையும் பெரிதாகக் காட்டிக்கொள்ளவேண்டாம். மனமார் அவனுக்கு உதாரி செய்து அவ்வெண்ணத்தை மாற்று. அவன் பிழை செய்தானென்பது உன்கு எப்படித் தெரியும். ஒரு சொல்லுக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. மற்றொருவன் செய்தது தவறு என்று நிச்சயிக்க எவ்வளவோ விஷயங்களை ஆராயவேண்டும்.”

— சுவாமி விபுலானந்தர்.

நல்லாசிரியன்

அன்பும் அறனும் கொண்டவராய்
அகத்தே தெளிவு பெற்றவராய்
அறிவும் அருளும் உடையவராய் - ஜூயம்
அகற்றுபவரே நல்லாசிரியராம்.

இன்சொல் வார்த்தை பேசிடுவார்
இன்முகத்துடனே இருந்திடுவார்
இகழ்வார் தம்மைப் பொறுத்திடுவார் - என்றும்
இவரே நல்ல ஆசிரியராம்.

காமக் குரோதம் அற்றவராய்
கருணை உள்ளம் கொண்டவராய்
காலம் அறிந்து கருத்துடனே - கல்வி
கற்பிப்பவர் நல்லாசிரியராம்.

சாதி சமய பேதமின்றி
சாரா நிற்கும் நிறைகோல் போல்
ஒதிக் கொடுக்கும் உத்தமரே - என்றும்
உண்மையான உபாத்தியாராம்.

ஊதியத்துக்காய் உழைக்காமல்
உணர்வு “மனிதமேம்பாடென்னும்”
ஊக்கத்துடன் உழைப்பவரே - என்றும்
உத்தமரான உபாத்தியாராம்.

வீட்டில் இருந்து வரும் பிள்ளை
வீணை கெட்டுப் போகாமல்
நாட்டிற் கேற்ற நல்லவனாய் - கல்வி
ஊட்டிடுவான் நல்லாசிரியனாம்.

கடமையே கண்ணாய்க் கருமமாற்றி
கல்விப் பயிரைத் தான் வளர்த்து
மடமைகள் மாற்றி நல்மாணவனாக்கி
வாழவைப்பவன் நல்லாசிரியனாம்.

“எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்”
என்ற ஆன்றோர் வாக்காக
வழுத்தும்படிக்கு வாழ்பவனே
வையத்தில் நல்ல ஆசிரியனாம்.

திரு. வி. குணசிலன்,
மட் / முறக்கொட்டான் சேனை
இ. கி. மி. வித்தியாலயம்.

தமிழ்மொழி கற்பித்தலும் ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளும்

அண்மைக்கால தசாப்தங்களில் இடைநிலை வகுப்புக்களில் கல்வி பயிலும் மாணாக்கரின் மொழியறிவு, மொழிவளம் என்பன குறைந்துகொண்டு வருவதை பரீட்சை விடைத் தாள்கள் மதிப்பீடு செய்கின்றபோதிலும், மாணவர்களின் விடய ஆக்கங்களை மதிப்பீடு செய்கின்றபோதும் நன்கு அவதானிக்கமுடிகிறது. மொழிவளம் இப்படியாகக் குன்றிக் கொண்டு போனால் எதிர்வரும் தசாப்தங்களில் மொழியறிவு மிகமிக குறைந்து தமிழ் வளர்ச்சி குன்றிவிடக்கூடிய மாபெரும் அபாயத்தை உணரமுடிகிறது.

மொழியறிவு, மொழிவளம் ஆகியன குறைந்து செல்வதற்கான காரணங்களை ஆராயுமிடத்து பல்வேறு காரணிகள் தடைக்கல்லாக அமைந்திருப்பதை உணரமுடிகிறது. இத்தடைக் கற்கள் அண்மைக்கால இரு தசாப்தங்களிலேதான் உருவாகியுள்ளதென்பதை எம்மால் நன்கு அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மாணவர் மத்தியில் வாசிப்பு பழக்கம் குறைந்துகொண்டு வருவதும், அண்மைக்காலத்தில் தமிழ் மொழி புதிய பாடத்தின் பாட நூல்களின் பாடப்பரட்புக்கள் அந்த உள் வயதிற்கேற்றதாக அமையாது. மாணவர்களின் தரத்திலும் கூடியதாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மேலும் அண்மைக் காலங்களில் நியமனம் பெற்றுள்ள புதிய ஆசிரியர்களின் மொழிவளம் போதியளவு இல்லாத காரணத்தால் உயர் வகுப்புக்களில் தாய்மொழி கற்பிப்பதற்கு தயக்கம் காட்டுகின்றனர்.

1970ம் ஆண்டில் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கம் இறக்குமதித் தடையைக் கொண்டு வந்தகால் தமிழ் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்த சஞ்சிகைகள், நூல்கள், இலக்கியங்கள் என்பன இடைநிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. பின்னர் 1977 ல் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கம் தாராள இறக்குமதி கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தாலும் எமது நாட்டு நாணயத்தின் பெறுமதியைக் குறைத்ததன் காரணமாக இந்திய நூல்கள் நான்கு மடங்கு விலை யேற்றப்பட்டன. இதன் காரணமாக எம் நாட்டு நடுத்தர வர்க்கத்தினரால் கூடிய விலை கொடுத்து வாங்கி வாசிக்க முடியாமற்போன காரணத்தினாலும், எம் நாட்டில் ஒரு தமிழ் நூலை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு அதிக செலவேற்படும் என்பதாலும், அவற்றை விதி யோகித்து போதிய வருமானத்தைப் பெற்றுமுடியாதிருப்பதால் எமது நாட்டில் புதிய நூல் கள் வெளியிடப்படுவதில்லை. வீரகேசரிப் பிரசரம்கூட அண்மைக் காலத்தில் தொடர்ச்சி யாக வெளியிட்டுவந்த நாவல்களை இடைநிறுத்திக்கொண்டுவிட்டது. இதனால் எம்மவர் மத்தியில் வாசிப்பு பழக்கத்தை விருத்தி செய்வதற்கேற்ற போதிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் இல்லாத காரணத்தினாலும், அண்மைக் காலத்தில் எம் நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியில் முழுக் கவனமும் திசை திருப்பப்பட்டுவிட்டதனால் மாணவர்கள் வளர்ந்தோர் மத்தியில் வாசிப்பு பழக்கம் படிப்படியாகக் குறைந்து செல்வதனால் மாணவர் மத்தியில் மொழியிடுவதற்கு அவற்றில் உரை நடைப் பகுதிகளாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்பதாம் ஆண்டு பாடநூலில் சேர்க்கப்பட-

உள்ள இலக்கணங்களும், உரைநடைப் பகுதியும் மாணவர் மத்தியில் கற்பிக்கப்படும் போது அவர்களது உள்ளத்தில் மொழிப்பாடத்தைப்பற்றி ஒரு பயம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஒரு கஷ்டமான பாடம் என்னும் மனப்பதிவு ஏற்பட்டு மொழியின் இரசனை, சவை என்பன குறைந்துவிடக்கூடிய தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த வயது மாணவர்களின் சவை, இரசனை என்பவற்றிற்கேற்ப இவை தயாரிக்கப்படாத காரணத்தினால் பாடப் புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரைநடைப்பகுதிகளை வாசிப்பதில், விளங்கிக்கொள்வ திலோ ஆர்வம் செலுத்துவதில்லை. எனவே தமிழ் பாட நூல்களில் முதறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளே அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளமையால் மாணவர் உள்ளத்திலே தமிழ்மொழி வெறுப்பான பாடமாகவும் மாறிவிடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றது.

கற்பித்தவில் ஆசிரியர்கள் வெற்றி காண்பதற்கு மாணவர்கள் எங்ஙனம் கற்கிறார்கள் என்பதுபற்றி தெளிவாக அறிந்திருக்கவேண்டும். மாணவர்களின் வயது, உள்பாங்கு, திறன், சவை என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே பாடநூற் பரப்புக்கள் தயாரிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள தமிழ் மொழி பாடநூலில் இவ் விதிமுறைகளுக்கு ஏற்றதாகப் பாடப்பரப்புக்கள் தயாரிக்கப்படவில்லை. இதனால் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களும் கற்கின்ற இள மாணவர் சமுதாயமும் அளவிடமுடியாத சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். உதாரணமாக பதினெண்ராம் ஆண்டு தமிழ் நூலில் முதலாவது பாடம் மு. வெ. எழுதிய 'கள் பெற்ற பெருவாழ்வு' என்பதாகும். இப்பாடம் 12 பக்கங்களைக் கொண்ட பெரியதொரு இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையாகும். இப்பாடப் பரப்பைக் கற்பிக்க சுமார் ஐந்து பாடவேளைகள் ஒதுக்கப்படவேண்டும். ஆனால், இவற்றில் மாணவர் பெறுகின்ற மொழியறிவு சவை, இரசனை என்பன குறைவாக இருப்பதால் மாணவர் மத்தியில் தமிழ் பாடம் ஒரு சவையற்ற வெறுப்பான பாடமாக மாறவருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

ஜக்கிய அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த 'பிஸ்ரெற்கா' என்னுமிடத்தில் பாடசாலை மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றிய டாக்டர் கார்பல்ஸ் வாஸ்பர்ஸ் என்பவரின் கொள்கையின்படி பாடசாலைப் பாடத்திட்டம் மாணவர்களின் கவர்ச்சி, சவை என்பவற்றிற்கு ஏற்றதாக அமையவேண்டும். மாணவனின் எந்த வளர்ச்சிப் படியில் சிறந்த பெறுபேற்றை அடையலாம் என்ற ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னரே அந்த வளர்ச்சிப் படிகளுக்கேற்ற பாடப்பரப்புக்கள் சேர்க்கப்படவேண்டும். ஆனால் இன்றைய தமிழ் மொழி பாட நூல்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பாடப் பரப்புக்கள் இவ் விதி முறைகளுக்கு ஏற்றதாக அமைக்கப்படவில்லை. மொழியை வளர்ச்சியடையச் செய்யவேண்டும். மொழியின் வளம் மாணவர் மத்தியில் பெருகவேண்டும். இலக்கணத் திறன் உயர்வு அடையவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கில் தமிழ் முதறிஞர்கள் எடுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பாடப்பரப்புக்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த உரைப் பகுதிகள் மாணவர்களின் இரசனைக்கு ஏற்றதாக அமையாத காரணத்தால் இவற்றை கற்கின்றபோது மாணவர்களின் மனதில் சிறந்த உற்சாகத்தைக் காணமுடிவதில்லை. மாணவர்களின் அடைவும் எதிர்பார்த்த அளவிலும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. எனவே, நடைமுறையில் உள்ள 9ம், 10ம், 11ம் ஆண்டு தமிழ் மொழி பாட நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை இனங்கண்டு பிரித்தெடுத்துவிட்டு மாணவர்களின் உள் வயதிற்கேற்ற இரசனையைத் தூண்டக்கூடிய பாடப் பரப்புக்களை இனங்கண்டு பாட நூலில் சேர்த்துக் கொள்வதன்மூலம் தமிழ் மொழியறிவை மாணவர் மத்தியில் ஊட்ட முடியும். எனவே கற்பித்தல், பாடப்பரப்புக்கள், மதிப்பீடு என்பவற்றில் ஆசிரியர்கள் ஆராய்ச்சி செய்த பின்பே பாடப் பரப்புக்கள் தயாரிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிடில் நாம் எதிர்பார்க்கும் அடைவை அடையமுடியாது.

சுமார் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்பு ஆசிரிய சேவையில் நியமனம் பெற்றவர்களினதும் அண்மைக் காலத்தில் நியமனம் பெற்றவர்களினதும் மொழி வளத்தையும் ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து அண்மைக் காலத்தில் நியமனம் பெற்றவர்களின் மொழி வளம்

குன்றியவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். இக்காலத்தில் வாசிப்பு துறை வளர்ச்சி குறைந்துகொண்டு செல்வதும் ஒரு காரணமாகும். மொழி பழைய பாடத்திட்டத்தில் இலக்கியச் சுவை நிரம்பிய காப்பியங்களும், பழைய கால மக்களின் உயர்வையும், நல் லொடுக்கங்களையும், சித்தரிக்கக்கூடிய கதைகளும் பாடப்புத்தகங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் இலக்கியப் பாடல்களை மன்னஞ்சு செய்துகொள்வதும் வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால் தற்போது இந்நடைமுறை அனைத்தும் மாற்றம் அடைந்துவிட்டதனால் மொழியை கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களிடமே மொழி வளம் குறைந்துகொண்டு செல்வதால் எதிர்காலத்தில் மொழிப் பாடம் கற்பிப்பதற்கு தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அதிக சிரமம் ஏற்படும். எனவே எதிர்காலத்தில் இதைவிட அதிகரித்த அளவில் மொழி வளம் குறைந்துவிடக்கூடிய பெரிய அபாயம் தோன்றுகிறது. வகுப்பறையில் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்களும் சில வேளாகளில் எழுத்துப் பிழைகள் அதிகம் விடுகின்றார்கள். மாணவர்கள் மத்தியில் கற்பிக்கும் முன்னர் எம்மை நாம் தயார்படுத்திக்கொண்டே கற்பித்தல் பணியில் ஈடுபடவேண்டும்.

அன்மைக் காலங்களில் க. பொ. த. உயர் வகுப்புகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் தமிழ்மொழிப் பாடம் கற்கின்ற மாணவர்களின் தொகை வெகுவாகக் குறைந்துகொண்டு வருவதை அவதானிக்கமுடிகிறது. மொழிப் பாடத்தில் அதிகமான பாட நூல்களைக் கற்கவேண்டும். அதிக அளவில் இலக்கணம் கற்கவேண்டும். இப்பாடத்தைக் கற்பிக்கத் தேர்ச்சிபெற்ற ஆசிரிய வளம் குறைவு என்ற காரணங்கள்னால் இத்துறையின் வளர்ச்சி குறைந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறது.

பாடசாலைகளில் மெரழிவளம் குன்றுவற்குரிய காரணங்களில் பிரதானமானது. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைப் பரீட்சைக்குத் தயாராக்குவதற்காகவே மொழியைக் கற்பித்து வருகின்றனர். மொழி வளம் பெருகவேண்டும்; மொழியில் தேர்ச்சியடையச் செய்யவேண்டும்; இலக்கியங்களைச் சுவையுடன் பருகவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கில் கற்பிக்கவேண்டும். அவற்றைக் கற்கின்ற மாணவர் சமுதாயம் கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களிலேயே முழுக் கவனத்தையும் செலுத்திவருவதாலும் மொழியறிவு குறைகின்றது.

தற்போதுள்ள பாடத்திட்டத்தில் மொழியும், இலக்கியமும் ஒரே பாடமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளதால் அவற்றைக் கற்பிப்பதற்கு வாராந்தம் ஆறு பாடவேளைகளே ஒதுக்கப்படுகின்றது. இக்குறைந்த பாடவேளைகளில் அதிக பாடப் பரப்புக்களைக்கொண்ட தமிழ் இலக்கியத்தையும், தமிழ்மொழியையும் கற்பிப்பது சிரமமாகும். மாணவர்களின் அப்பியாசக் கொப்பிகளையும் எழுத்துப் பிழை, வசனப் பிழை, இலக்கணப் பிழை என்பவற்றை நன்கு அவதானித்துத் திருத்துவதற்கு அதிக நேரம் செல்வதாலும் கற்பிக்கின்ற நேரம் குதைவாக இருப்பது மொழியைக் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும்.

எனவே, தமிழ்மொழியின் தரத்தைப் பாடசாலை மட்டத்தில் உயர்த்தவேண்டுமாயின் தமிழ்மொழியில் தரமுள்ள நூல்கள் குறைந்த விலையில் மக்களுக்குக் கிடைக்கவழி செய்யப்படவேண்டும். நடைமுறையில் உள்ள பாட நூல்களில் காணப்படும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைக் குறைத்து மாணவர்களின் உளவைத்திருகேற்ற சுவையுள்ள பகுதிகள் பாடப்பறப்பில் சேர்க்கப்படவேண்டும். கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களின் மொழிவளத்தையும் உயர்த்துவதன் மூலமே எதிர்காலத்தில் மொழியை வளர்ச்சியடையதாக மாற்றமுடியும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

ஜனாப் ர. எல். எம். பாறூக்,
ஆசிரியர், மட்வாழைச்சேனை அந்தார் ம. வி.

கனத்த சுமையை.....

இலட்சியத்தை சுமந்து,
இதயத்தின் ஓலங்கள்
சமுகத்தின் அவலங்கள்
சரிசெய்யப் புகுந்த,

சாதாரணப் பிறப்பின்
பிரசவிப்பாய் வளர்ந்து
தொழிலின் உன்னத மென்ற
உணர்வின் உறுதியிலே

நெஞ்சில் புரவி பூட்டி,
கனவுகளை ஏந்தி
காலடி பதித்த போள்தில்,
காலக் கரைவில்.

குரவர் தொழிலில் கொண்ட
ஏற்ற இறக்கங்கள்
எதிர் நீச்சல்கள்
பாரம் சுமந்த கழுதையின் கனம்.

மூன்று சகாப்த உழைப்பின்
முகப்பை கணக்குப் பார்க்க
கூட்டல், கழித்தல் வாய்ப்பாடாய்
அறுவடையை அலசியதே.....!

ஒரு நாள் கழிந்து போதல்,
பத்திரத்தோடு,
கனத்த சுமையை
தளர்ந்த உடலில் தாங்கி
பிரிந்த போதே.....:
யாரோ வந்து வழியைச்சொன்னாம்!

ஜனாப் யூ. அஹமத்
ஆசிரியர், மட் / வாழைச்சேனை அந்நார் ம. வி.

விபுலாநந்தரும் ஒரு ஆசிரியர்

ஈழத்திரு நாட்டில் பிறந்து தமிழகத்து சௌவத்திற்கும் தொண்டாற்றியதோடு, அழியாப் புகழ்பெற்று வாழ்ந்து ஆசிரிய உலகத்திற்கே பெருமையீட்டித்தந்த சுவாமி விபுலா நந்தரின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்படும் இந்த ஆண்டிலே, ஆசிரிய தினமும் கொண்டாடப்படுவது சாலப் பொருத்தமான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். ஆம் சுவாமி விபுலாநந்தர் பிறந்தது முதல் கல்வி கற்று மாணவனாக இருந்து கேம்பிரிஜ் பரீட்சைகளில் சித்தியடைந்து அதே ஆண்டிலேயே அர்ச் மைக்கல் கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்ற காலம் முதல் இறைவன்டி சேரும்வரை கற்பித்தலோடு தொடர்புடைய செயல்களையே செய்து மாணவர்களின் நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டினார்.

இவர் மாணவருக்கு கற்பிக்கும் செயலைத் திறம்படச் செய்துகொண்டிருந்தாலும், தானும் ஒரு மாணவனாக இருந்து கற்றுக்கொண்டேவாழ்ந்தார். கற்கின்ற காலத்தில், தான் கடைப்பிடித்துவந்த அதே பழக்க வழங்கங்களை அவர் ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலும் கைவிடாது தொடர்ந்து செய்து கொண்டே வந்தார். பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகவும், கல்லூரிகளில் அதிபராகவும், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளில் முகாமைக்காரராகவும், சர்வகலாசாலைகளில் முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் இந்திய தமிழ்ச் சங்கங்களில் உறுப்பினராகவும், தலைவராகவும், பத்திரிகையாசிரியராகவும், வாழ்ந்து யாழ்நூல் எனும் இசைக் களஞ்சியத்தைத் தமிழருக்கு அளித்தலையே தன் கடைசிப் பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்து இறைவன்டி சேர்ந்த அடக்கார் கல்வி உலகுக்கு ஆற்றிய பணிகளை இங்கு வெளியிடுவது பொருத்தமானதாகவே இருக்கின்றது.

மீன் பாடும் தேன் நாடாம் மட்டுமாநகருக்கு கிழக்கேயுள்ள காரைதீவில் 1892 ஆம் ஆண்டு பிறந்த விபுலாநந்தர் நல்லரெத்தினம் ஆசிரியரிடம் வித்தியாரம்பம் பெற்று தந்தை யிடமும், தாய்மான்மாரிடமும், குஞ்சத்தமிழி முதலியாரிடமும் ஆரம்பக் கல்வி கற்று காரைதீவு வேதப்பாடசாலையில் பாடசாலைக் கல்வியை ஆரம்பித்து ஆங்கிலம் கற்பதற் காக கல்முனையிலுள்ள மெதுடிஸ்த பாடசாலைக்குச் சென்று கற்றதோடு, தமிழை புலோலி வைத்திவிங்க தேசிகரிடம் கற்றுவந்தார். பின்னர் மட்டக்களப்பு மெதுடிஸ்த மத்திய பாடசாலையில் சேர்ந்து ஆங்கிலம் கற்றார். 1906ல் மட்டக்களப்பு அர்ச். மைக்கல் பாடசாலையில் கல்வி பயின்று 1908 ல் கேம்பிரிஜ் சீனியர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார்.

அவரின் திறமையை நன்குணர்ந்து அவருக்கு அவர் கற்ற கல்லூரியிலே ஆசிரிய நியமனம் வழங்கப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகள் மைக்கல் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவரின் அன்னையார் இறைவன்டி சேர்ந்தார். இதனால் ஆசிரியர் பதவியைத் துறந்து காரைதீவு வந்து அன்னையாரின் கடமைகளை முடித்து கல்முனை கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலையில் ஆசிரியராக அமர்ந்து மாணவர்களுக்கு அரும்பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் ஆசிரிய கலாசாலைப் பிரவேசப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து கொழும்பு அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலையில் 1911 தொடக்கம் 1912 வரை இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றார். மீண்டும் 1913, 1914 ஆம் ஆண்டுகளில் மட்டக்களப்பு அர்ச் மைக்கல் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தார். 1915 ல் அரசினர் பொறியியல் கல்லூரியில் சேர்ந்து விஞ்ஞானம் பயின்று தேர்ச்சியும் பெற்று டிப்ளோமா எனும் பட்டத்தைப் பெற்றார். இதே ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பண்டிதர் தேர்விலும் தேறி ஈழத்தின் முதற் பண்டிதர் எனும் பெருமையையும் பெற்றார். 1917 ல் கொழும்பு அரசினர் கல்லூரியில் வேதநூல் உதவியாசிரியராகம், 1920 ல் யாழ்ப்பாணம் அர்ச் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த அதே வேளையில் இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய பி.எஸ்.சி. (B.Sc) தேர்விலும் சித்தியடைந்தார்.

இல்வாறு மிக விவேகியான இவர் ஆசிரியத் தொழிலைவிட்டு வேறு ஒரு தொழிலுக்குச் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் அவர் ஆசிரியத் தொழிலே சமூகத்திற்கு தொண்டாற்ற சிறந்த சாதனம் என உணர்ந்து கற்பித்தல் தொழிலையே தொடர்ந்து மேற்கொண்டார். 1920-1922 ல் மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் தலைமைப் பதவியை ஏற்று திறம்படப் பணியாற்றியதோடு ஆய்வு கூடமொன்றையும் நிறுவி விஞ்ஞானக் கல்வியையும் போதித்தார். தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காக ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தைக் கட்டியெழுப்பி பண்டிதர்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு பல பண்டிதர்களையும் உருவாக்கினார். கற்பித்தல் தொழிலை மேற்கொண்ட இவரின் மனம் இறைவன் பால் நாட்டம் கொள்ளவே 1922 ல் சென்னை மயிலாப்புரில் இராமகிருஸ்ன மடத்தில் சேர்ந்து அங்கு பிரபோதசைதன் யர் என்னும் பிரமச்சரியப் பெயரையும் பெற்றார். கிராமகிருஸ்ன மடத்தால் வெளியிடப் பட்ட தமிழ் மொழியிலான இராமகிருஸ்ன விஜயம். ஆங்கில மொழியிலான வேதாந்தகேசரி ஆகிய இதழ்களுக்கு இதழாசிரியராக இருந்ததோடு சென்னையில் வெளியான பத்திரிகை கருக்கு பல கட்டுரைகளையும் எழுதினார்.

1924 ல் சித்திரைப் பூரணையன்று சுவாமி சிவானந்தா அவர்கள் இவருக்கு ஞான உபதேசம் செய்து சுவாமி விபுலாநந்தர் என்னும் நாமத்தையும் சூட்டினார். இக்காலத்திலேயே பலவகை நூல்களையும் கற்கும் வாய்ப்பு இவருக்கு கிடைத்தது. தான் சுற்று அனுபவித்தவற்றை தமிழ் மக்களும் அனுபவிக்கவேண்டும் என நினைந்து ‘ஆங்கில வாணி’ பூந் சோலைக் காலியம் எனும் இலக்கிய நூல்களையும் ஆக்கி வெளியிட்டார். இக்காலத்திலே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆண்டு நிறைவுவிழாவில் ‘நாடகத்தமிழ்’ எனும் தலைப்பில் சொற்பொழிவாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததால் சேக்ஸ்பியரின் ஆங்கில நாடகங்கள் போல் தமிழிலும் நாடகங்கள் வெளிவரவேண்டுமெனும் அவரின் அவாவை வெளியிடும் நோக்கமாக பேச்சை முழுக்கினார். அதனை ஒரு புத்தகமாக வெளியிட்டுத் தருமாறு சங்கச் செயலாளர் வேண்டவே “மதங்க சூளாமணி” என்ற நாடக நூலை எழுதினார்.

ஆசிரியராகச் சேவையாற்றி, அதிபராகய் பணியாற்றி, இறை நாட்டம் கொண்டு இந்தியா சென்று துறவியாக மாறியும்கூட அவரின் கற்பித்தல் ஆர்வமும், தான் அறிந்ததை மற்றவர்க்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நல்ல பண்பும் அவர் மனதைவிட்டு மாறவில்லை. மீண்டும் இலங்கைக்குத் திரும்பி வந்து துறவியாக இருந்துகொண்டே கற்பித்தலோடு தொடர்புடைய செயல்களிலேயே ஈடுபட்டார். பாடசாலைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பைக் கையேற்றதோடு, மேலும் பல பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்கும் பணியிலும் ஈடுபடலானார். 1926 ம் ஆண்டு திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு பகுதிகளின் கல்வி விடயங்களைக் கவனிக்கும் சபையின் அங்கத்தவராக இலங்கை அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டார்.

தாம் பொறுப்பேற்ற பாடசாலைகளை பிறரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு திருகோணமலையில் ஆங்கில பாடசாலையை வளர்க்கும் பொருட்டு தலைமைப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டார். 1930ம் ஆண்டு மிஷன் பாடசாலைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இதன்பின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்று சிலகாலம் பணியாற்றினார். 1933ம் ஆண்டு அப்பதவியைத் துறந்தார். தமி றிலும், ஆங்கிலத்திலும் பல பட்டங்கள் பெற்றதோடு, வடமொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று, மேலும் பல மொழிகளையும் கற்கத் தொடங்கினார்.

இவரின் திறமையால் மேலும் பல பெருமைகள் இவருக்கு கிடைக்கத் தொடங்கின. இவரும் பல சொற்பொழிவுகளையாற்றி மக்களின் மனசில் நிங்க இடம்பெற்றுவந்தார். கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்த விபுலாநந்தர் 1937 ல் இமயமலைக்கு வடக்கேயுள்ள திருக்கையால் மலைக்கு யாத்திரை செய்து மீண்டார். 1939-1941ம் ஆண்டு காலத்தில் ‘பிரபத்த பாரத’ என்னும் ஸ்ரீ இராகிருஸ்ன மடம் வெளியிட்ட ஆங்கில மாதப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தார். இமாலயத்தில் அடிகளார் வாழ்ந்த காலத்தில்தான் யாழ்நூல் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு பல இடங்களுக்கும் செல்லத் தொடங்கி

னார். இதழாசிரிய பதவியைத் துறந்து தமிழகம் மீண்டார். 1943 ம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். 1947 ம் ஆண்டு அவர் எழுதிய யாழ்நூல் திருக்கொள்ளம் பூதூர்த் திருக்கோயிலில் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்க ஆதரவில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இதில் கலந்து கொண்டு மீண்ட அடிகளார் 1947 ம் ஆண்டு யூலை 19 ம் திங்கி இறைவனடி சேர்ந்தார்.

இவ்வாறு நமது அடிகளார் பேச்சிலும், மூச்சிலும், தமிழ் வளரவும், சைவம் வளரவும் அரும்பாடு பட்டதோடு கல்வி கற்றல், கற்பித்தலோடு தொடர்புடைய செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டு மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்ட நமது அடிகளாரின் பூதவுடல் மறைந்தாலும், அவர் நாமம் என்றும் நிலைத்தே நிற்கும்.

ஞான குரு வாழ்க
அவர் நாமம் வாழ்க.

வேலூப்பிள்ளை உமாமகீஸ்வரன்
சேவைக்கால பயிற்சி ஆசிரிய ஆலோசகர்,
மட் / செங்கலடி ம. வி.

கல்விச் சிந்தனைகள் சில.....

1. கல்வி பெற விரும்பினால் நாவை அடக்கு. — ஸ்வாட்டன்.
2. ஒருவன் படித்தவனாக இருக்கவேண்டும், படிக்கிறவனாக இருக்கவேண்டும் அல்லது படித்தவன் சொல்வதைக் கேட்பவனாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் நாலாவது நபராக இருக்கக்கூடாது. — முகம்மது நபி (ஸஸ்).
3. கற்றவன் கண்ணாலும், மனதாலும் பார்க்கின்றான். கற்காதவன் கண்ணால் மட்டுமே பார்க்கின்றான். — மார்க் ஓப்சா.
4. பிழையை எடுத்துக்காட்டாமல் விடுவது கல்வித்துறையில் ஒழுக்கமின்மையை ஆதரிப்பதாகும். — கால்மார்க்ஸ்.
5. ஞானம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க வார்த்தைகள் குறைகின்றன. — அலி (ரவி).

கல்விப் பயிர் வளர்ப்போமே!

மனி தாசையாம் மண்ணுக்கெல்லையுண்டு
மாபெருஞ் செல்வமாம் கல்விக்கெல்லையில்லை,
கனிவளம் நிறைந்த கடலுக்குக் கரையுண்டு
கண்ணெனப் போற்றும் கல்விக்குக் கங்குகரையில்லை.
தனியுடைமையில்லாப் பொதுவுடைமையாம் சீர்கல்வியை
தன்னலம் கருதாமல் தற்பெருமையில்லாமல்
கனிவுடனே கட்டுப்பாட்டுடன் களிப்புறக் கற்று
அருங் கல்விப் பயிர் வளர்ப்போமே!

★ ★ ★

தலைக் கனம் தற்பெருமை தன்னலத்தோடு
தரணிக்குத் தலை குனிலைத் தந்திடும் தனவந்தர்களையும்
குலை நடுக்கத்தோடு கும்மிருட்டில் கண்ணமிட்டுக்
குவலயத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிப்பவர்களையும்
அலை அலையாக அணிதிரண்டு அருமை பெருமைகளை
அவனியில் அழுக்கடையச் செய்யும் அயோக்கியர்களையும்
வலைபோட்டு வடித்தெடுத்து பண்புள்ள பணியாளராய்
மாற்றிவிடும் கல்விப் பயிர்வளர்ப்போமே!

★ ★ ★

நல்லாசிரியர்களுக்கான நற்பண்புகளுடன் நம்பகுதியில்
நலமுடன் பணியாற்றும் நல்லாசான்களின்
சில்லறைப் பிரச்சினை சீர்தூக்கிப் பார்க்காமல்
சிறப்பான சீரிய தொண்டுகளோ டவர்களுடன் சேர்ந்து
நல் மாணாக்கர்களை நம்மவர் மத்தியில் உருவாக்க
நலிவடையாமல் நம்பிக்கையுடன் ஒத்துழைத்து
அல்லாவின் அருட் கொடைகளைப் பெற்று வாழ
அருங் கல்விப் பயிர் வளர்ப்போமே!

★ ★ ★

ஜனாப் M. T. உதுமாலெவ்வை
ஆசிரியர், மட்/அந்தார் ம. வி, வாழைச்சேனை.

சிகரம்

பஸ்வில் இருந்து இறங்கிய ராகவன் பயணப் பொதிகளை ஒவ்வொன்றாக தூக்கிக் கொண்டான். ஊர் புதிதாக இருந்தது. பட்டணத்துடன் ஒப்பிடும்போது முற்றும் வித்தி யாசமானதாகக் காணப்பட்டது. மனதில் இனப்புரியாத தடுமாற்றம் ஒன்றும் வந்து ஒட்டிக்கொண்டது. 'ம் படிக்காத பாமரச் சனங்கள் அதிகமான இந்த ஊரில் என்னால் சமாளிக்க முடியுமா? பிறந்தது முதல் படித்த நாகரிகமான மனிதர்களுடன் பழகிய நான் இவர்களுடன் பழகமுடியுமா?' உள்மனம் இடித்தது. எங்கோ இருந்து மனச்சாட்சி சிரித் தது. 'ஓ... நீ ஆசிரியர் அல்லவா நீயுமா பாமரனைப் பற்றி சிந்திக்கிறாய். பாமரனை யும் அணைத்து வழிநடத்தி வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவதுதானே உன் தொழில். நீ இப்படி சிந்திக்கலாமா?' விழிகளை ஒரு கணம் முடித் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டான். தெருவில் நடக்க ஆரம்பித்தான். எதிர்ப்படும் மனிதர்கள் எல்லாம் அவனை உற்றுப் பார்த்துவிட்டுச் சென்றனர். நடந்து சென்றவன் ஓர் பெட்டிக் கடையின் மூன் நின்றான். 'இந்த ஊர்ல் தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்று இருக்குதுதானே. அது எங்க இருக்கு என்று சொல்லமுடியுமா?' அங்கிருந்த ஒரு மனிதரிடம் கேட்டான்.

'பள்ளிக்கூடம் தானே... தமிழ் இந்த நோட்டு நேராய் போய் வலது கைப்பக்கம் திரும்பினால் ஒரு சிறவல் நோட்டு வரும். அந்த நோட்டு நேராப் போனால் வரும்....' அவர் விபரமாய் சொல்லிவிட்டு அவனை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். 'தமிழ்..... ஊருக்கு புதுச் போல்...' ஏன் தமிழ் பள்ளிக்கூடத்துக்கு போகப் போற... தலைமை வாத்தியாரப் பார்க்கவா.....' அவர் வினாவுடன் நிறுத்தினார். 'நான் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு புதுசா படிப்பிக்க வந்திருக்கேன்' ராகவன் சிரித் துக்கொண்டே கூறினான். 'ஓ ஹோ... புது வாத்தியா.. நல்லது. நல்லது... மெத்த சந்தோஷம். அப்ப போய்வாங்கோ...' அவர் சிரிப் புடன் வழியனுப்பினார். ராகவன் சிரித்துக்கொண்டான்.

பாடசாலையை கண்டு பிடிப்பதில் சிரமம் இருக்கவில்லை. தாராளமான பெரியதோர் வளவில் ஒரேயொரு கட்டிடம் மட்டும் இருந்தது. வயதான தலைமை ஆசிரியருடன் இன்னும் இரண்டு ஆசிரியர்கள் இருந்தார்கள். எல்லோரும் இளமை வயதைத் தாண்டிய வர்கள். ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஓர் வேலையில் இருந்தார்கள். பிள்ளைகள் தங்களது விருப்பம் போல விளையாடித் திரிந்தார்கள். பயணப் பொதிகளை வைத்துவிட்டு தலைமை ஆசிரியரின் அலுவலகத்திற்குள் சென்று தன்னை அறிமுகப்படுத்தி அதற்குரிய ஆவணங்களையும் தலைமை ஆசிரியரிடம் கையளித்தான்.

ஆசிரியர்கள் தங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட விடுதியில் பயணப் பொதிகளைவத்து விட்டு, பயணக் களைப்பு தீர் நீராடிவிட்டு அமைதியாக இருந்து அங்குள்ள குழந்தைகளைப் பற்றி சிந்திக்க ஆரம்பித்தான் ராகவன். இடைவேளையின்போது விடுதிக்கு வந்த சக ஆசிரியர்கள் ராகவனிடம் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டு ஊர் நிலைமைகளையும் பாடசாலை குழந்தையையும் பற்றி கலந்துரையாடினர். ராகவன் தனக்குள் சிந்தித்தான். 'இங்கு அநேகமான வேலைகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. பிள்ளைகளை முதலில் நல்வழிப் படுத்தவேண்டும். உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற பேதத்தை ஒழிக்கவேண்டும். ஒ நிறைய நிறையவே பணிகள் குவிந்துள்ளன. முடியுமா என்னால் முடியும். என்முழு நேர உழைப்பும் இனி இந்தப் பாடசாலைக்காக. இந்தப் பாடசாலை உயர்வதற்காக. இந்த கிராமம் வளர்வதற்காக. ? உறுதி மனதில் உரமாய் வேருண்ற தெள்ந்த அதே நேரம் தளரா உறுதியுடன் எழுந்து நடந்தான். அவன் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொர் காலடியும், நாளை மலரும் பொன் நாட்களாக தெரிந்தது.

அடுத்த நாள் வகுப்பறையினுள் சென்ற ராகவன் மாணவர்களிடம் தன்னை அறி முகப்படுத்திக்கொண்டு. மாணவர்களையும் ஒவ்வொருவராக தங்களை அறிமுகப்படுத்தச் சொன்னான். மாணவர்கள் உற்சாகமாகத் தெரிந்தனர். மாணவர்களது உற்சாகம் ராகவ னுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. ‘சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை’. கரும்பலகையில் எழுதி விட்டு அதற்குரிய விளக்கத்தினை தனக்கே உரிய கலை நயத்துடன் கூறினான். வகுப்பில் அமைதி நிலவியது. ஓர் இடத்தில் ‘ஓடும் உதிரத்தில் வடிந்தொழுகும் கண்ணீரில் தேடிப் பார்த்தாலும் சாதி தெரிவதுண்டோ’ என்று அவன் கூற ஓர் மூலையில் இருந்த மாணவன் எழுந்து நின்றான்.

‘சேர்.....எல்லாம் எழுத்தில் தான். ஆனா சாதி வேற்றுமையை வாழ்க்கையில் காட்டுறாங்களா? எல்லாம் பொய் சேர்...’ அவன் எந்தவித விளக்கமும் இல்லாமல் திடீ ரென் இப்படிக் கூறியது ராகவனுக்கு என்னவோ போலாகிவிட்டது. மாணவன் சொன்ன விதமும் தொனியும், அவன் மனதில் தீராத வடு ஒன்று இருக்கிறது என்பதை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியது. ‘தம்பி இங்க வா’ ராகவன் அழைத்தான். அந்த மாணவன் அமைதி யாக முன் வந்து கை கட்டி நின்றான். ‘என் அப்படி சொன்னனீ..’ ராகவன் ஆதரவாகக் கேட்டான். ‘இந்த ஊர்ல் சாதிய அதிகமா பார்க்கிறாங்க சேர்.. எங்களை எல்லாம் சேர்த்துக்கொள்ளமாட்டாங்க. ஆசைக்கு..சாமிகூட கும்பிடமுடியாது சேர்...’ அவன் இன்னும் சொல்லிக்கொண்டே போனான். ராகவன் வியந்துபோனான். இதெல்லாம் நிஜம் தானா? செயற்கை மனிதனை உருவாக்கி செயல்படுத்தும் இந்த நாகரீக யுகத்திலும், கடவுள் படைத்த மனிதனுக்கு இந்த சுதந்திரம் கூட இல்லையா? இந்த ஊர் மாறவில்லை. மாறவேண்டும். மாற்றப்படவேண்டும். ராகவன் அதிசயித்து நின்றான். இங்கு அடிப்படையையே மாற்றவேண்டும்; என்ற எண்ணம் ராகவனுக்கு அசதியைக் கொடுத்தது.

அதன் பிறகு வந்த ஒவ்வொரு நாட்களையும் படிப்பித்தலுடன் தன் எண்ணம் செயல் படும் ஆக்க வேலைகளிலும் செயல்படுத்தினான். ஊருக்குற் ராகவனைப்பற்றி பரவலாக கதை அடிப்படத்தொடங்கிற்று. ஒவ்வொரு ஏழையின் வீட்டிலும் ராகவன் நீடுதி வாழ ஆசீர்வாதம் கிடைத்தது. ஆனால் பணக்காரரான் ரங்கப்பனின் வீட்டில் ராகவனுக்கு எதிர்ப்பு உருவாகி கருவாகி வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. ‘அவன் என்ன வானத்தில் இருந்து குடிச்சு வந்தவனா..புதுசா ஊரத் திருத்திறான். கும்மா இருந்து சனங்கள் குழப்புறான். அந்த வாத்திய கூப்பிட்டு நாலு கேள்வி கேட்கனும்...’ ரங்கப்பனின் மனைவி சிவக் கொழுந்து பொருமினாள். ‘நான் அவனக் கவனிக்கிறேன். சின்னப்பயல். விசயம் விளங்காது. பட்டணத்தில் இருந்து வந்தவனுக்கு இதுகள் விளங்காது. தலைமை வாத்தித்ர போய் கதைச்சால் சரி. நான் போயிற்றுவாறன்.’ இவன் வரமுதல் கோயில் குளமெண்டு நல்ல பெரிய மனிசன்கள் தான் போவாங்க. இப்ப ஊர்ல் கிடக்கிற எல்லாம் கோயிலுக்கு போக வெளிக்கிட்டுத்துகள்...’ அவர் முனுமுனுத்துக்கொண்டு வெளியேறினார்.

வகுப்பில் பாடம் படிப்பித்துக்கொண்டிருந்த ராகவனை மாணவன் ஒருவன் அதிபர் அழைக்கிறார் என்று கூற, பாடத்தை இடைநடுவில் நிறுத்திவிட்டு அதிபர் அலுவலகத் திற்கு சென்றான், ‘தம்பி...ராகவன்...நான் சொல்லறன் என்று குறைநினையாதீங்க. நீங்க இங்க படிப்பிக்கத்தான் வந்திருக்கிறீங்க. அதமட்டும் செய்யுங்க, போதும். சும்மா ஊரத் திருத்தப்போய் வீண வில்லங்கங்களை விலைக்கு வாங்காதீங்க...’ அதிபர் கொஞ்சம் சூடாகத்தான் கூறினார். ராகவன் ஒரு கணம் தடுமாறினாலும் புரிந்துகொண்டான். ‘சேர்... உங்கள் எதிர்த்து கதைக்கிறேன் என்று என்னை குறைநினையாதீங்க. படிப்பிக்கிறது பாடத்தை மட்டுமல்ல சேர். நல்ல பழக்க, வழக்கங்களையும்தான். பாடசாலைச் சமூகம் என்றது நாம் வாழும் சமூகத்தில் ஓர் அங்கம் தான். சமூகம் நல்லதா இல்லாட்டில் பாடசாலைக்கு வாற பிள்ளைகளும் நல்லதா இருக்காது. மாணவர்களுக்குள் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருந்தால் பாடசாலையில் ஒற்றுமை எப்படி சேர் வளரும். இந்த பிஞ்ச மனங்களிலேயே நான் உயர்ந்தவன் நீதாழ்ந்தவன் என்ற பேதம் வளர்ந்தால், நாளை இவர்கள் நாட்டை கட்டியானும் பிரஜைகளா எப்படி சேர் வர முடியும். அப்போ, பெரியவங்க எல்லாம் சாதி

பிரிவினை பார்க்கிறது கூடாது. இனபேதம் ஆகாது என்று சொன்னதெல்லாம் தேவை யில்லாத ஒன்றா.

ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். இதையெல்லாம் சொன்னவங்களுக்கும் செய்தவங்களுக்கும், இந்த சமூகம் மாலைபோட்டு வரவேற்கவில்லை. மரணத்தையும் வசைச்சொற்களையும் தான் வாழும் நாட்களில் பாழும் சமூகம் பரிசாகக் கொடுத்தது. நானும் பெரிய மனுஷன் என்று சொல்ல வரல்ல. ஆனா...இந்த திருத்தம் செய்யிறதால் எனக்கு எது வந்தாலும் நான் சந்தோஷத்தோட ஏற்றுக்கொள்வன்' ராகவன் படபடவெனக் கதைத்தான். இவன் இப்படிக் கதைப்பான் என்று அதிபர் கூட எதிர்பார்க்கவில்லை.

'ராகவன் இதெல்லாம் எனக்கும் தெரியும் தம்பி. இந்த ஊர்ல உள்ளவங்க உம்மைப் பற்றி கதைச்சதாலதான் இதைச் சொன்னனான். நம்மட ஊரா? நாம் வந்தம். தாற சம்பளத்துக்கு படித்தில்லாமல் படிப்பிச்சால் போதுமென்றுதான் சொல்றன்.' இல்ல சேர். இப்படி ஒவ்வொருவரும் நினைத்தால் எப்படி நாடு முன்னேறும். மற்ற எந்த தொழிலையும் விட ஆசிரியர் தொழில் புனிதமானது என்று சொல்லுவாங்க. 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்' என்றும் படிச்சிருக்கிறம். அப்படியான தொழிலுக்கு வந்த நாம் இப்படி நினைக்கலாமா? இங்க படிக்கிற ஒவ்வொரு பிள்ளையும் நாளைக்கு டாக்டரா எஞ்ஜினியரா வாறது முக்கியமில்ல சேர் நல்ல ஓர் ஒழுக்க சீலனா, மற்ற உயிர்களிடத்திலையும் அன்புள்ளவனா வரனும்; அதுதான் சேர் முக்கியம். அதற்கு அ ஆ. சொல்லிக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது சேர். அன்பையும் பண்பையும் சொல்லிக்கொடுத்து அதன்படி, வாழ வழிவகுக்கணு அது முக்கியம் சேர். தன்னாதிக்கம் சுயாதிக்கம் எல்லாம் எப்போவோ முடிஞ்சுடே ராண்று. இந்தக் கிராமம் வளராமல் இப்படியே இருந்தால். இந்த ஆதிக்கம் எல்லாம் பணக்கார முதலைகளுக்கு சாதகமானதாகத்தான் இருக்கும். கூலியாட்கள் அடிமைகளாகத்தான் இருப்பாங்க. என்னைப் பொறுத்தவரையில இந்த சமூகம் முன்னேறனும். பாடசாலை முன்னேறனும். இந்த பாடசாலை முன்னேற்றம்தான் என்ற இலட்சியம்.' ராகவன் உறுதியாகக் கூறினான்.

தொடர்ந்து வந்த நாட்கள் இயல்பாக போன்று. ராகவன் தொடர்ந்தும் தனது வேலைகளை செய்து கொண்டிருந்தான். எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு ஒய்வாக இருக்கும் வேளைகளில் கற்றுக்கொடுத்தான், அவனது முயற்சி பயனளித்தது. கிராமம் விடப்புணர்வு பெறத் தொடங்கியது. அறிவு வளர வளர தங்களது அறியாமை தெரிய கிராம மக்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். கிராமத்தில் வசதியான ஒரு சிலர், ராகவனின் கொள்கைகளை ஆதரித்து பாடசாலை முன்னேற்றத்திற்காக பண உதவி செய்தனர். அத்துடன் ராகவனின் அயரா முயற்சிக்கு அரசாங்கமும் ஆதரவளித்தது. பாடசாலையில் இன்னு மோர் கட்டிடம் முளைத்தது. பாடசாலையும் எல்லா வகையிலும் முன்னேறத் தொடங்கியது. கிராமத்தில் பயன்படாது கிடந்த ஓர் காட்டுப்பகுதியை வெட்டி ஓர் விளையாட்டுத் திடலும் வாசிக்காலை ஒன்றும் அமைத்தார்கள். ஒலையால் கூரை அமைத்து அந்த வாசிக்காலை அமைதியான குழலில் காணப்பட்டது. ராகவனின் ஒவ்வொரு முயற்சியும் கைமேல் பயனளித்தது. இரவும் பகலும் கிராம மக்களுடன் தானும் ஒருவனாக நின்று கிராம முன்னேற்றம்திற்காக பாடுபட்டான் ராகவன்.

ராகவனுக்கு எதிராக செய்த சதி வேலைகள் பயனில்லாமல் போக, ரங்கப்பனும் அவனது அடியாட்களும் வன்முறையில் இறங்கினர். இனிமேலும் ராகவனை விட்டு வைப்பது தங்களுக்கு ஆபத்து என நம்பி அவனை இந்த உலகத்தை விட்டே அனுப்பவேண்டும் என்று திட்டம் தீட்டினர். பல நாட்களாய் சிந்தித்து சிந்தித்து திட்டம் தீட்டி. ராகவனின் ஒவ்வொரு அசைவுகளையும் அவதானித்து, மற்ற யாருக்கும் சந்தேகம் வராதவாறு திட்டத்தை செயல்படுத்த தீர்மானித்தனர்.

எதையுமே அறியாத ராகவன் வெள்ளை மனதுடன், தன் கருமத்தில் கண்ணாக இருந்தான். அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒய்வாக இருந்தான். விளையாட்டுத் திடலுக்குச்

சென்று, கிராம இளைஞர்களுடன் சேர்ந்து, உதைபந்தாட்டம் விளையாடிவிட்டு மாலையில் நன்கு இருட்டியின் தனது விடுதிக்கு வருவதற்காக சைக்கிளில் வந்துகொண்டிருந்தான். இப்போது அந்த ஊர் வழமைகளும் சரி, பாதைகளும் சரி ராகவனுக்கு அத்துப்படி. அந்தக் கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவனுக்கு கூட, அந்த கிராமத்தைப்பற்றி ராகவனுக்கு தெரிந்த அளவு தெரிந்திருக்காது. அந்தக் கிராமத்தின் ஒவ்வொர் மூலைமுடுக்கும் அவனுக்கு மிகவும் தெரிந்த ஓர் விடயமாகிவிட்டது.

வழமையாக அவன் செல்லும் பாதையில் வந்துகொண்டிருந்த ராகவன், ஓர் தோட்டத்தை அண்மிக்கும்போது நாலைந்து பேர் அருகே இருப்பது தெரிந்தது. ஆனால் யார் என அனுமானிக்க முடியவில்லை. யாராக இருக்கும் என தனக்குள்ளேயே சிந்தித்துகொண்டு வரும்போது, பின்பக்கமாக யாரோ சத்தம் போட்டது கேட்டது. மறு கணம் தலையில் பலத்த அடிவிழ 'அம்மா' என்ற அலறவுடன் நிலத்தில் சரிந்தான். ராகவனுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நினைவு தப்பியது.

நினைவு வந்து பார்க்கும் போது, வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தான். உடலில் அநேக இடங்களில் கட்டுகள் போடப்பட்டிருந்தன. தலை, அசைக்க முடியாது. விண் விண் என்றிருந்தது. தன் நிலைமையைச் சிந்தித்தான். நன்மை செய்யும் எவனுக்கும் இதுதான் தண்டனை போலும். இனியும் தொடர்ந்து இந்தக் கிராமத்தில் இருப்பதா வேண்டாமா? சிந்தனை வயப்பட்டவன் தன் தாய் சகோதரங்கள் வருவதைக் கண்டு அவர்களைப் பார்த்தான். 'என் ராசா உனக்கு இந்தக் கதி. இனிமேல் நீ அங்க் ..போகாத. உனக்கு வேலை போனாலும் பறவாயில்ல.. தாய் அழத் தொடர்கினார். 'அம்மா.. மனுஷ வாழ்க்கை யில இதெல்லாம் சகஜம். வாழ்க்கையே போராட்டம் தான். இதற்குப் பயந்து ஒட முடியுமா?..' அவன் உறுதியோடு கூறினான். அந்த உறுதியில் அவன் மீண்டும் தனது இடைவிடா சேவையை அந்தக் கிராமத்தில் ஆற்றப்போவது தெரிந்தது.

சலிப்போடு தாய் யன்னல் பக்கமாக திரும்பிப் பார்த்தார். வைத்தியசாலையின் வெளியே அந்தக் கிராமமே திரண்டு வந்து அவனைப் பார்க்க கண்ணீரோடு காத்திருந்தது. அதைப் பார்த்த தாய்மை உள்ளம் ஒரு கணம் பெருமித்தால் பூரித்துப்போனது. 'என் மகனின் சேவை இத்தனை பேருக்கும் ஒளி கொடுப்பதாய் இருந்தால் நான் அதை தடுக்க முடியுமா? அவன் எனக்கு மட்டும் பிள்ளை இல்லை. இங்கு வந்து கண்ணீரோடு நிற்கும் ஒவ்வொரு அன்னைக்கும் பிள்ளை.'

'ராகவா.....கட்டாயம் நீ தொடர்ந்தும் அந்தக் கிராமத்துலையே உன் வேலையைச் செய். அந்தக் கடவுள் கட்டாயம் உன்னைக் காப்பார்.' தாயின் ஆசிர்வாதம் சந்தோஷத் தைக் கொடுக்க, தன் தாயின் கையைப் பற்றி கண்ணில் ஒற்றிச்சொன்டான் மைந்தன். அவனது விழிகளும் ஆனந்தக் கண்ணீரால் நிறைந்தது. 'நான் என்னால் முடிந்தவை அந்த கிராமத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைப்பனம்மா ..' அவனது ஒவ்வொரு சொல்லிலும் அழுத்தமும் உறுதியும் தெரிந்தது. நாளை அந்தக் கிராமத்தில் மலரப் போகும் நன்னாளுக்கான அடிக்கல் போன்றிருந்தது அவனது சொற்கள்.

திருமதி ஸ்ரீ பரமானந்தராசா

ஆசிரியை,

மட்கல்குடா இ. கி. த. க. பாடசாலை.

“நாளாந்த வாழ்வின்போது ஆன்மாவிலே படிகின்ற தூசுகளை இசை கழுவி அதனைத் தூய்மையாக்குகின்றது.”

— அவர்பச்.

ஈசனே மன்னித்திடு

மாய உலகில் மாந்தர்
மதி மயக்கந் தீர்ப்பதற்கு
ஆய கலை பயில் அறிஞன்
ஆசிரிய உரு வெடுத்தான்
தூய நற் சேவைக்கும்
தொடரும் இறை பணிக்கும்
நாயகனாய் விளங்கு மவன்
நாளிலத்தின் ஞானக் கண்ணாவான்

அறிவைப் பொழிந்து தரும்
அமுத சுரபி யவன்
வறியவர் வளம் பெறவே
வாரி வழங்கும் வள்ளல்-அவன்
நெறிமுறையால் மேன்மை பெற்றோர்
ஆயிரமாம் பல் லாயிர மாம்
குறிக்கோளை அடையச் செய்தான்
தனக்கோர் பயன் காணான்

பாரினிலே பல் கலையாய்
பவனி வரு மாதவனாய்
மாரியாய் கலை சொரிந்து
மட்டமை யிருள் மாய்த்த [வன்]
நேரினிலே கண்ட தெய்வம்
அதை நிந்தனை செய்கின்றனர்
போரிடும் நன்றி கெட்ட
நீசரை ஈசனே மன்னித்திடு.

ஐனாப் A. L. மீராசாஹிப்
அதிபர்,
மட் / மிராவோடை அல்-ஹி தாயா வித்தியாலயம்.

அர்த்தம் தேடும் ஆசிரியம்

வானம் சிவக்கத்தொடங்கியது. என் மனதும் கனத்துக்கொண்டே இருந்தது. இனி பொழுது பட்டுவிடும், ஊர் உறங்கும், சாமங்கள் சாய பூபாளம் விடியலைப் பிரசவிக்கும்.

விடிந்தால்.... காதிக்கோடு!!!

“அல்லாஹ் காப்பாற்று!” என்னை அறியாமலே வாய் முனை முனுத்தது. நீண்ட பெருமூச்சை ஏறிந்தேன். தொங்கவில்லாமல் தொடரும் என் சிந்தனைக்கு ஓர் அந்தம் கிடைக்கப் பிராத்தித்தேன். மஹா! நெஞ்சு கனக்க மீண்டும் ஆசவாசமான நீண்ட பெருமூச்சை வெளியானது. அந்த அந்திப்பொழுதில் அவ்வளவு சலனங்களும் என்னை எப்படி அப்பிக்கொண்டன?

எனக்கே இப்படியான வேதனை என்றால் என் சல்மா.... என்ன பாடுபட்டிருப்பாள்? அந்தப் பிஞ்சு இதயம் நொய்ந்து நொய்ந்து வாடிவதங்கியிருக்குமே! காதலர்கள் பிரிந்தாலும் இளந் தம்பதிகள் பிரியவே கூடாது.

சல்மா! என் மனைவியே....

நீ என்னை ஆகர்ஷித்தாயா? அல்லது என் அபிமானத்தைப் பெற்றாயா? நீ உதிர்த்த அந்த வார்த்தைகளை மீட்டுப் பார்க்கிறேன். அப்போது என் இதயம் அடைந்த பிரவாகம்....

“சேர், உங்கெட காக்காவுக்கு நிலத்தில் கால் படவே இல்ல. வாயெல்லாம் பல்லாத் தெரியுது. பெரிசாப் புனுகித் தள்ளுறாரு.”

“என்னென்று சல்மா?”

“என்ட தம்பி இங்கிலீச் வாத்தியாயிட்டான். இன் என்ட ஊட்டதான் கடிதம் எழுத எல்லாரும் வரலூம். என்ட தம்பிட சோத்த இனி நாயுந் தின்னா....

“சேர் நாங்க ரியூசனுக்குப் போகக்க உங்கெட காக்கா இப்புடி கரத்தக்காரங்களோட கதச்சிப் பிரசங்கம் பண்ணுவாரே” என்று சல்மா சொன்னபோது அவள் கருவிழிகள் பெருமையோடு எனக்குப் பொன்னாடை போர்த்தின. உணர்ச்சிப் பிரவாசத் தோடு நான் கொடுப்புக்குள் சிரித்துக்கொண்டேன். அவள் முகத்தைப் பார்க்க நெஞ்சு நிறைந்தது.

அவளது பணிவும் அடக்கமும் என் இளமை உணர்வுகளை நிதானிக்கச் செய்தன. அந்த சாந்தமான முகம்.. கனிவான பார்வை .. மிருதுவான... நடத்தைக் கோலங்கள்...

“இந்த மாணவிக்குக் கணவனாகக் கிடைப்பவன் உண்மையிலேயே ஒரு பாக்கிய சாலிதான்” என் இதயம் அங்கலாயித்தது. காதலோ... காமமோ... துளிர்க்காத அந்த கருணை முகத்தைப் பார்த்தால் எந்த மனத்திலும் பாசும் பரிவும் நிறைந்துவிடும்.

வெள்ளை வெள்ளைச் செட்டைகளை உடுத்த வண்ணத்துப் பூச்சிப் பட்டாளம் போல அந்தப் புனிதமான ‘பர்தா’வுக்குள் பவ்வியம் காட்டித் திரியும் மாணவியர் கூட்டத்தில் ஒருத்தியாய் சல்மா...

எனக்குக் கிடைத்தது உத்தியோகம். அதுவும் ஆங்கில ஆசிரியர் உத்தியோகமென்றால் சமூகத்தில் ஒரு படி கூட. என்னை வளர்த்து படிப்பித்த கரத்தைக்காரக் காக்கா அதனால் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை.

“கரத்தத் தொழிலால் என்ட அனாதத் தம்பிய இங்கிலிச் மாஸ்டராக்கிட்டன்” என்ற பெருமிதத்தை தன் மனைவியோடு பசிர்ந்துகொள்வதில் அவருக்கு அலாதியான இன்பம்.

“பேய் காதர், நீ உத்தியோகம் எடுத்திட்டா. சம்பளம் கிடைக்குது. இனி உனக்குச் சோறு அவிச்சப்போட எந்ட பொண்டாட்டியால் ஏலா...”

“எனக்கொரு ஆசடா! என்ட மாஸ்டர் தம்பிட புள்ளியல் ரெட்ட மாட்டு வண்டில் ஏத்தி ஊரச் சுத்திக்காட்ட...”

“காக்கா, என்னை வளர்த்து ஆளாக்கினீங்க. படிப்பிச்சு உத்தியோகக்காரனாக்கிட மங்க. என்ட சம்பளத்தில் உங்கெட புள்ளியல் படிக்கணும். இதுதான் என்னோட ஆச.”

“அட தம்பி, உன்ட உழப்பு எனக்கு வாணா. இந்த வண்டிக்காரனுக்கு காசமூக்க மாடிருக்கு. என்னால் ஏலாத காலத்தில் என்ட புள்ளிகுட்டிகள் நீ பாத்துக்கணும். இதுதான் என்ட ‘ஒசியத்து.....’

“இப்ப ஊரானுகள் உன்னக் கேட்டுக்கேட்டு என்ன உடுரானுகள் இல்ல. தம்பிய வச்சிக்கிட்டு நான் பவுறு காட்டுறன் என்னுறானுகள். அடே உன்ன ஒரு ஒழுங்கான இடத்தில் அனுப்பிட்டன் என்டா என்ட ஈறல் நீங்கிடும்.” காக்கா அடிமனதைத் திறந்து கதைத்தார்.

என் உத்தியோகத் தன்மையை விளங்கிக்கொள்ளவோ அதனால் கிடைக்கும் ஏழ்மையான ஊதியத்தினை அறிந்துகொள்ளவோ அவருக்குப் புத்தி காணா. தம்பி அடையும் சந்தோசத்தில் திருப்தி காண்பவர் அந்த மனுஷர். அவருக்கு உழைக்கத்தான் தெரியும்.

மாப்பிள்ளை கேட்டுச் செப்பு வரும்போதெல்லாம் காக்கா உள்ளூர் பெருமைப் பட்டுக்கொள்ளுவார். சீர்வரிசைக்கு முன்பாக செப்புச் சமிஞ்ஞங்கள் வரும். அவைகளை நான் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டே இருந்தேன். அந்த வரிசையில் வந்தது சல்மா வீட்டுச் சம்பந்தம்!!!

“அல்லாஹ் நான் ஒரு பாக்கியசாலியா?” என் மனது ஆனந்தக் கூத்தாடியது! அன்றைய மாணவி சல்மா என் மனத்திரையில் நிழலாடினாள்.

சல்மாவின் வாப்பாவுக்குத்தான் எவ்வளவு பெரிய மனச.

“இல்லாத பொடியன். கவியாணச் செலவுக்கும் காச வேணும். என்ட புள்ள நல்லா வாழ நான் குடுக்கிற எல்லாத்தையும் குடுக்கன்.”

கைக்கூலி, சீதனம், கல்வீடு, கலர் ரீ. வி. இந்த ஏழை வாத்திக்கு இவைகளெல்லாம்...

என் திருமணத்தைத் தடல்புடலாகச் செய்து பார்ப்பதில் காக்காவுக்கும் மனைவிக்கும் எவ்வளவு விருப்பு! உள்ளது உரியதையெல்லாம் மனைவிக்குத் தெரியாமல் காக்கா செலவு செய்திருந்தார். தன் பெற்ற பிள்ளையின் கவியாணம் என்ற நினைவோ என்னவோ காக்காவின் மனைவி கையில் மடியில் இருந்தவைகளையும் இறைத்துச் சிறப்புப் பார்த்தார்.

பாவம் படிக்காத மனிதர்தஞ்சு மனங்கள் விசாலந்தான்.

என் மனதைப்போல இந்தப் புவியையும் இருள் குழப்போகிறது. என்பதைக் காட்டும் சூரியஸ்தமனம். மஹ்ரிப் மக்களை இறையில்லத்தின் பால் அழைத்தது. நான் பள்ளிக்குப் போனேன்.

“சேர்.” சைக்கிளை வீட்டு இறங்கித் தள்ளிக்கொண்டு என்னருகே வந்தான் ஒரு ஏ. எல் மாணவன்,

“என்ன?”

“பிறின்சிபல் சேர் உங்க வீட்ட இப்ப வருவாராம்.”

இந்த மாணவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் என்மீது எவ்வளவு மதிப்பு! எங்கள் அதிபருக்குத்தான் என் நல்லாழிலில் எம்மட்டு கரிசனை! பாடசாலையும் பள்ளிவாசலும் என் முழுநாட்களை பின்னீக்கொண்டதால் எனக்குக் கிடைக்கும் சன்மாணங்களா இலை.

ஷக்கள் வெல்சத்தம் கேட்டது.

“காதர் .. காதர்...” பிரின்சிபல் சேர்தான்.

“வாங்க சேர் வாங்க ..” எழுந்து நின்று அழைத்தேன். தன்னடக்கமாக. எங்கள் அதிபர் என்றால் தனிமதிப்புக் கொடுப்போம். சமூகத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் வாழ்க்கையின் நெளிவு கூழ்வுகளையும் அறிந்து பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் பரிச்சயமானவர் எங்கள் அதிபர்.

“மாஸ்டர் வாங்க .. வாங்க...” வாய்நிறையக் கூப்பிட்டார் காக்கா.

“இருங்க மாஸ்டர் இருங்க.” அதிபரின் வருகை காக்காவின் உச்சியைக் குளிரவைத்தது.

“கரத்தக்காரன் நீங்களும் இருங்க.”

“இல்ல. நான் உங்களுக்கு முன்னுக்கு இருங்கிறயா... நான் இப்புடிக் குந்திக்கிறன்.”

“காதர் இரு” அதிபர் கதிரையைக் காட்டினார்.

“இல்லசேர். நான் நிக்கிறன்.”

“கரத்தக்காரன். நான் காதர்ர மாமாட வீட்டுக்குப் போய் கதச்சி முடிச்சிட்டு வந்திருக்கன். எல்லாம் ‘ஹூர்’ ஆக வரும், அல்லாஹ் இருக்கான்.”

“மாஸ்டர் நான் ஒரு மாட்டு மனுசன். வெள்ளாப்பில் கரத்தய பூட்டுவன். காட்டுக்குப் போவன். கிடைக்கிற காசுகள் இவயிட்ட குடுப்பன். எனக்குத் தெரிஞ்சது காடும் எண்ட மாடுந்தான்...”

“இந்தக் கலியாணத்த முடிச்சவைக்கணும் எண்டு எல்லாருக்கும் விருப்பம். அல்லும்துவில்லாஹ்! முடிஞ்சது. பேச்சுவார்த்த, குடுக்கல் வாங்கல் எல்லாம் நீங்கதான் பேசினீங்க. முடிவச் சொன்னிங்க. செய்து முடிச்சிட்டம்...”

“ஆறுமாசம் ஆகல்ல. திரும்பி ஊட்டவந்துட்டான். இது என்னடா என்டா ஒன்ட யுஞ் செல்றான் இல்ல...”

“மாஸ்டர், இவன் ஒரு ‘எத்தின்’ - அனாத! எனக்கு மட்டுமில்ல உங்களுக்கும் புள்ளதான். மாஸ்டர். உங்களுக்கு ஏழு ஹஜ்ஜா செய்த தீவாழ் கிடைக்கும். எண்ட புள்ளய காதிக்கோட்டுக்கெல்லாம் ஏத்தி இறக்காம இந்தக் கலியாணத்தச் சேர்த்து வச்சிடுங்க ” காக்காவின் நா தழுதழுத்தது. தொண்டை கம்மிக்கொள்ள பேச்சை நிறுத்தினார். செருமிக்கொண்டே சளித்த மூக்கைத் துடைத்துக் கொண்டார்.

பாசத்தின் உணர்வால் உந்தப்பட்ட அந்தக் குரவின் ஏக்கத்தை அதிபர் புரிந்து கொண்டார்.

மெளனம் - உணர்ச்சி மொழிகளின் ஒன்று கூடலோ?

அந்த அழைத்தையைக் கலைத்தார் அதிபர்.

“புள்ளட வாப்பா வழக்கு வச்சிட்டாரு. நாளைக்குக் காதித்தோடு. எல்லாம் நல்ல படியா நடக்கும். அல்லாஹ் இருக்கான். இந்த வழக்க நாலுபேருக்கு மத்தியில் கோட்டில் வச்சி விசாரிக்காம தனியாக விசாரித்து சேர்த்து வைப்போம்.

“காதரைக் கூட்டிட்டு நீங்க நாளைக்கு காதியாரிட வீட்ட வாங்க. சல்மாவைக் கூட்டிட்டுப் புள்ளட வாப்பா வரட்டும். வேற ஒருத்தரும் வேணா. நாலும் காதியாரும்

இருந்து விளக்கி சேர்த்து வைப்போம்'' அதிபர் சணங்கவில்லை, சென்றுவிட்டார். அவர் கூடுதலாக கதைக்கமாட்டார், செயல்படுவார்.

இரவுக் கருக்கலின் மூன்று சாமங்களும் வில்லங்கத்தோடு என்னை விட்டுத் தொலைந்தன. வைகறையின் வெள்ளாப்பில்...

விடியல்!

தீர்வைத் தேடும் உணர்வில் நான்...

“இந்தாங்க எல்லாரும் கேளுங்க! நானும் அதிபர் சேரும் சொல்லுற மாதிரி நீங்க எல்லாரும் ஒத்துக்கணும். அதற்கு நீங்க எல்லாரும் வாக்குறுதி தந்தால்தான் நாங்க விசர்ரிப்பம். எங்க ரெண்டு பேரிலும் நம்பிக்க இருக்குமென்டா இருங்க. நம்பிக்க இல் லண்டா மகளைக் கூட்டிட்டு வாப்பாவும் தம்பியக் கூட்டிட்டு காக்காவும் போயிடுங்க. நாங்க நியாயத்தைக் கூறுறவங்க...” காதியார் அதிகாரத் தொனியில் எல்லாரையும் ஒரு கட்டுப் போட்டார்.

அனைவரும் அமைதியாக இருந்தோம். அது உணர்ச்சிகளைக் கருக்கூட்டிய ஒரு பொறுமையான நேரம்.

“நல்லம்.. நல்லம்.. அல்லாஹ் நல்லத நாடியுள்ளான். அல்லும் துவில்லாஹ் நாம துவங்குவோம்.” அதிபரின் தொடக்க உரையில் இறை பக்தியும் நம்பிக்கையும் இழை யோடியிருந்தன.

“தம்பி நீங்க அந்த அறையில் போயிருங்க. நல்ல புத்தகம் இருக்கு. மகள் நீ போய். எல்லாருக்கும் ரீ கொண்டுவா.” காதியார் எங்களிருவரையும் சாணக்கியமாக நகர்த்திவிட்டார்.

பெரியவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். சல்மா ரீ பரிமாறிக்கொண்டிருந்தாள். நான் ஒரு புத்தகத்தைப் புரட்டும் பார்வையில்...

“மகள் அவருக்குக் குடுத்துட்டு நீயும் குடி.” அதிபர் சல்மாவை என்னிடம் அனுப்பி வைத்தார். என் கண்ணான சல்மாவைத் தனிமையில் தரிசித்தபோது...

பர்தாவுக்குள் கட்டமிட்ட அவள் முகம் என்னைப் பரிவுடன் யாசித்தது. பாவம் சல்மா! வாடி வதங்கிப்போயிருந்தாள். பாசம்.. ஏக்கம்.. பரிவு ஓவ்வொரு உணர்வைல கரும் அந்த குழந்தை முகத்தில் மாறிமாறி மிதந்துகொண்டிருந்தன. என் இதயமே கசிந்து உருகுவதைப்போன்ற ஒரு பிரமை! அந்தக் கண்களில் களையில்லை, கருணையிருந்தது. ஆனந்தப் பிரவாகம் தகும்ப என்னைச் சுற்றிச் சுற்றித் திரிந்த சல்மா அன்று அடங்கிப்போயிருந்தாள். ஜீயோ! அந்த அதரங்களில் நெளிந்தோடித்திரியும் நளினங்கள் எங்கே போய் ஓளிந்து கொண்டன? கவலையின் ரேகைகள் புருவங்களில் கோலங்காட்டின.

சின்னப் பெண்ணாய்த் துள்ளத் திரிந்த அந்த சல்மாவா என் மூன்னே அப்படி நின்றாள்?

எங்களின் இருசோடி விழிகளும் கொஞ்ச நேரம் உணர்வு மொழிகளைப் பரிமாறிக் கொண்டன.

அமைதியாய்.. அடக்கமாய்... நிதானித்து நிற்கும் இவள் என்னை பாசத்தோடு அனைத்துக் கொள்ள மாட்டாளா? எனக்கொரு ஏக்கம்? பிரச்சினைகளால் வெடிக்கப் போகும் என் தலையைக் கொஞ்சம் கோதிவிட மாட்டாளா? என்ன ஆதங்கள்!

“சல்மா... இரு!”

“நான் நிற்கிறன். நீங்க ரீயைக் குடிங்க”

“நான் குடிக்கிறதென்றா நீயும் என்னருக இருந்து குடிக்கணும்”

“இல்லங்க”

“ஏன்? என்னோட கோபமா?”

“நான் நோன்பு!”

“என்ன நோன்பு?”

நம்ம ரெண்டுபேரயும் அல்லாஹ் என்றுமே சேர்த்து வைக்கனும் என்று ஏழு நோன்பு பிடிக்க நேர்ச்சை வைச்சிருக்கன்!”

என் மனைவியின் மதப்பற்றும் மன வைராக்கியமும் என்னை ஆனந்தக் கடலில் அமிழ்த்தி விட்டது. அவளின் ஆத்மாவை என்னுள் அடக்கிக் கொண்டு சொர்க்கத்தில் சஞ்சரிப்பது போன்ற பிரமை!

பேசிக்கொண்டிந்தவர்களின் குரல்கள் என் கற்பனைத் தொடரை அறுத்துக் கணீரென ஒலித்தன.

“அதிபர் சேர்! கைக்கூலி, சீதனம், கல்ஊடி, ஆழங்காமான், பூணுச்சாமான்..... அத்தனையும் குடுத்தல்லவா எண்ட மகஞுக்கு கலியானம் முடிச்சன்.

“அதில இப்ப என்ன பிரச்சினை?” காதியார் குறுக்கிட்டார்.

“காதியாரு ஒரு புள்ளை ஒருவண்ட கையில புடிச்சிக்குடுக்கிற என்னத்துக்கு? அந்த புள்ள உண்டு, உடுத்து சந்தோசமா இரிக்கத்தான். இது என்ன தல எழுத்து! எண்ட புள்ளக்கி! கோழி வளக்கட்டாம். பாயிழக்கட்டாம். கலியானம் முடிச்சி பூமணம் மாறல்ல.

“காதியாரு நல்லாக் கேளுங்க. நான் இவங்களுக்கு நாளாந்தம் கறிவாங்க குடுத்தன். ஆக்கிறத்துக்கு அரிசி குடுத்தன். மாப்பிள்ள மாசாமாசம் சம்பளம் எடுக்காரு..... மாமனார் புதைத்து மன்னைப் போட்டதையெல்லாம் கிண்டிக்கொண்டே இருந்தார். நான் பொதும்பிக்கொண்டேன்.

“சல்மாட வாப்பா நீங்க சொல்லுறது எல்லாஞ் சரிதான். உங்கட மருமகன் மாஸ்டர்தான். மாதச்சம்பளம் எடுக்காருதான். ஆனா அவரு ஜனசவிய மாஸ்டர் என்று விளங்கித்தான் நாம மாம்பிள்ளையாகக் கூட்டினோம். அவருக்கு குறைந்த சம்பளம் என்றுந் தெரியுந்தான் அதிபர் என் ஏழ்மையின் நிலையை எடுத்துக் காட்டினார்.

முழுநேர ஆசிரியனாய் பாடசாலையோடு சங்கமித்து சேவையாற்றும் எனக்குக் கிடைக்கும் மாசப்படி குறைவுதான்! சக ஆசிரியர்களின் ‘பேசீட்’ தொகையும்... ‘பிறை வேட் இன்கம்மும்...?

“இந்த மத்திசத்தில எண்ட நிலமய நீங்க அறியனும், மகஞுக்குக் கலியானம் முடிச்சக் குடுக்கக்க எண்ட தொழிலுந்துறையும் நல்லா ஒடிச்ச. கையில காசுங்கப்பும் இருந்திச்சி. இப்ப இந்த வன்செயலால மாட்டுப்பட்டியும் போயிட்டு! விளங்க வயலையும் வெட்டி எடுத்துக்க ஏலாம போக்கி! கூவிக்காரனப்போல அயலாருக்குப் போறயென்டா நடந்துபோட்டுத் தவறந மாதிரி எண்ட பாடும் பெருங்கஸ்டம்! இதுக்குள்ள இவங்களுக்கும் போட்டுக் கட்டுறயெண்டா.. எனக்கு எப்படி முடியும்? சொல்லுங்க பார்ப்பம்?”

“கஸ்டந்தான்! என்ன செய்யலாம்? மாஸ்டர் மாப்பிள்ள எடுத்தா அதுவும் ஜனசவிய மாஸ்டரெண்டா சொல்லத் தேவல்ல. சொஞ்சம் போட்டுப் பொறுத்துத்தான் போகணும்.”

“சல்மாட வாப்பா. பொறுத்ததோட இன்னும் முனுவருசம் பொறுங்க. அதுக் குள்ள மருமகன்ட ஜனசவிய முடிஞ்சிடும். சம்பளமும் மூவாயிரத்துக்கு மேல போயிடும்.”

அதெப்பிடி பிறின்சிபல் சேர்? முனுவருசம் முடியிறத்துக்கிடையில இவங்களுக்கு புள்ளகுட்டி வந்துடாதா? மருகா என்ன... வருத்தம் வாத... நோய் நொம்பலம் எண்டு... செலவுதான்...

“கலியாணம் முடிச்சத்துக்குப்புறகு எத்தின பெண்ணாள் வந்திருக்கு? எண்ட புள்ளிய உடுங்க. அவருக்கெண்டாலும் ஒரு நூல்துண்டு எடுத்திருக்காரா... கேளுங்க பார்ப்பம்?

“இது என்ன புதினமான உத்தியோகமும் ஒறுத்துப்போன சம்பளமும்!” அது வரையும் கசப்பான யதாத்தங்களை கக்கிக்கொண்டிருந்த மாமனாரின் வார்த்தை வீசுக்கள் கூர்மையடைந்தன!

“காதியார் கோவிக்காதிங்க. இவரப்போல ஒரு மாஸ்டர் கலியாணத்த உட்டுப் பிரிஞ்சா தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் மாசாமாசம் எவ்வளவு கட்டத் தீர்ப்புக் குடுப்பீங்க!”

“அது சரி! நாம் என் வீணா கதய வளர்ப்பான்? எனக்கிட்ட கேள்வி கேட்கிற தால உங்கட மகள்ற பிரச்சினை தீர்ப்போறல்ல. உங்கட நிலம் எங்களுக்கு விளங்குது. எல்லாத்தையும் யோசிச்சு நீங்களா ஒரு நல்ல முடிவச் சொல்லுங்க, யோசிச்சுப்பார்ப்பம்”

“நான் என்னத்தச் சொல்ல இருக்கு. நீங்கதான் படிச்சவங்க. பெரியவங்க. நியாயத்தச் சொல்லணும்.”

அதிபர் சேர் கண்ணத்தில் கையை வைத்துக்கொண்டு கனநேரமாக யோசித்தார். காதியாரின் பார்வையில் கலந்திருந்த கனிவும் பரிவும் எங்களிருவரையும் சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டன.

எங்கும் நிசுப்தம், சங்கடமிகுந்த சூழ்நிலை!

கன நேரத்தின் பின் மாமனார் அலுத்துக்கொண்டு வாயைத் திறந்தார்.

“மருமகனுக்குக் கிடைக்கிற ஜனசவிய சம்பளத்தை மட்டும் நம்பி எண்ட புள்ளிய சேர்த்து வைக்கிறது எனக்கெண்டா நல்லாப்படல்ல. நீங்களும் படிச்சவங்க. இத யோசிச்சுப் பாருங்க நான் போறன். வா மகள் போவம்!”

ஜனாப் A. B. A. நஷ்டர்
மட்/ ஓட்டமாவடி ம. வி.

“தீமையை எதிர்க்காதே என்றால் தீமையைத் தீமையினால் எதிர்க்கக்கூடாது. நல்லது செய்வதனாலே எதிர்க்கவேண்டும் என்பது பொருள். அதாவது மருக பலத்தை அதைப்போன்றதொரு பலத்தினால் எதிர்க்கக்கூடாது. ஆத்ம பலத்தால் எதிர்க்கவேண்டும்.”

— மகாத்மா காந்தி.

“பெற்றோர்களின் மகிழ்ச்சியில் இறைவனுடைய மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. அவர் கணுடைய வெறுப்பில் இறைவனுடைய வெறுப்பு இருக்கிறது... பெற்றோரின் பாதத்தின் கீழ் சொர்க்கம் இருக்கிறது.

— நபிமோழி.

கண்ட பலன்!

கத்திப் படிப்பித்தும் வாழ்வில்
கண்ட பலன் பூச்சியமே
உத்தியோக மதிலோ உயர்வில்லை
ஊரறிய வாழ முடியவில்லை!

விலைவாசி விண்ணுக்குச் சென்றதும்
வேதமோத என்னால் முடியவில்லை
மலைத்துச் சாய்கையில்—மனவி
மயக்குகிறாள் ‘பஜெட்’ வாசித்து!

நடையிலே சோர்வு—சிந்தனை
நீண்டிடும் கடனை நோக்கி
இடையிலே ‘பெங்சன்’-நான்
இதுவரை கண்ட பலன்!

நேஞ்சு நிறை மாணவர்கள்
நான் தேடிய சொத்து—அது
மிச்சமாகவே எனக்கிருக்கிறது—இது
மேதினியிலே எனக்குப் போதும்.

ஐநாப். ஐ. எஸ். ஐமாலதீன்,
ஆசிரியர்,
மட்டியாவட்டவான் அ. மு. க. வி.

பனை மரமே!.....

நீயும் நானும் ஒன்றுதான் !!

மாலை நேரம்; மணி ஐந்திருக்கும், சாய்பொழுதின் சன்னிதானம். வீட்டிலிருந்து முன்பக்கம் பாதையால் வீதிக்கு வருகின்றேன்; அங்கிருந்து கடற்கரை நோக்கி அசைகின் றேன். அரைமைல் தூரத்திலேதான் கடற்கரை. அங்கு செல்லும் வீதியோ நெளிந்து வளைந்த, உயர்ந்த தாழ்ந்த அமைப்பாகும்.

வாழ்க்கை - உயர்வும் தாழ்வுங் கொண்டது; அதற்கேற்றவாறு நாம் நெளிந்து வளைந்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதைக் கூறுவதுபோல் அந்தக் கடற்கரை வீதி. ஆம்! வீதி தந்த வித்தகத் தத்துவம் இது! தத்துவம் உதிப்பதற்கான ஞானம் பிறந்துவிட்ட நிலையா எனக்கு! அப்படியானால், நான் ஒரு ஞானி ஆகிவிட்டேனா? “கெட்ட பின்பு ஞானி” என்று கவியரசு கண்ணதாசன் கூறியது என்போன்றோரைத்தானா? நடந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

கடற்கரையை நெருங்க இன்னும் கால்மைல் தூரமே இருக்கின்றது. வீதியின் இரு மருங்கும் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை பரந்து விரிந்த பொட்டல் வெளி, நின்ற மாதி ரியே விழுந்து, நீட்டி நிமிர்ந்து, படுத்து அணைக்குது, உருண்டு புரண்டு கிடக்கவேண்டும் போல் தோன்றும் வெண்மணல் பரப்பு. தூரத்திற் கொண்றாகத் தெரிகின்ற காயான் பற்றைகள்; இலாக்கடைச் செடிப்புதர்கள்.

வலது பக்கம் திரும்பிய எனது பார்வையில் ஒரு பனைமரம் பக்கத்திலோ, சுற்ற வரப் பார்க்குந் தூரத்திலோ சொந்த இனமரமோ, வேறு எந்தத் துணைமரமோ இல்லாத தனித்த நிலையில் அந்தப் பனைமரம்! கால்கள் மெல்ல நடையைத் தளர்த்தின; கண்களோ அந்தப் பனைமரத்தில் குத்திட்டு நின்றன.

அந்த மரத்திலே எனக்கு இனம்புரியாத பாசமொன்று, எடுத்துக்கூறமுடியாத பரி வொன்று ஏற்பட்டு நின்றது. அதனை அடியிருந்து முடிவரைப் பார்க்கின்றேன்; அவதானிக்கின்றேன். அதன் ஒலைகள் பக்கமை வெளிறி, மதாளிப்பு அற்று. வாடிச் சோர்ந்து மரத்தோடு ஓட்டித் தொங்கின. அதன் வட்டு பூக்கன் நெட்டுக்களோ, நுங்கு காய் முட்டுக்களோ இன்றி வெட்டையாகி வெறிச்சோடிய கோலம்.

குலைகட்டிக் களைகட்டும் நுங்காகிவிட்டால் - கோடை வெப்பத்தைத் தணிக்க, நுங்கின் ருசிதட்டும் குளிர்ப்பதார்த்தத்தை உறிஞ்சிக் குடிக்க சிறுவர் இளைஞர் கிழவரென வித்தியாசமின்றி மரத்தடியைச் சுற்றிவருவர், அங்கே ஒரே கலகலப்பு: மகிழ்ச்சி ஆரவாரச் சலசலப்பு. காய் பழுங்கு கணியாகி விழுத்தொடங்கிவிட்டாலோ அவ்விடம் ஒரு விளையாட்டுக் களரிதான்! கணிந்த பழம் விழும்போதெல்லாம் காலை, மதியால், மாலை, விடியற்சாமம் என்று கால நேரமில்லாது அவற்றைப் பொறுக்கி விட அயவிலுள்ளாரின் ஓட்டப் போட்டிகள் பனைமரத்தடியே இப்படி உறவாடும் சாலம்தான்! ஆனால் பழ மோய்ந்து, பழம் நிலத்தில் விழுமோசை நின்றுவிட்டால்.....

பழுத்தைப் பச்சையாய்ச் சூப்பிச் சுவைக்க வந்தவர்கள், பதப்படுத்தி, பாணி பிழிந்து ருசிக்க நின்றவர்கள், பலகாரமும் கொழுக்கட்டையும் பண்ணி உண்டு களிக்க அன்றியவர்கள் மரத்தடியை என்ன மரத்தையே மறந்துவிடுவார்கள். பணைமரம் தனி பரந்தான்! இப்படியொரு சிந்தனை நோக்காட்டில் கவிச் சிகவொன்று செனனமாயிற்று.

வெட்டை வெளி தனிலே
 வேறோர் துணை யின்றித்
 தட்டத் தனி யாகத்
 தலைகவிழ்ந் தாடி நிற்கும்
 மொட்டைப் பணை மரமே
 மூழ்கும் நினைவி ஒுணைத்
 தொட்டுத் துடிக் கின்றேன்
 துயரம் வழிச் சமையா?

பணைமரமே! நீயும் நானும் ஒன்றுதான் என்று வாய்க்குள் முனுமுனுத்துக்கொண்டு கடற்கரைக்குக் காலெலடுக்கின்றேன்.

பொன். தவநாயகம்,
 அதிபர்,
 மட/சித்தாண்டி இ. கி. ச. த. க. பா.

“பயப்படாதீர்கள். உங்களை வழிநடத்தி செல்கிறவர் கடவுள். அப்படி யிருக்க மாருக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டும்? கடவுளே உங்கள் துணையாயிருக்கிறார். அவரைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் உங்களை அழைத்துச் செல்வார்.”

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்.

“இரு குழந்தை அதன் ஜிந்து வயதிற்குள் கற்றுக்கொள்ளாததைப் பின்னால் எந்தக் காலத்திலும் கற்றுக்கொள்வதேயில்லை.”

— மகாத்மா காந்தி.

அரசர்க்கு அரசன் ஆசிரியன்

மட்டுமாநகரில் வட்டமிட்டு ஒடுகின்ற வாவியிலே
பட்டுநிகர் மேனியுடன் பாடுகின்ற மீனின்தை
பாட்டிசையால் இசையமைத்து பார்புக்கு நிலைத்த
மேவுபுகழ் விபுலானந்த முத்தமிழ் வித்தகருக்கு
பாவேந்தன் என்றும் பலகல்வி அரசனென்றும்
பறைசாற்றி மேழமிடும் இவ்வாண்டில், பலவிருது
பெறுகின்ற ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் என்றென்றும்
அவனியில் அரசர்க்கும் அறிவுக்கும் அரசனே

அறிவின் பொக்கிஞமாய் திறமையின் இருப்பிடமாய்
நெறிமுறைகள் பலதந்து தமதின்பம் மாணாக்கர்
பெறவே, நல் வைத்தியனாய் நீதிக்கு அதிபதியாய்
சத்தியத்தின் காவலனாய் சட்டத்தின் விற்பனராய்
பட்டங்கள் பெறுகின்ற பாவேந்தர் நாவேந்தர்
திட்டங்கள் தீட்டுகின்ற கட்டமைப்பால் நாட்டின்
கூட்டமைப்பின் தலைவர்களாய் இட்டமுடன் ஆக்குவதால்
குவலயத்தில் அரசர்க்கும் அறிவுக்கும் அரசனே

அன்பும் அமைதியும் இன்பமும் சாந்தியும்
தன்புகழ் காத்து தருமத்தைக் காத்திடும்
துன்பமும் துயரமும் துணிவிலா ஆக்கமும்
இன்புகழ் அழித்து இதயத்தை மயக்கிடும்
ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கும் அகமகிழ்வில்
ஊற்றெடுக்கும் என்றே போதிக்கும் ஆசிரியன்
பாரானும் வேந்தர்க்கும் ஆசானாகி விட்டதனால்
பாருலகில் அரசர்க்கும் அறிவுக்கும் அரசனே

திரு. சி. சண்முகநாதன்,
ஆசிரியர்,
மட்ட/வந்தாறுமூல ம. ம. வி.

மனித தெய்வம்

பத்திரிகையை படித்துக்கொண்டிருந்தாள் கலா. அதில் ஓர் மூலையில் நினைவஞ்சலி எனும் தலைப்பில் போடப்பட்டிருந்த பகுதியில் அமைதியாக சிரித்துக்கொண்டிருக்கும் தன் அன்புத் தெய்வத்தின் நிழல் படத்தை கண்டதும் அவள் கண்கள் கலங்கின. கண்ணீர் அருவியென பாய்ந்தது. கண்ணீர் திரையினுடாக கடந்தகால நினைவு அலைகள்...

கலா பாடசாலை நாட்களை எண்ணிப்பார்க்கிறாள். ஓர் வசதி குறைந்த கிராம பாடசாலையில் படித்து, நகரப்பாடசாலையொன்றில் படிப்பதற்காக சென்றாள். அங்கு அவளுக்கு பின் வரிசையில் உடைந்த கதிரையில் இடம் கிடைத்தது. ஆசிரியர்கள் வருவார்கள் முன்வரிசையில் உள்ளோருக்கு மட்டும் விளங்கும் வகையில் அவர்கள் சத்தம் கேட்கும். 45 நிமிடமானவுடன் என்ன கூறினார்கள் என விளங்கும் முன்னமே வகுப்பறையை விட்டு சென்றுவிடுவார்கள்.

நாட்கள் வாரமாகி பலதவணை சென்றபோதும் அந்திலை மாறவில்லை. இதனால் படிப்பில் படிப்படியாக அக்கறை குறைய தொடங்கியது. வீட்டிலும் கஸ்டம் இந்திலையில் ..

ஓருநாள் புதிய ஆசிரியர் ஒருவர் பாடசாலைக்கு வந்துள்ளார் என மாணவர்கள் கதைத்தனர். பல்கலைக்கழக பட்டதாரியாம் என்றனர். மாணவர்கள் அவரின் நடை உடையை நெயாண்டி பண்ணினார்கள். கலாவும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கதைத்து சிரித்தாள்.

அன்று திங்கள் சமூகக்கல்வி பாடத்துக்காக அந்த ஆசிரியர் வந்தார். நீண்ட உருவம் எடுப்பான மூக்கு சுருண்ட கேசம் வந்தவுடன் எல்லோரையும் பார்த்து ஒருமுறை சிரித்தார். அமைதியாக தன்னைப்பற்றி அறிமுகப்படுத்தினார். ஒவ்வொரு மாணவர்களின் பெயர் ஊர் போன்றவற்றையும் கேட்டார். கதையும் சிரிப்பும் பின் வரிசைக்கும் கேட்கும். கண்ணீர் என்ற குரலோசையும். எல்லோரையும் குறிப்பாக கலா போன்ற மாணவர்களையும் கவனித்து பாடம் நடாத்திய விதமும் கலாவை கவர்ந்தது. அவர் கற்பித்த பாடங்களில் மனம் வயிக்கத்தொடங்கியது. அடிக்கடி எல்லா மாணவர்களின் பெயர்களையும் அழைத்து கேள்வி கேட்பார். அவர் கேட்கும் கேள்விக்கு விடை கூறவேண்டும் என்பதற்காக படிக்க தொடங்கினாள் கலா.

ஓருநாள் பரீட்சை வைத்தார். அதில் கலா 75 புள்ளிகள். 20 புள்ளிகளுக்கு மேல் எந்த பாடத்திலும் எடுக்காத கலா 75 புள்ளிகள் எடுத்ததும் “இவள் கொப்பி பார்த்து எழுதியிருப்பாள்” என மாணவர்கள் கதைத்தனர். ஆனால் கலாவை பொறுத்தவரை கூடிய புள்ளி எடுத்த நாள் பொன்னான நாளாகும். படிக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் மனதில் உருப்பெற்ற நாள். இந்தத் தீபம் எரிய வித்திட்டது அந்த ஆசிரியரின் கதைதான் “தான் கஸ்டப்பட்டு படித்த விதத்தை அடிக்கடி பாடம் படிப்பிக்கும்போது அவர் கூறுவார். அது அவளின் மனத்தின் அடித்தளத்திம் பதிந்தது.

காலவேகசூழலில் க.பொ.த. (சா. த) பரீட்சையில் அடிப்படை அறிவு இல்லாமையால் அவளால் நாலு பாடத்துக்கு மேல் சித்தியடைய முடியாமல் போய்விட்டது.

மீண்டும் ஒதுங்காமல் பாடசாலைக்கு சென்றாள் கலா. பின் கதிரையில் இருந்து ஆசிரியரையும் மாணவரையும் அலசி ஆராயும் கலாவாக இல்லாமல் அமைதியாக இருந்து

சுய படிப்புடன் ஆசிரியர் படிப்பையும் பெற்று மீண்டும் நடாத்தப்பட்ட க. பொ. த. (சா. த) பரீட்சையில் தியமையாக பாடசாலையிலேயே முதல் நிலையில் தேறினாள்.

உயர்கல்வி படித்து பாஸ்பண்ணி பல்கலைக்கழக அனுமதியை எதிர்பார்த்துக் கொண் குருந்த வேளையில் அந்த ஆசிரியருக்கு இடமாற்றம் கிடைத்தது. ஏனோ கலாவுக்கு வேதனை தாங்க முடியாது இருந்தது. மாணவரும் ஆசிரியர்களும் சேர்ந்து நடாத்திய பிரீவு உபசார விழாவில் அந்த ஆசிரியர் கண்ணீருடன் ஆற்றிய உரை கலாவின் செவிப் பறையில் ஓலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

“மாணவர்களே நீங்கள் எல்லோரும் திறமையானவர்களே உங்கள் திறமைகளை வெளிக்கொண்டிரும் பணி மட்டுமே நாங்கள் செய்யமுடியும். ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டிகள். மாணவர்கள் தான் நடக்கவேண்டும். பாதையில் முள்ளும் கிடக்கும் கல்லும் கிடக்கும் தவறிவிடாமல் நடந்துகொள்ளுங்கள் நிச்சயம் வெற்றி கிடைக்கும்”

அந்த உரை இன்னும் அவள் காதுகளில் ஓலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. A/L பரீட்சையில் சித்தியடைந்த கலா பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டதாரியாகி இப்போது ஓர் பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறாள். இந்த நிலையை உருவாக்கி தந்த அந்த ஆசிரியர் இறந்து இன்று ஓர் வருடம்.

அன்று ஓர் ஞாயிற்றுக்கிழமை வேலைகளினுடே வானெவியை திருப்பியபோது “ஓர் பயங்கரவாத சம்பவத்தினால் பலர் மாண்டனர் என்று கூறினார்கள். அதில்தான் மனதுள் ஆலிங்கனம் செய்யும் ஆசிரியரும் அடங்குவார் என கலா கற்பனை பண்ணக்கூடவில்லை.

விதி எதற்கும் காத்திருப்பதில்லையே. நாம் அன்புடன் நேசிப்பவர்களை நல்லவர்களை உலகில் பலகாலம் வாழ விடுவதில்லை. அந்த சம்பவத்தில் தன் அன்பு ஆசிரியரும் மரணித்துவிட்டார் என்ற செய்தியை அவளால் தாங்கமுடியவில்லை.

இறுதியாக கூட பார்ப்பதற்கு போக முடியவில்லை. ஊரடங்கு சட்டத்தால் நடமாட முடியவில்லை. அழுதாள் அந்த மனித தெய்வத்தையென்னி.

எல்லா ஆசிரியர்களையும் எல்லா நேரத்திலும் நினைக்காவிட்டாலும் சில ஆசிரியர்களை மறக்க முடிவதில்லை. இன்று கலா வாழும் சிறப்பு வாழ்க்கையை தந்த மனித தெய்வத்துக்கு மனத்தினால் மரண அஞ்சலி செலுத்துவதை தவிர என்ன அவளால் செய்ய முடியும்.

கடந்தகால நிகழ்வின் நினைவில் இருந்த அவளை ஷ்சர் என்ற அழைப்பு சுய நிலைக்கு கொண்டுவந்தது. கையில் இருந்த பத்திரிகையை மேசையில் அடிக்கிவைத்து விட்டு வாசல்படி நோக்கி செல்கிறாள். நானும் எனது மனித தெய்வத்தைப்போல் சேவை செய்யவேண்டும் என்ற மன உறுதியுடன்...

செல்வி. சி. லோகேஸ்வரி
(ஆசிரியை)
மட்/வாக்கர ம. வி.

“உங்கள் சட்டையை எவ்வொனும் எடுத்துக்கொண்டு போனால் உங்கள் போர்வை யையும் அவனுக்குக் கொடுங்கள்.”

— இயேசுக்கிறிஸ்துநாதர்.

ஒளிவிளக்கேற்றுபவர் ஆசிரியர்

அனைத்துக் கருமங்களும் அன்றாடம் ஒழுங்கான முறையில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் தானாக இயங்கவில்லை. இவற்றை இயக்குவதற்கு ஒருவரோ அல்லது பலரோ தேவைப்படுகின்றனர். இவற்றை ஒழுங்கான முறையில் நெறிப்படுத்துவதற்கும் வழிகாட்டுவதற்கும், கட்டுப்படுத்துவதற்கும் நன்றாகத் தேர்ந்தவர்களையும், அவரின் கீழ் பல கருமங்களை செயல்படுத்துவார்களையும் ஆக்குவதற்கு ஒருவர் தேவை. அவரே ஆசிரியர். உற்று நோக்குவோமானால் ஆசிரியர் அனைத்துக் கருமங்களையும் இயக்கும் மூல கர்த்தா எனலாம். இதன் காரணத்தாலேதான் ஆசிரியர் ஓர் தெய்வமாக மதிக்கப்படுகின்றார்.

இவ்வுலகில் மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் எழுத்தை அறிவிப்பவன் ஆசிரியர். ஆசிரியர் மூலம் எழுத்தை அறிகின்ற மனிதன் அவரை ஒரு அறிவின் ஏணியாகப் பயன்படுத்துகின்றான் ஆசிரியர் எழுத்தை அறிவிப்பதுடன் மட்டுமன்றி அவனது அறிவு திறன் மனப்பாங்கு என்பவற்றையும் வளர்க்கின்றார். ஒருவன் தனக்கு எட்டாத காரியங்களை ஏணியைப் பயன்படுத்தி எவ்வளது இலகுவாக முடிக்கின்றானோ அதே போன்றே மாணவர்களும் தங்களுக்கு விளங்காத செய்ய முடியாத சில வேலைகளை ஆசிரியரைப் பயன்படுத்தி அதனை இலகுவாக முடிக்கின்றனர்.

விளக்கை ஒத்தவராக ஆசிரியர் விளங்குகின்றார். ஒரு விளக்கு எவ்வாறு இருளை நீக்கி ஒளியைத் தருகின்றதோ அதே மாதிரி ஆசிரியர் விளங்குகின்றார். சிலர் இயல்பாகவே குறைந்த அறிவுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். சிலர் தங்களது அறிவுத் திறமையால் ஏனையென்றை அறிந்து கொள்கின்றனர். எப்படி இருப்பினும் தானாக எதையும் அறிவுதென்பது கடினமான ஒரு விடயமாகும். இவற்றை அறிய இலகுவான வழிமுறைகளை காட்டுவதற்கு ஆசிரியர். அறியாமை என்கின்ற இருளை நீக்கி அறிதல் என்கின்ற ஒளியை ஏற்றுபவர் ஆசிரியரே.

ஆசிரியர் ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பவராக விளங்குகின்றார் எனலாம். ஆசிரியர் ஒரு மாணவர்மீது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அக்கறை கொண்டு கற்பிக்கின்றாரே அவ்வளவுக்கவ்வளவு மாணவன் திறமையாக விளங்குவார். ஆசிரியர் திறமையாகக் கற்பிப்பாராயின் மாணவரும் தமது வாழ்க்கையை திறம்பட அமைத்துக்கொள்வார். எனவே தான் ஆசிரியர் மாணவரது வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பவராகக் காணப்படுகின்றார். இவ்வாறான ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராக ஆசிரியர் விளங்குகின்றார் எனலாம்.

ஆசிரியர் தனது அறிவுக்கிடக்கைகள் அனைத்தையும் வெளிக்கொணர்வதன் மூலம் மாணவரது செயற்பாட்டினை துரிதப்படுத்தி அபிவிருத்தியடையச் செய்யலாம். அவரது ஆற்றல்கள் அனைத்தையும் மாணவருக்கு எந்த வகையில் செலுத்த முடியுமோ அந்த வகையைக் கையாண்டு செலுத்தும் ஓர் ஆசிரியர் மாணவரது எதிர்காலத்தை ஒளி பிரகாசிக்கும் வகையில் கொண்டுவர முடியும். உதாரணமாக ஓர் தொழிற்சாலையில் இயந்திறம் திறமையாக இயங்குமானால் மட்டுமே தொழிற்சாலை எதிர்பார்த்த நன்மையினைப் பெற முடியும். இதேபோன்றே ஓர் ஆசிரியரும் திறமையாக இயங்குவாரானால் அவரைப் பின்பற்றும் மாணவர்களும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் பலனைப் பெற முடியும். இதனை அடிப்படையாகவைத்து நோக்கும்போது ஆசிரியரின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

இவ்வுலகில் அனைத்துக் கருமங்களையும் இயங்க வைப்பது ஓர் சக்தி என எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. இச் சக்தியே இறைவன் எனப் கூறுகின்றனர். இந்த இறைவனுக்கு (சக்திக்கு) அடுத்த படியாக விளங்குபவர் ஆசிரியர் எனலாம். எமது நாட்டில் ஒவ்வொரு நானும் எவ்வளவோ வேலைகள் நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இவையாவும் பெரும்பாலும் மனிதர்களாலேயே நடாத்தப் படுகின்றன. இந்த மனிதர்கள் தங்களது கருமங்களை தானாகக் கற்றுக்கொண்டவர்கள் அல்ல. இவர்கள் இவற்றையெல்லாம் ஆசிரியர்கள் மூலமே கற்றறிந்தனர். இதன் அடிப்படையில் நோக்கும்போது நாட்டினது செயற்பாட்டிற்கும் ஆசிரியர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வராகக் காணப்படுகின்றார் எனலாம்.

இவை யாவற்றையும் தொகுத்து நோக்கும்போது ஓர் ஆசிரியர் ஒருவரது வாழ்க்கைக்கு ஒளிவிளக்கேற்றுபவராக மட்டுமன்றி முழு உலகினது பிரகாசத்துக்கும் ஒளி விளக்கேற்றுபவராக விளங்குகின்றார் என்பதில் எந்தவிதமான ஜயப்பாடுமில்லையெனலாம்.

திரு. தா. சண்முகதாஸ்,
ஆசிரியர்,
மட்கழுவங்கேணி மெ. மி. த. க. பாடசாலை.

ஒரு TEACHER எப்படி இருக்கவேண்டும் ?

T;	<i>Tact</i>	— சாமர்த்தியம்.
E;	<i>Educaion</i>	— கல்வியறிவு.
A;	<i>Ability</i>	— திறமை.
C;	<i>Character</i>	— நன்னடத்தை.
H;	<i>Health</i>	— ஆரோக்கியம்.
E;	<i>Enthusiasm</i>	— ஊக்கம்.
R;	<i>Regularity</i>	— ஒழுங்குமுறை.

நன்றி:- கல்கண்டு.

வாழைச்சேனைக் கோட்டத்துப் பாடசாலைகளும் தரங்களும்

1.	மட்/வாகரை மகா வித்தியாலயம்	— IC
2.	மட்/கதிரவெளி அ. த. க. பாடசாலை	— II
3.	மட்/பால்ச்சேனை அ. த. க. பாடசாலை	— III
4.	மட்/கட்டுமுறிவுக்குளம் அ. த. க. பாடசாலை	— III
5.	மட்/வம்மிவட்டவான் அ. த. க. பாடசாலை	— III
6.	மட்/கண்டலடி அருந்ததி வித்தியாலயம்	— III
7.	மட்/ஊரியன்கட்டு அ. த. க. பாடசாலை	— III
8.	மட்/பனிச்சங்கேணி திருமகள் வித்தியாலயம்	— III
9.	மட்/மதுரங்கேணி அ. த. க. பாடசாலை	— III
10.	மட்/கிருமிச்சோடை அ. த. க. பாடசாலை	— III
11.	மட்/மாங்கேணி ரேஷ. க. த. க. பாடசாலை	— II
12.	மட்/ஒட்டமாவடி மகா வித்தியாலயம்	— IAB
13.	மட்/ஒட்டமாவடி பெண்கள் மகாவித்தியாலயம்	— II
14.	மட்/மீராவோடை அல்-கிதாயா வித்தியாலயம்	— II
15.	மட்/வீரநகர் அ. த. க. பாடசாலை	— III
16.	மட்/வாகனேரி கோகுலம் வித்தியாலயம்	— III
17.	மட்/காவத்தமுனை அ. மு. க. பாடசாலை	— III
18.	மட்/ செம்மண்ணோடை அ. மு. க. பாடசாலை	— III
19.	மட்/ஒட்டமாவடி ஹிஜ்ரா வித்தியாலயம்	— III
20.	மட்/மாஞ்சோலை அல்-ஹிறா வித்தியாலயம்	— III
21.	மட்/மாவடிச்சேனை அல்-இக்பால் வித்தியாலயம்	— III
22.	மட்/வடமுனை அ. த. க. பாடசாலை	— III
23.	மட்/தியாவட்டவான் சிங்கள வித்தியாலயம்	— III
24.	மட்/வாழைச்சேனை அந்நூர் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம்	— IC
25.	மட்/வட்டுவான் கலைமகள் வித்தியாலயம்	— III
26.	மட்/காயாங்கேணி சரல்வதி வித்தியாலயம்	— III
27.	மட்/ஆலங்குளம் அ. த. க. பாடசாலை	— III
28.	மட்/புனானை அ. த. க. பாடசாலை	— III
29.	மட்/கள்ளிச்சை அ. மு. க. பாடசாலை	— III
30.	மட்/தியாவட்டவான் அ. மு. க. பாடசாலை	— III
31.	மட்/பிறைந்துறைச்சேனை அ. மு. க. பாடசாலை	— III
32.	மட்/கேணிநகர் மதினா வித்தியாலயம்	— III
33.	மட்/றிதிதென்ன இக்ரா வித்தியாலயம்	— III
34.	மட்/வாழைச்சேனை தமிழ் மகா வித்தியாலயம்	— IAB
35.	மட்/கறுவாக்கேணி அ. த. க. பாடசாலை	— II

36.	மட்டுகிண்ணணயடி சரஸ்வதி வித்தியாலயம்	— III
37.	மட்டுக்காங்கேணி அ. த. க. பாடசாலை	— III
38.	மட்டுபேத்தாளை விபுலானந்த வித்தியாலயம்	— III
39.	மட்டுபுதுக்குடியிருப்பு வாணி வித்தியாலயம்	— III
40.	மட்டுநாசிவன்தீவு அ. த. க. பாடசாலை	— III
41.	மட்டுகல்குடா இ. தி. த. க. பாடசாலை	— III
42.	மட்டுகல்மடு அ. த. க. பாடசாலை	— III
43.	மட்டுமீராவோடை அ. த. க. பாடசாலை	— III
44.	மட்டுகல்குடா சிங்கள வித்தியாலயம்	— II
45.	மட்டுவந்தாறுமூலை மத்திய மகா வித்தியாலயம்	— IAB
46.	மட்டுகிரான் மகா வித்தியாலயம்	— IC
47.	மட்டுமுறக்கொட்டாஞ்சேணை இ. கி. மி. த. க. பாடசாலை	— II
48.	மட்டுசந்திவெளி மெ. மி. த. க. பாடசாலை	— III
49.	மட்டுதினிலிவெட்டை அ. த. க. பாடசாலை	— III
50.	மட்டுபாலையடித்தோணா ஸ்ரீ முருகன் வித்தியாலயம்	— III
51.	மட்டுகோறளங்கேணி அ. த. க. பாடசாலை	— III
52.	மட்டுசித்தாண்டி சித்திவினாயகர் வித்தியாலயம்	— III
53.	மட்டுசித்தாண்டி இ. கி. மி. த. க. பாடசாலை	— III
54.	மட்டுசரளக்குளம் அ. த. க. பாடசாலை	— III
55.	மட்டுவெம்பு அ. த. க. பாடசாலை	— III
56.	மட்டுகிரான் மெ. மி. த. க. பாடசாலை	— III
57.	மட்டுபுலிபாஞ்சகல் அ. த. க. பாடசாலை	— III
58.	மட்டுப்பூலாக்காடு அ. த. க. பாடசாலை	— III
59.	மட்டுகோரகல்விமடு அ. த. க. பாடசாலை	— III
60.	மட்டுசெங்கலடி மெ. மி. த. க. பாடசாலை	— IAB
61.	மட்டுமாவடிவெம்பு விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயம்	— III
32.	மட்டுவந்தாறுமூலை ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு வித்தியாலயம்	— III
63.	மட்டுவெந்தாறுமூலை கணேச வித்தியாலயம்	— III
64.	மட்டுகொம்மாதுறை வினாயகர் வித்தியாலயம்	— III
65.	மட்டுகொடுவாமடு சக்தி வித்தியாலயம்	— III
66.	மட்டுவீரக்கட்டு மயிலவட்டவான் அ. த. க. பாடசாலை	— III
67.	மட்டுகஞுவங்கேணி மெ. மி. த. க. பாடசாலை	— III

எந்த ஒருவருட திகதிக்கும் கிழமையைக் காணுங்கள்

ஓவ்வொரு மாதத்திற்கு ஒரு எண்ணும், ஓவ்வொரு கிழமைக்கு ஒரு எண்ணும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வெண்ணை வைத்து மிகச் சுலபமாக நீங்கள் அறியவிரும்பும் ஆண்டு, மாதம், திகதிக்குரிய கிழமையைக் கண்டு கொள்ளுங்கள்.

மாதத்திற்குரிய எண்

ஜனவரி	— 5	பெப்ரவரி	— 1	மார்ச்	— 1
ஏப்ரல்	— 4	மே	— 6	ஜூன்	— 2
ஜூலை	— 4	ஆகஸ்ட்	— 0	செப்டம்பர்	— 3
ஒக்டோபர்	— 5	நவம்பர்	— 1	டிசம்பர்	— 3

கிழமைக்குரிய எண்

ஞாயிறு	— 0	திங்கள்	— 1	செவ்வாய்	— 2	புதன்	— 3
வியாழன்	— 4	வெள்ளி	— 5	சனி	— 6		

கண்டிப்பிக்கும் முறை

ஆண்டை 4 ஆல் பிரியங்கள், வரும் தொகையுடன் அந்த ஆண்டையும், திகதியையும் கூட்டுங்கள். பின்னர் அட்டவணையில் உள்ளபடி மாதத்திற்குரிய எண்ணையும் அதனுடன் சேர்த்துக் கூட்டுங்கள். கூட்டுத்தொகையை 7 ஆல் பிரியங்கள். பிரித்தபின் வரும் மிகுதியைக் கண்டால் அதுவே கிழமைக்குரிய எண்ணாகும். இப்போது அட்டவணையைப் பார்த்து அந்த எண்ணுக்குரிய கிழமையைக் கண்டு கொள்ளுங்கள்.

(உ—ம):— 08-10-1949 இற்குரிய கிழமையைக் காணல்.

1949 ஜை நான்கால் பிரித்தால் வரும்தொகை $1949 \div 4 = 487$, இதனுடன் ஆண்டு 1949 திகதி 08 ஆகியவற்றைக் கூட்டவேண்டும். $487 + 1949 + 08 = 2444$ ஒக்டோபர் மாதத்திற்குரிய எண் அட்டவணைப்படி 5 ஆகும். இதையும் கூட்டினால் $2444 + 5 = 2449$ ஆகும். இதை 7 ஆல் பிரிக்கவேண்டும். $2449 \div 7 = 349$. மிகுதி 6. எனவே அட்டவணைப்படி 6 இற்குரிய கிழமை சனிக்கிழமை. எனவே 08.10.1949 அன்று சனிக்கிழமை.

லீப் வருடத்தில் ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதத்திற்கு மட்டும் ஆண்டை 4 ஆல் பிரித்து, வரும் தொகையிலிருந்து ஒன்றைக் கழிக்கவேண்டும். வரும் தொகையுடன் ஆண்டையும் திகதியையும் கூட்டுங்கள். பின்னர் அட்டவணையில் உள்ளபடி மாதத்திற்குரிய எண்ணையும் அதனுடன் சேர்த்துக் கூட்டுங்கள். வரும் தொகையை 7 ஆல் பிரியங்கள். பிரித்தபின் வரும் மிகுதியைக் கண்டால் அதுவே கிழமைக்குரிய எண்ணாகும்.

(ம—ம):— 22-02-1904 இற்குரிய கிழமையைக் காணல்.

1904 ஜை 4 ஆல் பிரித்தால் வரும் தொகை $1904 \div 4 = 476$ (மிதியில்லை எனவே இது லீப் வருடம்) எனவே 476 இலிருந்து ஒன்றைக் கழிக்கவேண்டும். விடை 475 இச்சுடன் ஆண்டு 1904 திகதி 22 ஆகியவற்றைக் கூட்டவேண்டும். $475 + 1904 + 22 = 2401$, பெப்ரவரி மாதத்திற்குரிய எண் அட்டவணைப்படி 1 ஆகும். இதையும் காட்டினால் $2401 + 1 = 2402$ ஆகும். இதை 7 ஆல் பிரிக்கவேண்டும். $2402 \div 7 = 343$ மிகுதி-1. எனவே அட்டவணைப்படி 1 இற்குரிய கிழமை திங்கட்கிழமை. எனவே 20-02-1904 இற்குரிய கிழமை திங்கட்கிழமை

நன்றி:

பொது அறிவுத் தொகுப்பாசிரியர்,
அஷ்டல்ஷ்டி ஆறுமுகம் கந்தையா.

சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு.